

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Sejni zapisi

7. izredna seja

(18. februar 2009)

**Dokumentacijsko-knjižnični oddelek
Ljubljana, 2009**

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

7. izredna seja

(18. februar 2009)

Sejo so vodili dr. Pavel Gantar, predsednik Državnega zbora, ter France Cukjati in Miran Potrč, podpredsednika Državnega zbora.

Seja se je pričela ob 15.03.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Pričenjam 7. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega in drugega odstavka 58. člena ter drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obvešččen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: Roberto Battelli, Radovan Žerjav, Damjan Perne in Cvetka Zalokar Oražem.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda in predstavnika Urada predsednika republike k 3. točki dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na določitev dnevnega reda 7. izredne seje Državnega zbora.

Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 17. februarja 2009. Predlogov za umik točke in širitev dnevnega reda nisem prejel, zato prehajamo na določitev dnevnega reda. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje svoje glasovalne naprave. Na desni strani vložene kartice mora goreti oranžna lučka. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti 1.

(Za je glasovalo 71.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je dnevni red 7. izredne seje zbora določen. Gospod Bojan Kontič ima proceduralni predlog.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani gospod predsednik Vlade, ministri, kolegice in kolegi! Skladno s 65. členom Poslovnika, ki to omogoča predlagam, da se obravnava točk spremeni in da se najprej pod točko 1. obravnava sedanja točka 2 in pod točko 2 predvidena sedanja točka 1. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Slišali ste proceduralni predlog. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti 5.

(Za je glasovalo 66.) (Proti 5.)

Ta proceduralni predlog je sprejet.

Ker sem bil obvešččen, da bo vložen še dodatni amandma, prekinjam sejo zбора za pol ure in nadaljujemo sejo zбора ob 15.35 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 15.06 in se je nadaljevala ob 15.35.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi! Prosim za razumevanje. Mislim, da rabimo še 10 minut, da se amandma, ki je že podpisan, razmnoži in da ga dobite na klop. Še 10 minut. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 15.36 in se je nadaljevala ob 15.45.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi! Nadaljujemo s prekinjeno sejo.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA - TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOG SKLEPA O NEPRIZNAVANJU PREDPISOV REPUBLIKE HRVAŠKE, KI KRŠIJO OZEMELJSKO CELOVITOST REPUBLIKE SLOVENIJE.** Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila skupina poslancev s prvopodpisanim gospodom Jakobom Presečnikom. Besedo dajem predstavniku predlagatelja, gospodu Jakobu Presečniku, za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa. Prosim.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani gospod predsednik Vlade, spoštovani ministri, spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani vsi drugi prisotni!

V imenu skupine poslancev smo predlagali sklep in sklic izredne seje Državnega zбора. Predlagamo, da v skladu s svojo pristojnostjo in na osnovi ustavnih in zakonskih določil, ki nam nalagajo to dolžnost, poslanke in poslanci Državnega zбора s sprejetjem sklepa jasno in nedvoumno zavzamemo stališče, s katerim bomo zaščitili vitalne slovenske interese. O pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi mora biti povsem jasno, da s tem, ko je Slovenija ratificirala pristopno pogodbo, ne pristaja na nikakršno prejudiciranje meje s strani Hrvaške, in to tako posredno tudi ne priznava kakršnekoli hrvaške dokumentacije, ki bi lahko pomenila prejudiciranje meje med državama. Nazadnje smo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke v pristopni dokumentaciji Hrvaške v zvezi z Natom opazili vsaj nekaj spornih vsebin, ki pomenijo prejudiciranje meje med državama. Državni zbor mora biti dosleden in pozoren na takšne vsebine, ne glede na to, ali gre za hrvaško dokumentacijo, ki se nanaša na njeno pristopanje k Evropski uniji ali k zvezi Nato. Na Odboru za zunanjo politiko je bil preoblikovan prvotni predlog predlaganih stališč oziroma sklepa, ki smo ga vložili poslanci Slovenske ljudske stranke oziroma skupina poslancev.

Glavni namen sklica se je, da Državni zbor s sprejetjem sklepa zaščiti slovenske interese, pa seveda ostaja enak. Ponovno namreč ugotavljamo, da kljub vztrajnim naporom Slovenije in številnim predlogom, ki jih je Slovenija vlagala za rešitev tega vprašanja, meja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško še ni dokončno in sporazumno ugotovljena oziroma določena. Ugotavljamo tudi, da je v času od osamosvojitve kljub našim protestom Republika Hrvaška storila številna enostranska dejanja in sprejela pravne akte, s katerimi spreminja ozemeljski status quo na dan osamosvojitve ter s tem poskuša prejudicirati rešitev mejnega vprašanja.

Slovenija bo s sprejetjem sklepa o zaščiti slovenskih interesov o pristopanju Republike Hrvaške v Severnoatlantsko pogodbo v Državnem zboru končno tudi uradno sprejela stališče, da zavrača vse poskuse kršitve ozemeljske celovitosti Republike Slovenije ter spreminjanje stanja na kopnem in na morju na dan 25. junija 1991, h kateremu sta se državi zavezali ob osamosvojitvi in kasneje s podpisom skupne Brionske izjave, ki je bila podpisana 10. junija 2005. V imenu države mora Državni zbor skrbeti za ozemeljsko celovitost, nedotakljivost in varnost na ozemlju Republike Slovenije. In prav je, da Državni zbor to svojo nalogo končno tudi opravi. Slovenija podpira vstop Hrvaške v Nato, kar je Državni zbor potrdil z veliko večino. Zato danes ne govorimo več o tem, ali Slovenija podpira vstop Hrvaške v Nato, kar je Državni zbor potrdil z veliko večino. Zato danes ne govorimo več o tem, ali Slovenija podpira vstop Hrvaške v zvezo Nato, govorimo pa o tem, kaj je slovensko ozemlje na kopnem in na morju. Kljub temu, da navidezno vprašanje meje in vprašanje ratifikacije nista povezani, ima nesprejetje predloga sklepa o zaščiti slovenskih interesov ob pristopanju Republike Hrvaške v Severnoatlantsko pogodbo lahko za Slovenijo škodljive posledice, ki jih kasneje morda ne bo več mogoče popraviti.

Zato v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagamo sprejetje dopolnjenega sklepa o zaščiti slovenskih interesov ob pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi. V vseh poslanskih skupinah smo skupaj z Vlado našli sporazumno rešitev, za kar se vsem zahvaljujem in v imenu predlagatelja menim, da ni nobenega razloga za nadaljevanje postopkov v zvezi z referendumom.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog sklepa je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo.

Besedo dajem predsedniku gospodu Ivu Vajglu za predstavitev poročila odbora.

Prosim.

IVO VAJGL: Spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani gospod predsednik! Spoštovani predsednik Vlade, zunanji minister, člani Vlade!

Odbor za zunanjo politiko je kot matično delovno telo na podlagi 42., 112. in 171 člena Poslovnika Državnega zbora pripravil poročilo o predlogu sklepa o nepriznavanju predpisov Republike Hrvaške, ki kršijo ozemeljsko celovitost Republike Slovenije.

Gospod kolega Presečnik je v imenu predlagatelja obširno obrazložil pobudo Slovenske ljudske stranke za sprejem stališča, ki bi pomenilo, da Slovenija v trenutku, ko je Državni zbor ratificiral pogodbo o pristopu Hrvaške k zvezi Nato, zaščiti svoje vitalne nacionalne interese s sprejemom posebnega dokumenta, v katerem bi na eni strani afirmirali našo dobro voljo in pripravljenost, da podpremo Hrvaško pri vključevanju v evroatlantske integracije, na drugi strani pa da opozorimo na to, da je za Slovenijo nesprijemljiva praksa enostranskih ukrepov, posebej ko gre za mejna vprašanja, in da takšne enostranske poteze ne morejo biti nobena osnova v procesu, ko bo šlo za dokončno vprašanje mejnega vprašanja. Kljub temu da članstvo v zvezi Nato in postopek sprejemanja nove kandidatke ni enak sprejemanju nove članice v Evropsko unijo, se je članom odbora zdelo potrebno, da najprej z zelo izčrpno razpravo in potem s sprejemom dopolnjenega predloga sklepa o zaščiti slovenskih interesov ob pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi, sprejme dokument, ki je smiselno povzel pobudo, ki je bila izražena v prvotnem predlogu Slovenske ljudske stranke. Vendar pa je bilo izraženo v razpravi tudi mnenje, da je treba ta inicialni predlog dopolniti oziroma spremeniti na osnovi stališč, ki so jih posamezne poslanske skupine izražale. Tudi meni se zdi potrebno in primerno, da poudarim, da je ta dokument nastajal v duhu zavedanja odgovornosti, ki jih ima Državni zbor in njegova delovna telesa do nacionalnih interesov in zaščite nacionalnih interesov v tem trenutku, tudi iz zornega kota priprave nekih obvezujočih osnov za trenutek, ko bosta državi bodisi na bilateralni ravni, bodisi s pomočjo mediacije ali pomoči tretjega na kakšnem drugem forumu iskali trajno rešitev za odprta vprašanja.

Odbor je sprejel priložene sklepe s soglasno podporo vseh članov in s tem pripravil pravzaprav pogoje za to, da vas danes lahko seznanim o tem. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem predstavniku Vlade za uvodno obrazložitev mnenja. Besedo ima gospod Borut Pahor, predsednik Vlade Republike Slovenije. Prosim.

BORUT PAHOR: Spoštovani gospod predsednik, poslanke in poslanci! Če bo in upam, da bo, ta visoki dom danes sprejel dopolnjena stališča, ki so bila podprta s strani velike večine

poslanskih skupin in do razpisa referendumu o vstopu Hrvaške v Nato ne bo prišlo, potem je Slovenija okrepila svojo pogajalsko moč za doseg naših nacionalnih interesov, ki pa so povezani s pravično določitvijo meje med Slovenijo in Hrvaško. Ko je prejšnji teden Državni zbor s tremi četrtinami glasov vseh poslank in poslancev podprl protokol o vstopu Hrvaške v zvezo Nato, se je odprlo politično vprašanje, ki na prvi pogled, upravičeno ali ne, nima s tem neposredne zveze. In kdo bi lahko rekel, da zaradi tega Državnemu zboru, Vladi, strankam, politiki ni treba izmenjati mnenj in poiskati razumnega kompromisa, ki bi odpravil razlike med nami glede upravičenosti. To bi bila gotovo pot, ampak pot, ki bi vodila v napačno smer in oslabil naš mednarodni položaj, našo verodostojnost in našo moč, da dosežemo interese in cilje, ki smo si jih zastavili v domači in zunanji politiki.

Ta dogovor, ki je bil dosežen, je razumen dogovor. Jaz ga pozdravljam zlasti zato, ker menim, da jasneje pozicionira položaj Republike Slovenije, ko bo šlo za iskanje rešitve za končno določitev meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Mimo tega sklepa, kdorkoli bo že vodil pogajanja, ne bo mogel iti. Ta sklep bo moral upoštevati.

Slovenska politika je bila prejšnji in ta teden na veliki preizkušnji. Mislim, da moramo še enkrat ugotoviti: majhna država, kot smo, lahko v zunanji politiki dosega svoje cilje samo, če smo dovolj enotni, če igramo kot reprezentanca. Vedno ni lahko priti do skupnih stališč. In razlike v pogledih na zunanjo politiko so enako legitimne, kot so razlike v pogledih na vsa druga vprašanja. Samo da gre tu za odločitve, ki so povezane z našimi dolgoročnimi interesi. Kakšne zgrešene odločitve v domači politiki lahko spremenimo čez leto ali dve. Napačne odločitve v zunanji politiki so lahko nepopravljiva škoda za naše nacionalne interese. Danes se bo Državni zbor, če bo podprl stališča, ki so predlagana, ne samo izognil nevarnosti, da bi zašli na napačno pot, ampak bo ubral pravo pot. Zato Vlada Republike Slovenije pozdravlja ta razumni kompromis. Misli, da smo v pravem času združili sile in dosegli pravo rešitev. In dovolite mi, da na koncu rečem, da bo verjetno pri tem vprašanju in pri drugih, ki bodo povezana z dolgoročnimi interesi Slovenije, veljalo, da združeni lahko zmagamo, razdeljeni pa lahko le izgubimo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč o predlogu sklepa. Besedo ima gospod Ivo Vajgl v imenu Poslanske skupine Zares. Prosim.

IVO VAJGL: Spoštovane kolegice in kolegi! Predsednik, gospod predsednik Vlade!

Poslanska skupina Zares bo podprla stališča in izraža svoje zadovoljstvo, da je bilo doseženo široko soglasje pri oblikovanju tega amandmaja. Menimo tudi, da je pomembno, da s

tem izražamo ne samo podporo Hrvaški in da izražamo tudi svojo podporo pravzaprav krepitvi kolektivne varnosti v regiji, ki meji na našo. Ampak rekel bi tudi, da pravzaprav izražamo tudi nek smisel za to, kaj od nas pričakuje naša javnost. Mislim, da je prav, da se Državni zbor odziva tudi na kritično javnost, ki je nekako zasičena s problematiziranjem tega vprašanja in si želi tudi od Državnega zbora nekega enotnega in jasnega stališča. Zato v imenu Poslanske skupine Zares izjavljam, da bomo stališče podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Franc Žnidaršič v imenu Poslanske skupine DeSUS. Prosim.

MAG. FRANC ŽNIDARŠIČ: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani predsednik Vlade, ministri, kolegice in kolegi! Tudi Poslanska skupina DeSUS bo podprla ta, kot smo rekli, razumen dogovor, čeprav ni dober. Podprli ga bomo zaradi tega, da bi storili vse, da ne pride do referendumu, ki bi zmanjšal ugled naše države v mednarodni javnosti. In to je to, kar imamo danes pred seboj. Težava je v tem, da tako oblikovan predlog mi razumemo, da ne prejudicira ničesar in da tisti zaselki, ki niso naštet, pač še vedno ostajajo nerešeno vprašanje. Seveda - mi tako mislimo in v obrazložitvi tako piše predlagatelj sklepa. Veliko vprašanje je, če bodo enako razmišljali na drugi strani meje, kjer se bo našlo vsaj nekaj ekstremistov, ki bodo rekli: "Tistih deset ostalih, ki niso naštet, je pase, je rešeno. To je naše. O tem se bomo pogajali, če se sploh bomo." Tako se bojim, da utegne imeti tako dopolnjen predlog posledice pri nas za kakšno ravnanje in na drugi strani.

Ampak kakor rečeno, ker je to tisti kompromis, ki je bil dosežen z najširšim soglasjem, bi bila napaka, če se mi temu najširšemu soglasju ne bi priključili in na ta način izbili moč iz rok tistih, ki našo državo posiljujejo s predlogom za referendum in postavljajo na kocko ugled le-te, zaradi takšnih ali drugačnih parcialnih interesov manjše skupine naših državljanov.

Mi bomo to podprli v upanju, da referendumu ne bo. Za enkrat pa ni nobene garancije, da se bo to tako tudi odvilo.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Lep dober dan vsem skupaj.

V Slovenski nacionalni stranki tega sklepa ne bomo podprli! Sklep je slab in zavezuje samo Državni zbor Republike Slovenije in nikogar drugega. Hrvatje se na to lahko mirno poživžgajo. Nobene zaveze ni, ki bi njih vključevala v vse

skupaj. Poleg tega, ko Vlada Republike Slovenije pravi, da sklep celovito povzema stališča, ki jih je Vlada že doslej zagovarjala pri reševanju tega mejnega vprašanja, ne vem, kako lahko rečemo, da je Vlada "že zavzemala takšna stališča." In bi rad vedel, kdo bo tisti, ki bo po sprejemu tega sklepa upal Hrvatom reči, da naj si spokajo tiste kontejnerje na prehodu v Sečovljah in jih postavijo tam, kjer je bila tista meja - administrativna meja med obema republikama na dan 25. 6. 1991?! Rad bi videl tega korenjaka v slovenski vladi, ki bo to rekel, ne šele naredil.

Kar se tiče raznih amandmajev, moram priznati, da tako slabih amandmajev že dolgo nisem videl. Tukaj imamo amandma, ki so ga podpisale vse poslanske skupine, razen Slovenske nacionalne stranke, ki pravi, da se na koncu doda besedilo: "...ko so slovenski organi med drugim izvajali pristojnosti v zaselkih na levem bregu Dragonje..." in tako naprej. To pomeni, da so naši organi tudi izvajali razne pristojnosti, in to samo v zaselkih, ki so navedeni tukaj. Pisati bi moralo: "...ko so slovenski organi izvajali pristojnosti, med drugim tudi v zaselkih..." in da jih potem naštejejo. Jaz mislim, da imamo tukaj ministra za pravosodje, ki ve, kako pomembno je brati takšne listine na pravi način. In na pravi način jih bodo brali Hrvatje in bodo rekli: "...fino, vi ste izvajali neke pristojnosti, neke take, neke drugačne, tam, kjer ste jih napisali, vse ostalo je rešena zadeva." Pa vendar gre po dogovarjanju in po sklepih obeh mejnih komisij, obeh vlad, najmanj za 14 vprašljivih pozicij. O 14-ih govorijo komisije. Teh vprašljivih pozicij je bistveno več. In kaj bo s tem? Nič. Vse skupaj, ker pač ne poznate zgodovine, bi bilo smiselno povedati še nekaj v zvezi z enim podobnim, gnilim kompromisom, ki sta ga naredila Chamberlain in Daladier v Münchnu, ko ju je Hitler povabil na razgovore in jima je rekel, "samo dajte mi Sudetenland in bo vse mirno in vojne ne bo." Edina dva idiota, ki sta to verjela, sta bila Daladier in Chamberlain. In ko sta prišla, ko je prišel Chamberlain v Londonu z letala, je rekel, da je mir rešen. Seveda je bil rešen, za nekaj mesecev. Tudi tukaj, kaj je rešenega s temi papirji? Popolnoma nič. Popolnoma nič. Kar se tiče Hitlerja, poznamo njegovo lažnivost. Kar se tiče Sanaderja, se lahko obrnemo na člana v Washington Timesu dne 9. 2., ki piše o Sanaderju: "Sanader je tudi nepopravljiv lažnivec, njegovi zavezniki brezupno poskušajo diskreditirati kritike režima posebej tiste na zahodu." To je podpisan članek. Jeffrey Kuhner ga je podpisal. V Washington Timesu, ne v Novicah ali pa v Indirektu ali kako se mu že reče. Nek resen članek je napisan o tej zadevi. Ampak mi bomo pridni, bomo prijazni, bomo Hrvatom dovolili vse, da nas klofutajo. Klofutajo nas na žalost že po levem in po desnem licu. Jaz ne vem, kaj jim bomo še zdaj nastavili, da nas bodo klofutali. In ne vem, kaj se gredo tukaj. Pa še ena zadeva je. Najprej je pri tej silni borbi za slovensko domovino izginil Državni svet. Pobral je pet minut slave,

bedasto se je obnašal na hrvaški televiziji, diskreditiral samega sebe z nepoznavanjem zgodovinskih dejstev in izginil zaradi takšnih ali drugačnih zahtev njegove politične stranke. Potem se je pojavil Podobnik s tisto institucijo 25. junij, ki je grmel, grmel, grmel. In na koncu, ko dobimo v roke dokumente vidimo, da podpisov ni vložil 25. junij ali Marjan Podobnik ampak Stranka slovenskega naroda. In Podobnik je izginil. Konec koncev, navajeni smo na te igrice, ne smemo pozabiti, da je bil gospod Podobnik nekoč podpredsednik slovenske vlade, pa ni takrat naredil čisto nič za reševanje problemov. Ne smemo pozabiti, da je bila Slovenska ljudska stranka v Vladi, ko je bilo sprejeto v Bukarešti, da Hrvaška lahko pristopi k Nato paktu, ampak takrat tudi ni bilo nič s strani Slovenske ljudske stranke, je bila tišina, ker so bili v Vladi. A zdaj je pa potrebno nabirati politične točke, da se bomo pokazali pred slovenskimi volivci, kako smo dobri in kako se borimo za slovenski narod!? Lepo vas prosim!

Res je, da slovenski volivci, bi rekel, imajo zelo kratek spomin. Mogoče tri dni, po navadi še krajšega ampak vseeno. Zato mi ne bomo podprli ničesar od tega. Mislím, da je to slabo, kar se pripravlja. Nima teže. Ne obvezuje nikogar! Obvezuje nas tukaj, da bomo eden drugemu govorili, "joj, smo se pa res dobro odločili, mater smo dobro naredili." Hrvatje bodo pa še zmeraj tam na meji šikanirali slovenske turiste, ki bodo šli na Hrvaško na morje. In mi se bomo pa tolkli po prséh, kako smo bili dobri, kako smo fantastično speljali zadevo. Cela Hrvaška se nam bo smejala, tako kot se nam že smeji.

Takrat, ko je Sanader mislil, da je Hrvaška že v Natu paktu, se ni javljal več na pozive našega premierja gospoda Pahorja, ker si je mislil, kaj me brigam, mi smo že notri in, po domače, tako kot Sanader ima navado reči, "ko ga jebe". In točno tako se je dogajalo. Potem šele, ko je videl, da se je v Državnem zboru zapletlo, takrat je bil zopet dosegljiv na telefon in zdaj s bo takoj sestal. Ne vem, zakaj bi se sploh morali z njim sestajati. Konec koncev vedno dobimo klofuto od Hrvatov. Berite hrvaške časnike, glejte televizijo. Seveda, na žalost jim vedno pomagajo neki profesorji Pravne fakultete iz Maribora, neki gospodje Devetaki. Vemo, kdo je bil v slovenski literaturi "devetak" ali pa "desetak", pa se zdaj ne bom spuščal v literarne analize. Ampak dejstvo je, da ta človek, ne vem, kako je lahko profesor na pravni fakulteti, na slovenski pravni fakulteti, ko tako pljuva po Sloveniji. In v nekem narečju tam iz okolice Čakovca govori na hrvaški televiziji, da ga ne razumejo niti Slovenci niti Hrvatje. Sicer je težko razumeti, kaj je hotel sploh povedati, razen da je, po mojem mnenju, hotel škodovati Sloveniji; drugega se tako ni dalo razbrati. Je pa res, da je poskrbel za blazen vtis s svojo oranžno jopico. Namerno sem se spustil v debato o tem človeku, da pokažem ves paradoks, ves nesmisel, vso

bedastočo tega našega ravnanja. To je tako kot strah: okrog ga nič ni, znotraj je pa votel. Hvala lepa.

PRESEDNİK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jakob Presečnik v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Prosim.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Vsem še enkrat lep pozdrav! Ker ne smem polemizirati s svojim predhodnikom, ne bom. Rekel bom samo to, da smo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagali sprejem sklepa že ob obravnavi ratifikacije pristopa Hrvaške v zvezo Nato ter kasneje ponovno zahtevo za sklic izredne seje Odbora za zunanjo politiko preprosto zato, ker želimo zaščititi temeljne slovenske nacionalne interese. To je: zaščititi ozemeljsko celovitost na kopnem in morju ter ohraniti dostop Slovenije na odprto morje in preprečiti enostransko prejudiciranje meje s predloženimi pristopnimi dokumenti Hrvaške. Ob pregledu pridružitvene hrvaške dokumentacije smo ugotovili, da vsebuje nekaj spornih točk, ki prejudicirajo mejo med Slovenijo in Hrvaško.

Naj takoj v uvodu poudarim v imenu poslanske skupine dvoje. Če bi Državni zbor pravočasno sprejel resolucijo o meji s Hrvaško, ki je še vedno v proceduri in smo jo poslanci SLS vložili že tretjič v desetih letih, ali pa kak drug podoben dokument, v katerem bi oblikovali stališča in izhodišča do tega vprašanja, sedaj ne bi bili v tej situaciji in ne bi odločali o tem v časovni stiski, na očeh vse mednarodne javnosti, saj je to vprašanje odprto že vse od osamosvojitve. In vse od osamosvojitve Državni zbor ni hotel ali zmoget prevzeti nase odgovornosti, ki jo mora. In drugič. V SLS podpiramo vstop Hrvaške tako v Nato kot v EU, vendar ne brezpogojno, nikakor ne za ceno in na škodo slovenskega ozemlja in morja. S prejudiciranjem meje s strani Hrvaške se zelo škoduje slovenski državi.

Nadalje smo, kot sem že javno povedal, danes ponovno predlagali dopolnitev sklepa, sprejetega na Odboru za zunanjo politiko, z jasno opredelitvijo, kaj za Slovenijo pomeni stanje 25. junij 1991. Državni zbor mora prevzeti odgovornost, da zaščiti slovensko ozemlje, na kar v SLS že dolga leta opozarjamo. V Državnem zboru se ne smemo izogibati podpreti tako preprostega sklepa. Zapisali bomo preprosto samo dejansko stanje in dejstvo, ki je veljalo ob osamosvojitvi 25. 6. 1991, ko je Slovenija dejansko izvrševala svoje pristojnosti, svojo suverenost na celotnem Piranskem zalivu, imela teritorialni stik z odprtim morjem in so Sloveniji pripadala mnoga, za Hrvaško sporna, ozemlja.

Ne smemo dvomiti. Izhodišče si moramo sami zase zapisati in uveljavljati v dvostranskih razgovorih in pogovorih in ob morebitnih postopkih pred mednarodnimi organi. Poslanci smo predlagali sklep in sklic izredne seje, da bi s tem zaščitili

interese naše države, kar smo konec koncev dolžni in je to naša naloga. Dodaten argument za sprejem dopolnila pa je seveda dejstvo, da pričakujemo, da so predlagatelji zbiranja podpisov za referendum le-te pripravljeni umakniti, če Državni zbor jasneje opredeli svoje stališče, kaj pomeni stanje 25. 6., še s temi točkami.

Republika Hrvaška je storila številna enostranska dejanja in sprejela pravne akte, s katerimi spreminja ozemeljski status quo na dan osamosvojitve ter s tem poskuša prejudicirati rešitev mejnega vprašanja. Zato smo prepričani, da moramo zaradi zaščite slovenskih interesov ob pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi sprejeti stališče oziroma sklep Državnega zbora.

Poslanci Slovenske ljudske stranke bomo podprli sklep, ki bo zagotovil to, za kar se zavzemamo že celo desetletje. Predlagamo Državnemu zboru Republike Slovenije, da danes premaga svoj neupravičeni strah in dokaže svojo odgovornost ter zaščiti temeljne slovenske nacionalne interese po zaščiti ozemlja in morja ter ohranitvi dostopa Slovenije do odprtega morja.

Še enkrat, pozdravljamo skupni dogovor in tudi umikamo naš predlog amandmaja, ki smo ga vložili danes zjutraj. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Anton Anderlič v imenu Poslanskega kluba LDS, Liberalne demokracije Slovenije. Prosim.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani, danes je bilo že rečeno, da Državni zbor ponovno opravlja popravni izpit in sprejema nekaj, kar ni potrebno, ni nujno, najbrž ne more koristiti. Posebej gre za to, da Državni zbor s tisto večino, ki je sprejela Zakon o ratifikaciji protokola, garantira slovenski javnosti, da je zelo odgovorno pristopil k sprejemanju tako pomembnega akta, kot je Zakon o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi. Dejstvo je, da je vsakomur jasno, da tisto, kar je bilo 25. 6. 1991 v korist Slovenije ali pa je bilo dejansko stanje, velja tudi danes in bo veljalo do končnih dogovorov. Kakšni bodo končni dogovori bo jasno takrat, ko bo volja na obeh straneh, da se tako vprašanje meje kot tudi še kaj drugega dogovori.

Gotovo je Državni zbor ponovno na preizkusu, in to me skrbi. Ni mogoče, da Državni zbor iz tedna v teden dela popravne izpite in je talec naj si bo opozicije, naj si bo skupine državljanov, naj si bo kogar koli drugega. Petinsedemdeset glasov poslancev in poslank Državnega zbora ne zadošča za zaupanje, da vsi delamo v dobro te Slovenije. In jaz trdim, da je bila ratifikacija tega protokola v korist Sloveniji. Mi ničesar nismo podarili Hrvaški ali Albaniji pri drugem primeru, ko smo ratificirali tudi pogodbo z njimi, ampak smo preprosto izkoristili pravico, da smo v skupino, ki

ima iste vrednote, ki deli iste vrednosti, se bori za iste cilje, torej podpisnicam washingtonske pogodbe, povabili tudi ti dve državi.

Zato je zaskrbljujoče, če bomo pri vsakem vprašanju, ki za nekoga ali za neko skupino mogoče ne bo enako ocenjeno, ne bo enako vrednoteno, ali je pozitivno ali je negativno, ali gre za kar koli drugega, delali tako imenovane popravne izpite. Prepričan sem, da za to demokracijo to ni dobro in se slovenski demokraciji, bom kar tako rekel, ne koaliciji, ne piši dobro. Koalicije se tako ali tako menjajo iz dneva v dan, ali vsake štiri leta, kakor pač je. Zato seveda ni potrebno niti mogoče nasprotovati tem sklepom. Naj se zgodijo. Kot rečeno, ne verjamem, da bodo koristili našim interesom v smislu boljših izhodišč za dogovore s Hrvati, niti ne bo to prispevalo k mednarodnemu ugledu Republike Slovenije. Prej nasprotno. Vsi se sprašujejo kaj počnemo. Čas bi bil, da bi mogoče obravnavali resolucijo, ki jo je napovedala Vlada pred časom, zunanje ministrstvo, celo dve naj bi se pisali, in da bi poskušali celovito urediti ta vprašanja in o tem naj bi Državni zbor tudi razpravljaj in sprejel končna sporočila.

Ko pa delamo nekatere stvari na hitro, ad hoc, se pa zna kaj zaplesti. Bilo je že rečeno danes, da lahko, da bo nekdo te sklepe razumel drugače, da nam za druge stvari, ki niso omenjene v teh sklepih, ni nič, ali, da nam gre samo za to, kar tukaj pišemo. Jaz seveda se vračam k svoji osnovni misli, da verjamem, da tako Vladi, vsem poslancem in poslankam in tudi drugim, ki se ukvarjajo z vprašanjem odnosov s Hrvaško oziroma urejanjem vprašanja meje in zapiranja teh vprašanj, da nam je še kako jasno, kaj je tisto, kar je Slovenija imela, kar ima in kar bo tudi imela.

Zato, kot rečeno, mi bomo podprli te sklepe. Vendar si ne delamo iluzij, da bo to prispevalo h kakršni koli pozitivni zgodbi v prihodnje. Obžalujemo pa istočasno, da se Državni zbor vrti okrog tako imenovanih popravnih izpitov in ne more biti tudi tistim v ponos, ki Državni zbor držijo za talca iz tedna v teden.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospa Darja Lavtižar Bebler, v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov. Prosim.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala za besedo, gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovani zbor! V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo še vedno prepričani, da sklep, ki ga danes obravnavamo in o njem odločamo, ne bi bil potreben. Po formalnopravnem smislu pravzaprav ni jasno, kakšen je njegov namen in pomen. Tudi v odnosu do Poslovnika Državnega zbora je vprašljiv, na kar je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Očitno pa je, da je pomemben zavoljo tega, ker ena poslanska skupina prav z njegovim sprejetjem pogojuje svoj odstop od pobude za razpis referendum o uveljavitvi

Zakona o ratifikaciji Protokola o pristopu Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi. Dejanska izvedba referendumov pa bi bila v teh razmerah najslabše, kar se nam utegne primeriti. To bi pomenilo, da edino Slovenija od 26 držav ni ratificirala tega protokola in da je s tem preprečila, da bi bila Hrvaška na vrhu 3. in 4. aprila v Strasbourgu in Koellu ob 60-letnici te obrambne zveze skupaj z Albanijo slovesno razglašena kot članica Nata in ne bi mogla že na tem vrhu polnopravno sodelovati.

Treba je imeti pred očmi, da bi si Slovenija s preprečitvijo Hrvaški, da že zdaj vstopi v Nato, dejansko poslabšala svoj položaj in ugled tako v Natu kot tudi v širši mednarodni skupnosti. Še več, tudi v slovenskem nacionalnem interesu je, da se obrambno zavezništvo še naprej širi na jugovzhod Evrope oziroma na zahodni Balkan, kar bo prispevalo k večji stabilnosti tega dela Evrope in tudi k naši obrambni sposobnosti ter varnosti. Gre tudi za večje zavarovanje našega gospodarskega udejstvovanja v soseščini, kar nikakor ni nepomembno. Pomembno je tudi to, da se bo Hrvaška s svojim članstvom v Natu morala porediti pravilom in vrednotam, na katerih Nato temelji. Vse to je v našem interesu in tudi nam v prid. Drugo pa je seveda vprašanje, ali bomo s tem, ko in če bomo sprejeli obravnavani sklep, dejansko odvrnili pobudnike za razpis referendumov od nadaljnjih postopkov za izvedbo tega referendumov. Ali se moremo zanesti na njihova zagotovila, da bo ob pogoju sprejema tega sklepa v Državnem zboru odstopili od referendumov? Želimo si, da premorejo toliko časti, da bodo držali svojo besedo.

Zato bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlagani in z amandmajem dopolnjeni sklep sprejeli predvsem in samo zato, da, če je to mogoče, preprečimo referendum o protokolu o pristopu Hrvaške v Nato. Upamo, da s tem prispevamo k verodostojnosti naše države, še posebej v tistem delu, ko nasprotujemo odpiranju in zapiranju nekaterih poglavij pri vstopanju Hrvaške v Evropsko unijo, kjer pa Hrvaška dejansko poskuša prejudicirati državno mejo med obema državama in na ta način zlorabiti postopek vključevanja v Evropsko unijo. In kjer je logično odgovorno in verodostojno, da Slovenija ravna tako kot ravna. Če bi Slovenija enako ravnala v odnosu do Hrvaške v zvezi s pristopanjem slednje k Natu, pa bi si svoj ugled v mednarodni skupnosti v veliki meri zapravila. In to vsekakor želimo preprečiti. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Branko Grims v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

MAG. BRANKO GRIMS: Spoštovani! Vsem prav lep pozdrav imenu SDS. Ste opazili, da bi danes lahko združili obe naslednji točki dnevnega reda? To, ki jo obravnavamo in tisto, ki sledi, če bi si v vladajoči koaliciji upali stvari

poimenovati s pravim imenom in potem bi se taka skupna točka lahko glasila poskus popravljanja škodljivih posledic za Slovenijo, povzročenih s preusmerjanjem pozornosti vladajoče koalicije od svoje nesposobnosti, da ustrezno in pravočasno odgovori na izzive finančne krize, na iskanje zunanjega sovražnika. To je namreč vsebina tega, s čimer se mi v resnici danes soočamo. Star slovenski pregovor pravi, da osel gre samo enkrat na led, ampak danes je pri isti zadevi, pri Zakonu o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi, vladajoča koalicija drugič na popravnem izpitu. Gospe in gospodje, ta drugi izpit prihaja prepozno. To vam pa povem iz prve roke, kajti vsi verjetno veste, da sem vodja slovenske delegacije v parlamentarni skupščini Nata in samo zelo, zelo obžalujem, da nihče iz vladajoče koalicije ni utegnil iti zraven na sestanek, ki je potekal ta vikend. Kolikor mi je znano, je eden zadnji hip odpovedal. Kajti lahko bi se soočil s tem, kar se je tam dogajalo. Vse je bilo še kar v redu, tudi razumevanje za Slovenijo, do informacije, ki je prišla v ponedeljek, ko je ravno potekal skupni sestanek izvršilnega in parlamentarnega dela Nata, ki poteka samo enkrat letno v Bruslju in ki ga je vodil osebno Japp de Hoop Scheffer. Ta informacija je bila, da je po tem, ko se je sestala, ko je vzela pavzo, torej preiščljeno, vladajoča koalicija zavrnila kompromisni amandma, ki ga je predlagala Slovenska ljudska stranka, in s tem, če že ne povzročila, pa vsaj dala alibi predlagateljem zbiranja podpisov za referendum, da nadaljujejo svoj postopek. Nikogar, ampak res vam povem - nikogar ni bilo, ki bi našel eno samo dobro besedo za Slovenijo. Z ambasadorjem sva storila vse, da bi razložila vse okoliščine, da bi obrazložila vso zgodovino, ampak veste, tudi tisti, ki to gledate morda zgolj skozi vidik zveze Nato, bi bili tukaj res presenečeni. Ta stvar presega okvire Nata. To vam povem iz prve roke. Poglejte, tudi naši največji zavezniki v okviru Evropske unije, ko smo se pogovarjali, bodisi z njihovimi veleposlaniki bodisi z vodji delegacij so dejali približno takole: "Poslušajte, vi nas spravljate v težave, da vas še takrat podpremo, ko bo šlo res za vaše vitalne interese, kjer vas želimo podpreti pri stvareh, ki se dotikajo Evropske unije. Kajti za to stvar, za vključitev Hrvaške, smo se dogovorili skupaj, skupaj smo ji dali vabilo že pred mnogimi meseci. In kako sedaj, ko ni nobene nove informacije, nobene nove listine, nobenega novega dejstva, pa vi sedaj to peljete takole?" To je bil problem.

In gospe in gospodje, veliko škode, ki je bila s tem povzročena, ne bo več mogoče nadoknaditi. Še zlasti zato, ker je pri svojem preusmerjanju pozornosti Vlada oziroma vladajoča koalicija storila že pred tedni storila eno hudo napako, ki jo je zdaj samo nadgradila. Pa veste katero? Jaz sem bil izjemno presenečen, ko so mi nekateri veleposlaniki poslali oziroma razložili, da so dobili celo uradne dopise iz Slovenije, s strani Vlade, kot informacijo, kjer so jih informirali o tem,

da je Slovenija, citiram: "Blokirala Hrvaško pri toliko in toliko vprašanjih." Veste, to je govornica, ki jo Evropa sprejema kot sovražno, ki jo odklanja, ki je ne sprejema. In tisti, ki je to poslal v tujino, celo v angleškem tekstu, je naredil velikansko napako. Že to, da se to govori v Sloveniji, morda komu res prinese dodatne politične pike, ampak edino modro bi bilo pa vsaj v tujini razložiti stvari s tem, da Hrvaška za enkrat odklanja uveljavitev načela pravičnosti. To pa je govornica, ki jo Evropa razume. To pa je govornica, s katero si pridobiš dodatne zaveznike, brez katerih v modernem svetu ne gre. In zdaj ta taktična napaka, ki je bila, žal, že storjena, ki je celo strateške narave, ker uporablja govornico, še enkrat povem, ki je Evropa ne sprejema, se je zdaj še nadgradila. In to škodo bo izjemno težko popraviti. Zdaj, da gre tukaj za preusmerjanje pozornosti in da je šlo za igro, morda še en element, ki ga nekateri niso opazili. Poglejte. Od vložitve tega zakona v parlamentarno proceduro pa do takrat, ko se je prvič obravnavala na seji OZP-ja, je minilo nič manj kot 45 dni. To je mimogrede 10 dni dlje, kot bi trajalo zbiranje podpisov. Predsednik Odbora za zunanjo politiko je v tem času našel čas, da je šel v Beograd obljubljal izplačilo odškodnin izbrisanim. Ni pa našel časa, da bi sklical takoj sejo odbora in pravočasno sprožil postopke, da ne bi na koncu bili v časovni stiski, ki potem pri naših potencialnih zaveznikih vzbujajo vsaj nerazumevanje in imajo za Slovenijo škodljive posledice, gospe in gospodje. Tisti v vladajoči koaliciji, ki se temu nasmihate, bi morali to doživeti na lastni koži. In prosim vas, pokličite malo v tujino, pa boste videli, kakšno je dejansko mnenje o tem dogajanju pri nas.

Glasovanje danes najbrž ne bo težavno. Gre za to, da se sprejme tekst, ki bo kompromisen, ki bo ustrezen in bo omogočil, da se ta zgodba danes konča. Kajti trenutek je izjemno občutljiv. Občutljiv tudi zaradi tega, ker se nahajamo v obdobju, ko se praznuje šestdesetletnica zveze Nato in ko se tudi tehtajo različne možne poti, različni koncepti, ki jih bo zveza uveljavlja v prihodnjem obdobju. In zaradi tega so stvari še toliko bolj pod drobnogledom.

Zdaj čisto za konec morda še misel. Jaz samo upam, da se na glasovanju izkaže, da nihče nima fige v žepu in da bo dejansko podprt tekst, ki bo omogočil, da se ratifikacija vstopa Hrvaške v Nato nadaljuje nemoteno in da na ta način Slovenija izgine kot "slabi fantje" iz svetovnega prizorišča. Ne boste verjeli, ampak celo ta izraz je bil s strani enega od predstavnikov članic Evropske unije v pogovoru na parlamentarni skupščini zveze Nato, ko je šlo za Slovenijo, dejansko uporabljen. Potem upam, da vam je jasno, kako zelo škodljive posledice so nastale. Zgolj zato, ker se ni hotelo prisluhniti argumentom SDS, ki jih je predstavil v ponedeljek predsednik Janez Janša, kjer je bilo zelo jasno povedano, da je bistveno manj pomembno, kakšen sklep se sprejme, kot to, da

se s proceduro vključevanja Hrvaške v Nato nadaljuje, da ne bi prišlo do za Slovenijo škodljivih posledic.

Žal ste premišljeno, še enkrat povem, vzeli pavzo, zadevo blokirali in kako je to uničujoče odmevalo po Evropski uniji, po Bruslju, po vrhu zveze Nato, to pa gospe in gospodje pripišite sami sebi. In čisto vseeno je, ali ste tisto taktično napako uporabe napačne govorice, ko gre za tujino, kjer bi ja morali poudarjati element pravičnosti, ki je nam v korist, in to neizglasovanje kompromisnega amandmaja v ponedeljek, storili iz politične arogance ali pa iz neznanja. Toda odgovornost za škodljive posledice nosite vi.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev o predlogu sklepa. Besedo ima gospod Bojan Kontič, prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa. Gospod predsednik, gospod predsednik Vlade, ministrska ekipa, kolegice in kolegi!

Lepo se zahvaljujem za informacije iz prve roke in poduk, ki sem ga bil deležen tudi o tem kdo je odgovoren za kaj v Državnemu zboru. O tem mi govorijo posamezniki, ki so sprejem zakona o ratifikaciji o pridruževanju in vključevanju Hrvaške v Nato zvezo pogojevali z zaključnim računom za leto 2007 in zaradi tega za en teden zamaknili sprejem oziroma ratifikacijo s slovenske strani. Gospod Grims, kar umirite se, jaz sem vas poslušal, jaz predlagam, da tudi vi poslušate, ker potem včasih kakšno neumnost govorite, ker ne poslušate, in odgovarjate. Ampak saj se strinjam, kolega Anderlič, da to kaj veliko ne pomaga in ne zaleže. Ampak me prav zanima, kako bi vi pojasnjevali v tujini to, da ratifikacija ni bila sprejeta, če mi ne bi bili pripravljene na kompromis ali, kot pravite, na popravni izpit, in to razložili, da za ratifikacijo niste bili oziroma ste sejo obstruirali zaradi tega, ker ni bil sprejet zaključni račun za leto 2007. Verjetno bi vas vsa Evropa in Nato razumel do zadnje besede, ki bi jo povedali.

In ko govorimo o tem glasovanju prejšnji teden, petinsedemdeset poslank in poslancev je glasovalo za to ratifikacijo, pred tem smo morali odpraviti vse te pogoje, ki so bili postavljeni, da smo lahko glasovali, je bilo izraženo oziroma je bil izražen dvom o dokumentih, ki so predloženi k dokumentom za vstop Hrvaške v Nato zvezo. Vlada je omogočila, Ministrstvo za zunanje zadeve in Ministrstvo za obrambo, vpogled v te dokumente in tam smo lahko vsi ugotovili, da dejansko težav ni, da zemljevidov, o katerih se je toliko govorilo, ni. In kljub zagotovilom Vlade, ki pa ji gre verjeti - verjeti ji gre zato, ker je to edina vlada, ki je zelo jasno postavila stališče Slovenije do vstopanja Hrvaške v Evropsko unijo. Prvič. Zato ji gre še toliko bolj verjeti, da vstopanje Hrvaške v zvezo Nato nima nikakršne povezave z urejanjem medsebojnih odnosov in reševanjem težav oziroma zapletov, ki

jih imamo in jih rešujemo že vrsto let. Ampak dobro, to je preteklost, danes govorimo o sklepih. O sklepih, ki tudi po moji oceni najverjetneje niti niso potrebni. Potrebni pa so zaradi tega, ker so zopet pogojeni. Pogojuje se sprejetje teh sklepov z dejstvom, da v tem primeru pa morda zbiranja podpisov v nadaljevanju za referendum ne bo. In po zagotovilih vsaj ene strani smo slišali, da bo res tako, čeprav jaz ne verjamem. Še vedno mislim, da bomo danes sprejeli sklepe, vključno z amandmajem, ki smo ga vložili, in na koncu se bodo zbirali podpisi za referendum. Ker ne verjamem, da nihče ne bo vskočil na prostor, ki ga je spraznil gospod Marjan Podobnik z današnjo najavo. In mislim, da se bodo zadeve odvijale naprej. To pa seveda ni dobro. In že v tem primeru bomo roke vsekakor zamudili. Seveda bi lahko potem rekli v stilu enega izmed razpravljavcev, "no, pa smo jih, pa smo jim onemogočili vstop v zvezo Nato." Ampak kaj bomo imeli od tega, je naslednje vprašanje. Kaj pomeni to za kredibilnost naše države? Kaj pomeni to za pogajalce, ki se zelo resno pogajajo in dogovarjajo o mediaciji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško? Kakšna so naša izhodišča? Ali bodo zaradi tega boljša ali slabša? In tam je pomembno, da imamo argumente, in tam je pomembno, da tudi vztrajamo na teh argumentih. Pri zvezi Nato je pa zdaj približno, če uporabim prisposodbo, takole: odločili smo se soglasno, da povabimo nekoga med nas, na obisk, sprejem in vmes si enostavno premislimo. In ko pozvoni na vrata, se mu ne oglasimo več in mu ne dovolimo vstopa. Neresno je in ni dobro za kredibilnost naše države. Kot sem dejal, zelo vesel bi bil, če bi današnji sprejem amandmaja in teh sklepov pomenil hkrati tudi to, da se preneha zbiranje podpisov za referendum. Zato, ker bomo v nasprotnem primeru v naslednjem mesecu in še nekaj dni poslušali nestrpne izjave. Poslušali sovraštvo, tako na eni kot na drugi strani meje, slovensko-hrvaške meje. To ne pomeni nič dobrega. Ampak, kot sem dejal, ne upam preveč, da bomo s tem dejanjem danes uspešni. Ravno zaradi tega, ker sem bolj kot ne prepričan, da nekaterim ustreza to početje, ki se dogaja in da bodo zahtevali, da se podpisi zbirajo naprej. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vito Rožej. Prosim.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa, gospod predsednik. Gospod predsednik Vlade, spoštovani ministri, spoštovani kolegi in kolegice! Jaz sem prepričan, da točka dnevnega reda nosi popolnoma pravilno ime, če bi bilo tako, kot ga je predlagal gospod Grims, bi bilo kot prvo predolgo in nerazumljivo. Tako sem prepričan, da težko kdorkoli kogarkoli pošilja na popravni izpit, če sam ni naredil zrelostnega.

Jaz sem rojen leta 1974 in sem bil ob ustanovitvi naše države star 17 let. Skratka nisem imel možnosti soustvarjati tega dela zgodovine. Sem pa prepričan, da je naloga moje

generacije, če lahko tako rečem, ki zdaj prevzema odgovornost za prihodnost Slovenije, ni preteklost Slovenije, niti ne bi smela biti urejanje meja te naše domovine. Danes veliko govorimo o tem nacionalnem interesu in je tak usoden zgodovinski moment, se nekako čuti, vsaj jaz, pa ne zamerite mi, če tako čutim, ker ga kdaj prej, ko je kdo od vas tak trenutek že čutil, nisem imel priložnosti čutiti, sem razložil tudi zakaj. Jaz nimam kaj očitati generaciji mojih pradedov. En moj praded je bil v judenburgu v 17. bataljonu, drugi Maistrov borec. Skratka naredili so, kar so lahko za ta nacionalni interes. En moj ded je dočakal maj 1945 v Dachauu, drugi s puško in v uniformi na celovški železniški postaji. Niti nimam kaj očitati generaciji svojih staršev, po vojni, ko je ustvarjala ekonomske in socialne pogoje za slovensko osamosvojitvev. Imam pa veliko očitati generaciji slovenskih osamosvojiteljev, ki v 18-ih letih niso zmogli tej državi ali izboriti ali pa dogovoriti mednarodno priznane južne in vzhodne meje. Nobena generacija pred to ni rabila za določitev zahodne meje ali pa severne meje toliko časa in to je zelo slabo.

Zdi se mi, da bi se bilo dobro vprašati kakšno državo predajamo/predajate naslednjim generacijam, če nima določenega osnovnega atributa državnosti, skratka če se ne ve točno, kako in kaj in kolikšna ta naša domovina je. In mislim, da zaradi teh starih grehov po svoje uničujemo tudi določen ugled Slovenije v mednarodnih odnosih v prihodnje. Skratka, zastrupljamo neke bodoče odnose. Verjamem, da je naloga te generacije, da to mejo dogovori. Naslednje generacije, tako na tej strani meje kot na drugi strani meje, se bodo o vsem skupaj težje dogovorile. Težje se bodo dogovarjale o skupni prihodnosti, zato ker skupne preteklosti sploh ne bodo imele več, kot jo ta generacija še ima.

Jaz sam bom predlagan sklep in amandmaje podprl, ker želim ohraniti mednarodni obraz Slovenije in tudi pomagati slovenskim pogajalcem pri dogovoru o meji, ki bo dobra - za to in tudi za naslednje generacije.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Franc Žnidaršič - se odpoveduje.

Besedo ima Bogdan Barovič.

Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Spoštovane gledalke in gledalci in tisti, ki poslušate!

Vsi vidimo, jaz pa, osebno, sem prepričan, da je vse skupaj, kar danes slišimo in vidimo - farsa. Farsa za to, ker je vse vnaprej dogovorjeno. Farsa zato, ker ljudi "farbamo". V resnici vsi veste, razen Slovenske nacionalne stranke, da bo sklep, da gre Hrvaška v Nato, obstal. Dokaz je današnja seja. Dokaza je današnji začetek. Dokaz je današnja menjava dnevnega

reda. Dokaz je izjava nekega mlečnozobca iz Nata včeraj po televiziji, češ: "Kaj pa, če Slovenija ne bo rekla da?" Hrvatje bodo šli. In dokaz je dal včeraj, z vsem spoštovanjem, gospod Erjavec, ki je povedal: "Če Slovenija ne bo dala "da" Hrvaški za vstop v Nata .../Izklop mikrofona./.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Barovič, potekel je čas.

Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ: Lep pozdrav spoštovani predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi. Ministrski zbor.

Sam sem prvi mandat v Državnem zboru. Z delom v Slovenski ljudski stranki pa sem ves čas pozorno spremljal napore naše stranke v zadnjem desetletju, da se v Državnem zboru sprejme resolucija, v kateri bi najvišji organ demokracije v državi, tisti, ki ima to zapisano v Ustavi in zakonodaji, sprejel neke okvire in tudi robne pogoje, ki jih potem lahko naša zunanja politika, izvršna oblast, v pogajanjih s sosednjo državo doreče na področju urejanja meja med republikama Slovenijo in Hrvaško. Žal je minilo celo desetletje in v vseh različnih koalicijah, v katerih smo sodelovali, ni prišlo do tega, da bi lahko Državni zbor, parlament Republike Slovenije pravočasno in v miru sprejel takšno resolucijo.

Tudi pri obravnavi vstopa Hrvaške v Nato smo v Slovenski ljudski stranki izrazili podporo temu pristopu, hkrati pa želeli, da se v tem domu spregovori tudi o robnih pogojih, glede katerih ima mandat spoštovana Vlada. V zadnjih mesecih, tednih in tudi sinoči smo dobivali zelo jasno modrost staroste slovenske politike, pisca slovenske ustave, ki je zelo jasno povedal, da je prav, da se to sprejme v parlamentu in da parlament spravi te okvire skupaj. In se prav čudi, kako to, da vsi skupaj ne premoremo toliko resnosti in odgovornosti, da bi z veseljem to sprejeli in potem to debato tudi zaključili.

Sam bom z veseljem te sklepe sprejel, soglašam z njimi in jih bom tudi potrdil. Hkrati pa lahko s tega mesta tudi v imenu svojih kolegov rečem, da bodo storili tako tudi ostali, tudi predsednik in vodja poslanske skupine se je do tega opredelil. In tudi sami ocenjujemo, da je to v tem trenutku prav, da to storimo, da naložimo Vladi, da odločno glede mejnih problemov in teh vprašanj spregovori v okviru prilagajanja Hrvaške in vstopa v Evropsko komisijo. Tudi sami ne podpiramo prizadevanj za referendum, ki naj bi ga Slovenci imeli na temo vstopa Hrvaške v Nato. Želim, da tudi v našem zboru zavlada nek državotvoren občutek, na katerega se danes vsi sklicujemo, in da dejansko brez prevelike polemike danes sporočimo Slovencem, pa tudi hrvaški strani, da nam je ta njihov besednjak, ki nas včasih pošilja 30 kilometrov od meje, od morja, pa tudi to, da hrvaški novinarji preštevajo prebivalstvo po Kopru in Izoli, da to na nek način tudi njim ne koristi v tem delu. Da pa želimo svoja stališča zelo jasno

povedati, jih zastopati, in želim, da to tudi slovenska vlada v nadaljevanju postori. Vesel sem, da bo danes to sprejeto. Vesel sem tudi, da je danes skoraj cel ministrski zbor tu med nami, kajti s tem tudi potrjujejo neko odgovornost do tega vprašanja. Hkrati razumem to tudi kot zavezo za njihovo nadaljnje prizadevanje pri vprašanjih, ki bodo na našem zunanjepolitičnem področju aktualna v prihodnosti. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franc Pukšič. Prosim.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Gospod predsednik, kolegice in kolegi, ministri.

Pravzaprav je ta seja danes zaradi tega, ker je bila vladajoča koalicija pred časom, preden se je sprejemala odločitev v temu Državnemu zboru za potrditev protokola za vstop Hrvaške v Nato, preveč toga, da ne uporabim kakšnega drugega izraza in žal takrat ni dovolila sprejetja takšnega sklepa kot ga je predlagala Slovenska ljudska stranka. Pokazalo se je in to že velikokrat, tudi posameznim političnim strankam, da se v politiki ne spleča biti preveč aroganten oziroma če že, te to pripelje na obrobje. In vesel sem, da je tokrat vendarle koalicija to spoznala, pa ne zaradi samega sklepa, pa ne zaradi zbiranja podpisov pobudnikov, namreč to je ustavna pravica, tako imamo napisano v Ustavi in to ni za problematizirati, ampak vesel sem, da je vladajoča koalicija vendarle spoznala, da je potrebno vendarle sprejeti nek sklep, ki bo sicer na papirju naredil to oziroma bomo naredili to kar Hrvatje delajo že dobrih osemnajst let. Hrvatje so tako rekoč takšne odločitve sprejemali na terenu, mi niti na papirju.

Tokrat bomo seveda to imeli sprejeto na papirju. S tem bomo zavezali izvršno vejo oblasti, da se bo oziroma o čem se bo lahko pogajala in jasno povedali, kakšna so naša slovenska stališča, ne glede na to, kako gledajo ali pa bodo gledali drugi na naše, torej na naš sprejeti sklep. Gre za to, da bo Slovenija v svojem parlamentu suvereno odločala in sprejemala to, kar seveda tudi sama misli, da so njena stališča oziroma da so, torej za zaščito slovenskih meja.

Nekateri razpravljavci gredo, žal, zelo daleč nazaj, pa vendarle, sam moram reči, da sem zelo ponosen na naše osamosvojitelje in hvala bogu, da smo jih imeli. Saj prav zaradi njih imamo danes samostojno Republiko Slovenijo, samostojni parlament in lahko torej samostojno odločamo o svoji usodi in celo več, sooblikujemo evropsko politiko, v kateri smo enakopravni člani. Žal, tudi na tej poti so nekateri za to domovino izgubili, tako kot vedno, svoja življenja. Mi je pa nerodno in me je seveda kot parlamentarca, ki je že četrti mandat v Državnem zboru, sram, da slovenski parlament ni zmožgel neke takšne jasne opredelitve v zvezi z zaščito slovenskih interesov do Republike Hrvaške. Z nobeno resolucijo, z nobeno izjavo, z nobenim sklepom. Vendar,

kolikor me je sram, pač lahko rečem kot eden izmed devetdesetih poslancev, jasno je, da je največja odgovornost, da do tega ni prišlo, tako ali drugače, na zunanji politiki in seveda na celotni Vladi oziroma vladnih koalicijah. Pa naj bodo takšne ali drugačne.

Jaz bom seveda ta sklep podprl. V kolikor pa bi to imeli že pred sprejemanjem Hrvaške, torej sklepa o vstopu Hrvaške v zvezo Nato na mizi in bi o tem sklepu že prej odločali, bi bil tudi moj glas za vstop Hrvaške v Nato, saj sem jasno povedal, da sem za to, da Hrvaška vstopa v evropske integracije in seveda mednarodne, tako kot je Nato. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospa Melita Župevc. Prosim.

MELITA ŽUPEVC: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Slovenska politika se v tem mandatu že praktično od nastopa nove vlade, ukvarja z medsosledskimi odnosi. Predvsem z odnosi s Hrvaško. Verjamem, da predsednika Vlade in Vlado že od začetka vodi temeljna želja, da po tolikih letih končno kaj premaknemo na relaciji Ljubljana-Zagreb. Prav ta vlada je zelo jasno in zelo odločno povedala, kaj meni o približevanju Hrvaške in pogojih približevanja Hrvaške Evropski uniji. Postavila je pogoje, katerih temeljni cilj je prav zaščita slovenskih interesov. Skratka, napore nove vlade je absolutno treba pozdraviti in mislim, da gredo v pravo smer. Problem torej ni v tem, da se s slovensko-hrvaškimi odnosi ukvarjamo. Nasprotno. Prav je, da najdemo rešitve, ki bodo v našem nacionalnem interesu, ki bodo Sloveniji zagotovile tisto, kar ji pripada. Vendar pa očitno nekateri prav vztrajno mešajo stvari, ki nimajo kaj početi skupaj. V čem je torej problem? Problem je v tem, da nekateri ob tej temi ves čas držijo figo v žepu. Na vrhu Nata v Bukarešti aprila 2008 je Vlada Slovenije soglašala s povabilom Albanije in Hrvaške za vstop v Nato. To smo danes že slišali. Od takrat dalje bi bilo pričakovati, če ne drugega, vsaj konsistentno stališče Slovenije. Morebitne pripombe ali zadržke bi morala Slovenija sporočiti takrat. Še več. Ta Državni zbor je pred kratkim s 75-imi glasovi za podprl ratifikacijo Protokola o vstopu Hrvaške v zvezo Nato. Parlament je s tem pokazal jasno politično voljo. In prav v tem Državnem zboru po eni strani poslušamo besede že prav preroške podpore nekaterih strank za vstopanje Hrvaške v Nato. Po drugi strani pa smo priča radikalizaciji stališč, referendumskim pobudam in političnemu izsiljevanju kot ga še ni bilo.

Gospodje in gospe, prepričana sem, da se prav vsi strinjamo s tem, kakšni so naši interesi in kaj želimo doseči. Nihče ne želi manj kot Sloveniji pripada in za te cilje smo se pripravljene potruditi. Kar se tiče referendumov, ne glede na to, kdo ga predlaga ali SNS ali katera druga stranka ali združenje, je moje stališče zelo jasno. Menim, da referendum

ni prava oblika reševanja odprtih vprašanj. Če rešitev ni sposobna najti politika, je nepošteno, da takšno odločitev nalaga na ramena državljanov. Torej ponavljam. Vsi imamo isti cilj, vendar pa je med nami zelo velika razlika, kako to počnemo in kako želimo priti do našega skupnega cilja. Prav tisti, ki držijo fige v žepu, pred televizijskimi kamerami in danes v tej dvorani ponovno govorijo o tem, kako je treba poenotiti slovensko politiko. Govorijo, da naj ne zapletamo stvari s proceduralnimi zapletmi. Še več - skrbi jih mednarodni ugled Slovenije. In ti isti so na zadnji seji Državnega zbora grobo zlorabili proceduro, postavili svoj lastni interes in svoj lasten ugled pred interese te države. Vaša verodostojnost je, spoštovani gospodje, po zadnji seji Državnega zbora, odšla na smetišče zgodovine. Ni vas zanimal interes Slovenije niti mednarodni ugled, na katerega se zdaj sklicujete pet pred dvanajsto, ko iz Nata prihajajo sporočila o zaskrbljenosti in resni tekmi s časom. Še najmanj od vsega pa je nekatere v tej dvorani zanimalo poenotenje slovenske politike, in to, da si moramo povečevati število naših zaveznikov.

Jaz nimam prav nobenih težav s tem, da v Državnem zboru sprejemamo izjave, deklaracije, resolucije, če nam bo to pomagalo. Ampak jaz se bojim, da se s tem kar zadnje dni počne slovenska politika samo oddaljujemo od našega skupnega cilja. In danes, v tej dvorani spet govorimo o popravniških izpitih.

Spoštovane poslanke in poslanci. Ta Državni zbor in slovenska politika ne moreta v nedogled ponavljati popravniških izpitov. Slej kot prej bomo pogrneli vsi.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Janša.

JANEZ JANŠA: Hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi.

Mislím, da je dobro, da je prišlo do uskladitve med večino poslanskih skupin in da je bil ta amandma vložen skoraj soglasno, z izjemo ene poslanske skupine.

Sama vsebina tega teksta ni nekaj novega ali pa nekaj revolucionarnega. V Državnem zboru je bilo že velikokrat povedano isto, ni kakšnih razhajanj med tem kako mi Slovenci vidimo načrtano mejo med Slovenijo in Hrvaško. Že v 90-ih letih je pristojni odbor Državnega zbora sprejel Resolucijo o celovitosti Piranskega zaliva. V številnih drugih dokumentih in aktih parlamentarnih teles, Državnega zbora pa tudi v vladnih dokumentih in tako naprej se pojavljajo podobne formulacije, kot so vsebovane tudi v tem amandmaju. Še vedno deluje tudi mešana komisija, ki določa naš pogled na tiste sporne točke ob meji med državama, kjer se stališča obeh držav razhajajo. In v dokumentu te komisije, ko bo organ končal delo, bo naštetih še bistveno več teh točk, ozemelj, kot pa v tem sklepu oziroma tem besedilu, ki se zdaj predlaga za

dopolnitev sklepa Državnega zbora. To nikogar izven Slovenije ne bo prav posebej zadelo ali pa motilo, ker je to znano dejstvo, o katerem govorimo že več kot desetletje. S tega vidika ni za nas nobene potrebe, da bi to ponovno ponavljali. Ni pa tudi nobene škode. Tako da, če s sprejetjem tega sklepa preprečimo dejansko škodo, ki bi se lahko zgodila, če bi dogodki tekli tako, kot se napovedujejo, potem ga je seveda treba izglasovati. In s tega vidika obžalujemo, da podobno besedilo ni bilo sprejeto že v ponedeljek na seji Odbora za zunanjo politiko. Če bi bilo takrat sprejeto, najbrž ta razprava tu ne bi bila potrebna. Pol Vlade sedi v tej dvorani, mislim, da bi se lahko v tem času ukvarjali z gospodarsko krizo in še marsikdo drug bi lahko počel kaj bolj koristnega. Toda, če gre samo za nekaj dni, to ni kakšen poseben problem, čez nekaj časa se bo vse to pozabilo. In s tega vidika je zdaj ključno vprašanje, ali so tisti, ki so se v imenu koalicije pogajali s predlagatelji zbiranja podpisov za referendum, dosegli dogovor z njimi, in ali bo takšen sklep, kot je predlagan, preprečil razvoj dogodkov, kot se napovedujejo. Zdaj, če je ta cilj dosežen, potem bomo vsi veselo glasovali za ta sklep in opravili po mojem mnenju koristno delo. Če pa ne, potem pa gre predvsem za izgubljanje časa. Torej, pred glasovanjem bi radi slišali ta odgovor, ali je dosežen dogovor, da predlagatelji referendumu umaknejo zahtevo za zbiranje podpisov, ker to je smisel tega, kar zdaj počnemo. Če se bo procedura nadaljevala - vodja največje poslanske skupine je dejal, da verjame, da se bo -, potem to, kar delamo tu, ne bo imelo nobene teže in bo pozabljeno prej, preden bo napisan magnetogram te seje. Torej predlagam, da dobimo odgovor na to vprašanje. Če bo prišlo do zbiranja podpisov in do referendumu, potem bo Slovenija v situaciji, ko ne bo mogla ničesar dobiti. Ne glede na to, kako se bo stvar iztekla, izgubimo. In ko gledamo navzven, je vseeno, kdo bo tu razglašen za krivca. Dejstvo je, da bomo posledice nosili vsi in da jih bomo odpravljali še nekaj naslednjih mandatov, ko najbrž ne bo več iste koalicije in ne več iste Vlade. Torej je zelo pomembno, da se pač nek dogovor tukaj doseže. Nasprotovati zbiranju podpisov in referendum s formulacijami, kot smo jih slišali v preteklih dneh, češ, da je to zloraba procedure, da je to nekaj nedemokratičnega, da se to ne spodobi, da je to nemoralno, je brezpredmetno. Tudi stvar ni taka. Ni možno podpirati referendum samo takrat, kadar ga ti vložiš in mu nasprotovati takrat, ko ga zahteva nekdo drug. Takrat, ko ljudje glasujejo za enotno občino Koper, je referendum v redu, ko glasujejo za nekaj drugega pa ni v redu. Referendum je ustavna možnost odločanja. Zaradi tega, ker je prišlo do pobude, ki bo, če bo realizirana, imela po našem mnenju ne-dobre posledice, ni možno "osporovati" obliki odločanja sami. Končno je Slovenija nastala z referendumom in to je potrebno spoštovati in je potrebno iskati rešitve v okvirih, ki so in znotraj tega okvira je tudi možnost

referendumskega odločanja in v primeru, da je dosežen nek dogovor s predlagatelji in Državni zbor sprejme besedilo, ki je tudi njim v interesu, pač ne verjamem, da se tega dogovora nekdo ne bi držal. Če se pa tega dogovora ne bo držal, bo pa izgubil vso kredibilnost, ko bo nagovarjal ljudi naj dajo podpise. In zbrati 40.000 podpisov, overjenih na upravnih enotah, ni kar tako. Za to je potrebna tudi določena kredibilnost. Torej, dejansko je od tega odgovora veliko odvisno in če so bili naporji vloženi v to smer, so bili produktivni oziroma edini smiselni.

Ob koncu bi dejal še to, da upamo, da boste tisti, ki imate večino škarij in platna v rokah, ko gre za dejansko reševanje tega mejnega vprašanja med Slovenijo in Hrvaško in ko gre za korake, ki jih je potrebno delati v zvezi z vstopanjem Hrvaške v Evropsko unijo, razbrali iz teh dogajanj v zadnjih dneh, kako omejen je manevrski prostor, ki je na razpolago za to, da se te stvari reši in da se zgodovina ni začela novembra lani, ko je mandat prevzela sedanja vlada. Niti decembra leta 2004, ko je prejšnja vlada prevzela mandat. Ampak, da je vse od takrat, ko je bila zavrnjena ratifikacija sporazuma Drnovšek-Račan v hrvaškem Saboru, postal manevrski prostor izjemno omejen in da rešitev, ki so na voljo, ni veliko. Je pravzaprav samo ena in prej, ko jo bomo videli in delali v tej smeri in se ne zanašali na neke utopične rešitve, ki jih bo nekdo predlagal, bolje bo. Torej, če bo nek nauk potegnjjen iz teh dogajanj v zadnjih dneh, tudi glede tega, kar je še potrebno storiti v naslednjih mesecih na isti fronti in pri istih temah, ampak morda z drugimi prijemi, potem bo vsaj neka dodatna korist od tega, da imamo danes to sejo, čeprav bi jo lahko, po mojem mnenju, če ne preprečili, pa vsaj skrajšali z nekim razumnim vpogledom v samo situacijo in tudi ravnanjem že na seji Odbora za zunanjo politiko, v ponedeljek.

Še enkrat ponavljam vprašanje. Pogajal se je predsednik Odbora za zunanjo politiko, ki je zdaj na vrsti za nastop. Dobro bi bilo, da vsi skupaj slišimo: Ali je bilo to pogajanje uspešno ali so neke garancije za to, da se ti podpisi umaknejo in ali lahko glasujemo za to besedilo s prepričanjem, da smo nekaj naredili? Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Vajgl. Prosim.

IVO VAJGL: Hvala, gospod predsednik. Jaz sem bil po pooblastilu predsednika Vlade minula dva dneva angažiran v poskusu iskanja neke kompromisne rešitve, neke kompromisne formulacije dokumenta Odbora za zunanjo politiko, ki bi zadovoljila predlagatelje oziroma vlagatelje zahteve za začetek zbiranja podpisov za referendum.

Tega dela sem se lotil iz trdnega prepričanja, če takšen dogovor uspe in če bo referendum preprečen, da bo to nekaj pomembnega za interese Republike Slovenije in to ne samo v

odnosu do sosednje države Hrvaške, ampak tudi za naš ugled kot članice zveze Nato. In države, ki je pripravljena vložiti vse, pa mogoče včasih še nekaj več, za to, da dokaže, da se dajo konflikti in spori med državami reševati na evropski, kulturni in ustvarjalni način. To je bila naša notranja razprava. Jaz sem že rekel, da je bilo treba vložiti precej časa in truda in smo ga vsi člani Odbora za zunanje zadeve, da smo formulirali prvotni predlog sklepa, ampak očitno to s stališča predstavnikov Zavoda 25. junij in pa Stranke Slovenskega naroda kot povezanih organizaciji, ki sta napovedali zbiranje podpisov za referendum, to stališče in to zagotovilo, ni bilo zadostno. Danes zjutraj po pogovorih, ki sem jih opravil jaz predhodno z vsemi parlamentarnimi skupinami, smo se dobili vodja Zavoda 25. junij, gospod Marjan Podobnik, in pa podpredsednik Stranke slovenskega naroda iz Maribora in prišli smo do neke minimalne ali pa če hočete maksimalne točke soglasja o tem, pod kakšnimi pogoji so pripravljene odstopiti od svoje pobude. Jaz imam tukaj parafiran dokument, ki smo ga podpisali vsi udeleženci v pogovoru v znak strinjanja in sprejemanja tega dogovora.

Po mojih informacijah in zagotovitvi, ki sem ga dobil tudi zdaj, preden sem prišel v to dvorano, namerava gospod Marjan Podobnik kot vodja Zavoda 25. junij objaviti, informirati tisk, da v celoti sprejema ta sklep Državnega zbora kot jamstvo, da so zaščiteni interesi Republike Slovenije ob pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi, da je Državni zbor pokazal maksimum razumevanja do njihovega pričakovanja in da zato odstopajo od vsakih aktivnosti v zvezi z zbiranjem podpisov. Malo drugačno je v temu trenutku stanje s Stranko slovenskega naroda, tam je predsednik stranke, ki ni sodeloval v pogovorih, je pa dal podpredsedniku polno pooblastilo in sem ga jaz tudi o tem na začetku pogovora vprašal, pogovoru je prisostvoval tudi odvetnik Danijel Starman, dal mi je zagotovilo, da ima polno pooblastilo, da sodeluje do končnega formuliranja zanj nesprejemljivega sklepa. No, zdaj ima predsednik te stranke, slišim, neke pomisleke in si je pridržal pravico, da bo po posvetu z vodstvom svoje stranke dal dokončno mnenje oziroma dokončno stališče njegove stranke o tem. Zame to je vprašanje kredibilnost, gospod Janša. Strinjam se z vami. Če se bomo pogovarjali na ta način in podpisali skupen dokument, papir z obvezo, ne samo stisk roke, ampak podpis, če se to ne spoštuje, potem takšna organizacija ali pa takšna stranka ne zasluži nobene kredibilnosti in mislim, da si ne zasluži tudi nobenega spoštovanja kot partner v kakršnem koli za državo pomembnem opravku.

Mislil, da je bil ta dogovor pomemben. Upam, da bo v celoti spoštovan. Upam, da bodo tudi predstavniki te izvenparlamentarne stranke zmogli dovolj časti in poštenega odnosa do poštenega odgovora in da bodo tudi oni umaknili svojo pobudo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Potrč.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Spoštovane kolegice in kolegi. Sprašujem se, ali poslanke in poslanci mislimo enako o vsebini točke dnevnega reda, o kateri danes razpravljamo. Predlog sklepa o nepriznavanju predpisov Republike Hrvaške, ki kršijo ozemeljsko celovitost Republike Slovenije. Jaz sem ta naslov pazljivo prebral in ga poskušal razumeti. Moram pa reči, da nisem prepričan, ali ima pravi cilj in ali ne bi bilo boljše, tako kot danes, tudi dejansko vsebinsko povedati, da se pogovarjamo o tem, ali je mogoče v tem Državnem zboru med parlamentarnimi strankami, predvsem pa tudi med pobudniki za zbiranje podpisov za razpis referendumu, doseči dogovor po katerem bo najdena rešitev, ki bo zagotovila jasna stališča Slovenije glede reševanja mejnih problemov s Hrvaško in hkrati dala zadostne podlage predlagateljem zbiranja podpisov, da nam povedo, da tega v bodoče ne bodo več delali in da zato referendumu ne bo. Dejansko je tudi po razpravi večine od nas to temeljno vprašanje. Mislim, da je prav, da je tako. Vsaj jaz osebno ne verjamem, da bi kateri koli sklep, ki bi ga v Državnem zboru sprejeli v zavarovanje svojih interesov, imel, razen za nas same in za medsebojne odnose, kakršno koli veljavo do Hrvaške in v mednarodni skupnosti. Takšen sklep bi veljal za nas. Lahko bi bil pomemben, lahko tudi zelo pomemben. Lahko bi se nekomu zdelo, da je skrajni čas, da smo ga sprejeli. Lahko bi tudi tisti, ki so štiri leta v prejšnjem mandatu odlašali, da bi zahteve Slovenske ljudske stranke po resoluciji prišle na dnevni red, danes rekli, da niso za to nič krivi, ampak da je danes nastopil pravi čas, štiri leta pa ga ni bilo. Vse to je možno, ampak ne glede na to, jaz ne verjamem, da mnogi med nami menijo, da bi vsebina sprejetega sklepa imela kakršnekoli obveznosti za Republiko Hrvaško. Še naprej bi se lahko namreč dogajalo, da bi mi imeli jasen sklep in jasna stališča v Državnem zboru, Hrvaška pa bi, ne samo v obliki predpisov, ampak tudi v obliki dejanskih ravnanj, ravnala tako kot doslej in posegala po našem ozemlju. Zato se mi zdi pomembno, da imamo o tem jasno sliko, predvsem pa da imamo jasno sliko tudi o tem, kaj bi eventualno nesorazmerno dolgo odlaganje sprejema odločitve pomenilo za položaj Slovenije v mednarodni skupnosti. Jaz verjamem vsem, ki nas opozarjajo na to, da bi to imelo negativen položaj za kredibilnost Slovenije, saj je konec koncev že lani aprila brezpogojno obljubila, to ni moj izraz, izraz tistih, ki so pri tem sodelovali pa tudi besedila pogodbe, ki je bila ob tem v Natu sprejeta, brezpogojno obljubila nadaljevanje procesa in sprejem Hrvaške in Albanije v začetku aprila letošnjega leta, pa smo mi to pot poskušali zaobiti.

Jaz moram reči, gospodje iz demokratske stranke, da imate pri tem vsaj za deset dni tudi vi svoj delež. Zaradi tega, da

bi se prikazal napačen rezultat zaključnega računa v letu 2007, ste pač izjavili, da ne boste sodelovali pri odločanju o potrditvi vstopa Hrvaške v Zvezo Nato tako dolgo, dokler ne bo vsebina zaključnega računa spremenjena in potrjen na način, ki je vam, bi rekel, po godu. Skratka, ne z negativnim, ampak s pozitivnim rezultatom v plačilni bilanci. To je zgodovina, to so, po mojem, tudi dejstva. Škoda pa je, da jih tudi vi ne priznavate, zdaj, ko opozarjate vse druge, tudi koalicijo, da je bila prepozno pripravljena sprejemati sklepe, ki imajo po skupni oceni vrednost predvsem kot notranjepolitično dejanje do predlagateljev referendumov in nič več in do nikogar drugega. Jaz bom vesel, če bodo v tej smeri pomagali, da referendum ne bo, in pomagali Sloveniji v njenem zunanjepolitičnem položaju. Ne delam si pa nobenih utvar, da bodo pomagali k resničnemu reševanju problemov, ki si jih želimo glede mejnega vprašanja med Slovenijo in Republiko Hrvaško. Prepričan sem, da današnja razprava in odločanje o teh sklepih ne bi bila potrebna. Še vedno sem prepričan, in nihče danes tudi ni rekel kaj drugega, da ne obstajajo bistvene razlike med položajem v katerem smo, ki zadeva vstopanje Hrvaške v EU in zvezo Nato, da zvezi Nato Hrvaška ni ponudila odločitve, ki bi lahko kakorkoli prejudicirala mejna vprašanja, poleg tega to tudi ni vsebina Nato sporazuma. In da je, konec koncev, naš interes, da zaradi razširjanja demokracije in varnosti vključimo v Nato tudi Hrvaško, saj bo s tem tudi položaj Slovenije okrepljen. Zato bi bilo mnogo bolje, da bi vsi v Sloveniji razumeli ta položaj in se tako odločali, ne pa da so nekatere stranke in nekatere skupine ali kako drugače oblikovana interesna združenja delovala na način, s katerim je možno, da je Slovenija prišla v položaj, v katerem svoje obveze iz aprila lanskega leta ne bo mogla uresničiti. Mene veseli odkrita izjava gospoda Vajgla in odkrito vprašanje gospoda Janše, moje je enako. Menim pa, da bi morali storiti še kaj, morda tudi do konca današnje seje, da bi sprejeli sklep ne samo za zgodovino in da bi bil v zelo kratkem času pozabljen, ampak da bi dosegel tisti edini, za mene vsaj, edini namen, ki ga zares današnja seja ima: prepričati predlagatelje, da v Sloveniji obstoja dovolj čvrsta volja zagotoviti interese Slovenije pri pogajanjih in ob vstopu Hrvaške v Evropsko unijo, da pa pogojevanje vprašanj pri vstopu Hrvaške v Nato ni utemeljeno, ni potrebno, lahko škodi, lahko celo pomeni, da bo Slovenija prekmalu zaigrala adute, ki bi jih morala zaigrati na kaki drugi podlagi in v drugem času, in si s tem oslabil dejanski položaj za doseganje potrebnih rezultatov.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog? Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS: Poglejte, prej je gospod Vajgl pokazal dokument, rekel je da gre za rafiran sporazum, ki je seveda

pomemben glede na temo, ki jo danes obravnavamo, pomemben je za odločitev, ki bi jo na koncu sprejeli in pomemben bo v luči nadaljnjega razvoja dogodkov. Predlagal bi, gospod predsednik, da pridobite ta dokument in da se vsem poslankam in poslancem razdeli kopija na klop.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Mislim, da je to v domeni gospoda predsednika odbora in v kolikor on smatra, da sogovorniki oziroma podpisniki s tem soglašajo, prosim izvolite, lahko to naredite. Besedo ima gospod Godec.

JOŠKO GODEC: Gospod podpredsednik, hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani ministri in zbor.

Sam bom ta predlagani sklep podprl v upanju, da se bo s sprejetjem tega sklepa prekinila to naša skupna ujetost v nek politični krč, ki ne pelje nikamor.

Smatram, da je prelaganje obtožb iz leve na desno en veliki nesmisel, kljub demokratičnim postopkom, ki morajo biti v takšni zadevi. Nekako pa tudi smatram, da bi bilo nedostojno in neumestno, da bi morali to breme odločanja preložiti na ramena državljanov.

Pred samim glasovanjem tudi jaz pričakujem potrditev predlagatelja, da je dosežen dogovor s pravim zbiralcem podpisov za referendum, da se ta postopek ustavi.

Sam pa tudi osebno smatram in sem prepričan, da s tem mojim dejanjem nisem opravil nikakršnega "zopet popravnega izpita". Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Spoštovane in spoštovani.

Majhni narodi imajo redko priložnost, da pokažejo svojo veličino. V slovenski skupnosti obstaja pomembno soglasje, da želimo svojo veličino dokazovati s svojim znanjem, s svojo ustvarjalnostjo, z inovativnimi presežki, z dragocenostjo naše kulture in z lepoto naše dežele. To so atributi naroda, po katerih ta želi biti znan in prepoznan v svetu.

Kdaj pa kdaj pa se pred majhen narod postavi tudi skušnjava, da svojo pomembnost izkaže na napačen način. Način, ki namesto o veličini govori o njegovi omejenosti. V teh dneh smo ponovno priča tej ambiciji. Pokazati svojo moč tedaj, ko bi morali pokazati svojo modrost. Ta vlada bo kmalu praznovala svojih 100 dni. Trdim, da nobena vlada samostojne Slovenije nima tako močne bilance v tako kratkem času. Med temi smo najbolj ambiciozne korake naredili prav na področju zunanje politike. Z idejo o mediaciji modrecev, ki je dobrodošla reakcija Evropske komisije nad slovensko blokado pristopnega procesa Hrvaške k Evropski uniji, je narejen pomemben premik k pametnemu in realnemu načinu reševanja mejnega vprašanja.

Blokada je ob zavarovanju slovenskih nacionalnih interesov povzročila tudi bistveno povečanje zanimanja in poznavanje vprašanja v prestolnicah unije za slovensko in hrvaško mejno vprašanje in s tem bistveno olajšala prizadevanje, da pridemo do pametne rešitve tega skoraj dva desetletja trajajočega spora in vedno bolj perečega vprašanja. Uspešnost tega procesa pa tudi uspešnost naše politike v mednarodni razsežnosti gospodarske krize je v temelju odvisna od naše verodostojnosti v mednarodni skupnosti. Ta verodostojnost je pogoj, da bomo lahko na vrsti področij, od mejnega vprašanja pa do gospodarskih in drugih interesov, uresničevali svoje slovenske nacionalne interese. Zato sem vesel, da v slovenski politiki dozoreva spoznanje o tem, kaj vse postavljamo na kocko s poigravanjem z referendumom in kako močno lahko populistična retorika ogrozi naše interese. Hrvaški narod razumem za prijateljski narod in zaradi tega nisem izdajalec slovenstva.

Izziv politike na obeh straneh meje mora zato biti gradnja nove kakovosti odnosov in poglobljanja zaupanja. Brez tega si ne predstavljam trajnega bivanja dveh narodov, številnih skupnih interesov, močnih gospodarskih in kulturnih vezi in vzajemnih interesov za stabilno in tesno povezano regijo.

Danes želim biti, še enkrat v zadnjem času, ena zelenih luči za Hrvaško. Želim prispevati k temu, da odstranimo ovire njeni evroatlantski perspektivi. Nočem, da bi bili slovenski nacionalni interesi talci tistih, ki svojo populistično politiko gradijo prav na njihovem neprestanem ponavljanju. Tisti, ki imajo nacionalne interese neprestano na jeziku, jih pogosto vitalno ogrožajo.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI Error! Bookmark not defined. Error! Bookmark not defined.: Hvala. Besedo ima gospod Luka Juri. Prosim.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa. Spoštovana predstavnika Vlade. Dragi sodelavci in sodelavke.

Mislim da smo bili s tem eminentnim zunanjepolitičnim vprašanjem uspešni predvsem v eni zadevi: da smo postavili dimno zaveso pred konkretna in realna vprašanja, ki v tem trenutku zadevajo prebivalke in prebivalce Republike Slovenije. Postavili smo dimno zaveso pred gospodarske izzive, težave, pred veliko brezposelnost in pred negotovost. Mislim, da bi bilo za Državni zbor, slovensko politiko in za vse tiste, ki pravijo, da hočejo ščititi slovenski nacionalni interes bolj modro, da bi ta nacionalni interes ščitili tako, da bi zagotavljali razvoj naše države, da bi zagotavljali, da bi čim hitreje premagali gospodarsko krizo in da bi vsem nam zagotovili boljšo ekonomsko in družbeno prihodnost.

Ob tem gre vseeno izpostaviti vprašanje teh pogajanj, vprašanje predlaganega amandmaja in vprašanje kredibilnosti sogovornika, ki se je o tem amandmaju pogajal. Mislim, da so

bila vsa pogajanja; glede na to, kako kaže s pobudo za referendum; neokusen blef. Mislim, da je celotna referendumsko pobuda blef. Mislim, da gre tem ljudem predvsem za osebno in strankarsko promocijo in da jim za vprašanje meje dejansko ni mar. Namreč, s to razpravo in s temi stališči povzročajo nepotrebno radikalizacijo med dvema prijateljskima državama. To pa je še najbolj neodgovorno in če želimo besednjak, ki je sicer meni tuj, tudi še najbolj izdajalsko.

Odgovorno je iskati rešitev, ki bo ponudila dejansko zaščito interesov ljudi, ki jih mejno vprašanje najbolj zadeva. Kateri pa so ti ljudje? Ljudje, ki ob meji živijo. Govorim o ribičih, govorim o kmetih in vseh ostalih, ki morajo danes dnevno ali večkrat dnevno prečkati schengensko mejo med Slovenijo in Hrvaško in ki si najbolj želijo, da bi se vprašanje čim prej rešilo, da bi lahko normalno in prijateljsko živeli naprej. To je tisto, kar mora biti naš glavni cilj.

Strinjam se, da je pomembno postaviti mejo, ampak sodelavke in sodelavci, najbolj pomembno je to mejo preseči! Tako v pravnem smislu, kot tudi v glavah. Preseči mejo! "Ne vrag, le sosed bo mejak" - to verjetno poznate. To je smiselno upoštevati, ker samo čimprejšnja integracija Hrvaške, tako v Nato kot v Evropsko unijo, nam bo omogočila, da te meje dejansko presežemo in da začnemo živeti kot dve normalni evropski sosednji državi.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Petek. Prosim.

MIRO PETEK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Vsem prisotnim lep pozdrav! Ta sklep, ki je danes pred nami, bom podprl. Tudi na Odboru za zunanjo politiko sem podoben sklep v ponedeljek že podprl. Seveda tudi srčno upam, da bodo kolegi na drugi strani danes zbrali toliko volje in poguma, da bodo sklep podprli, čeprav podobnega na Odboru za zunanjo politiko niso. Vendar so nedavno tega že dokazali, da lahko o istem besedilu dvakrat različno glasujejo.

Referendum je seveda legitimen, legalen, vendar po mojem prepričanju povsem nepotreben. Te 3 milijone evrov, kolikor bi ta referendum stal, bi lahko namenili za plačilo pravic za univerzijado. In mariborski župan, nekoč je bil poslanec SLS, Franc Kangler, bi bil izredno zadovoljen in vsem skupaj izredno hvaležen.

Sosedov si, žal, ne izbiramo sami. Mi v diplomatskem jeziku radi govorimo, kako imamo s Hrvaško in vsemi ostalimi sosedi imenitne dobrososedske odnose. Vendar ta čas s Hrvati kvalitetni in dobrososedski odnosi niso ravno mogoči. Spomnimo se tudi, kako so Hrvatje pred dobrim desetletjem iz preambule svoje ustave enostavno zbrisali Slovence in slovensko manjšino. Da o vprašanju meje, o kateri tudi danes govorimo,

niti ne govorimo. Na nek način je paradigma hrvaške politike vsaj do Slovenije politika gotovih dejstev, politika zvižčnosti, nenačelnosti, velikokrat tudi zahrbtnosti. Toda podobno kot drugi kolegi mislim, da je Hrvaški treba pomagati. Treba ji je pomagati, da gre v Nato, da gre v Evropsko unijo, da se pridruži tej skupnosti narodov, ki so jim osnova demokracija, demokratični in civilizacijski standardi. Te norme demokracije pa so, kakšne? Spoštovanje človekovih pravic, civilizirano dogovarjanje in spoštovanje teh dogovorov, izogibanje konfliktom, posebej s sosedi, etika javne besede in tudi dvigovanje telefona, če te pokliče kolega iz sosednje države, in seveda spoštovanje zgodovinskih dejstev, ne pa potvarjanje zgodovinskih dejstev. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Ribič. Prosim.

JANEZ RIBIČ: Hvala za besedo. Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani ministri, spoštovani gospe in gospodje poslanci, lepo pozdravljeni.

Ob doseženemu dogovoru, ki ga spoštujem in cenim, spoštujem končno našo pripravljenost za sodelovanje pri tako pomembnih odločitvah kot so nerešeni problemi naše meje. Želim pa vseeno nameniti nekaj besedo parlamentarni večini. Izhajam tudi iz glasbene družine, zato bom začel tako. Slavnega dirigenta so nekoč vprašali, za kateri instrument v orkestru je najtežje dobiti glasbenika. Za drugo violino, je na presenečenje vseh odgovoril maestro. Z lahkoto dobim številne prve violine, težko pa je dobiti človeka, ki bo z veseljem igral drugo violino. Vendar, če nihče ne igra druge violine, ni prave harmonije v orkestru. Zato se ni potrebno sramovati in sprejemati predlogov Slovenske ljudske stranke, ki je v manjšini. Pomislite raje, kako bi zvenela harmonija našega parlamenta, če nam ne bi prisluhnili.

Spoštovani, le nekaj dni nazaj so bila naša usta polna citatov Prešerna, Cankarja in drugih očetov našega duha, ki so slovenski narod pozivali k enotnosti in skrbi za njegov obstoj in izražali ljubezen do domovine, odgovornost za prihodnje rodove in skrb za slovensko samozavest. Zdaj so se vse domoljubne misli parlamentarne večine izgubile v skrbi za ugled, ki ga ima Slovenija v mednarodni skupnosti. Za božjo voljo. Ali ste res tako kratkovidni ali pa mogoče trgujete s kom na račun tega, kar smo v Sloveniji dosegli? Ali res menite, da nas bodo drugi cenili po tem, kako se podrejamo in izgubljammo naše ozemlje, pri tem pa vam ni mar tako za naše ob naši meji živeče Slovenke in Slovence. Ni vam mar kaj mislijo Slovenci. Ali se z vašo današnjo potezo res vrača naša enotnost in naša samozavest, le-ta je temelj našega ugleda in kredibilnosti v svetu. Ljudje so vam zaupali, da vodite državo. Nimate pa mandata, da nas ponižujete, da trgujete z našim ponosom in razprodajate sadove naših prednikov in jih

jemljete slovenskim sinovom in vnukom. Nimate pravice, da v javnosti zavajate in žalite tiste, ki se borimo za interese povprečnega slovenskega intelektualca, delavca in kmeta, in se tako skrivate pred lastno odgovornostjo. Če si domišljate, da boste spoštovani in uspešni le z močjo retorike, ki je začinjena z aroganco in podcenjevanjem, ste kratkovidni. Slovenke in Slovenci nismo naivni. Začnite delati! Začnite reševati probleme! In danes s to potezo kažete, da dobivate interes, in to je treba pohvaliti. Podprl bom skupen amandma. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Kampuš. Prosim.

ANTON KAMPUŠ: Gospod podpredsednik, spoštovane kolegice in kolegi! Hvala lepa za besedo. Podprl bom predloženi predlog, četudi za kompromise velikokrat rečejo, da niso dobri. Ampak vseeno je treba izreči zahvalo vsem tistim, ki so zmogli toliko moči in se potrudili, da je ta kompromis prišel na mizo. Moti me pa to, da slišim veliko tistih, ki so imeli škarje in platno v rokah, tako da bi danes raje slišal takole: torej tisti, ki ste imeli škarje in platno v rokah, pa za to niste ničesar naredili, torej v prejšnjem mandatu pa še nazaj in tako naprej. Tako da predvidevam, da počasi postajate ali pa dobivate rdečilo na obraz, predvsem tisti, ki ste izkoriščali pred vsakimi volitvami te teme, o katerih se danes pogovarjamo; teh ni bilo malo. Vsi tisti, ki ste jih drugače izkoriščali, ker prej ko slej dober sosed mora imeti neko spoštovanje do soseda.

Glavno sporočilo, zaradi katerega sem se prijavil k razpravi, pa je bilo to današnje, ki sem ga dobil. Dobil sem ga od delavcev enega izmed podjetij Pomurja, ki so danes imeli zbor o problemih, ki jih imajo, o tem, da nimajo dela, da imajo minimalne plače in da se še za te borijo. Imeli so tudi to temo, torej referendum danes, delavci v neki firmi. In veste, kaj so dejali? "Ali ni škoda? Se boste enkrat spametovali? Ali ni škoda denarja, ki bil za referendum? Poglejte nas, delavce, kako živimo, in skušajte biti v parlamentu optimalni!" Zaradi tega sem zelo vesel, da se bomo s tem tudi izognili temu referendumu, ki nam je na nek način grozil. Dobil sem tudi nekaj mailov nekaterih županov, kot na primer našega bivšega kolega iz Ormoža, ki tudi pravi, da je še veliko, veliko drugih stvari na celotni črti nerešenih, ampak ocenjujem pa, da je seveda treba dati diplomaciji, tako kot se danes to dela, da seveda oni spravijo stvari tako daleč, da bodo "užitne" za oba soseda.

Prepričan sem, da morata dva dobra soseda narediti kompromis. Brez tega kompromisa tudi Hrvatje in mi ne bomo zaživel v nekem normalnem skupnem življenju. Je pa res, pridružujem se tistim, ki pravijo, da se mora kompromis narediti tu, znotraj nas, ali še predvsem na višji politiki.

Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsedujoči. Pozdrav tudi ministru.

Zdaj smo seveda priča nekemu nerazumnemu dejanju, kateremu parlament danes v soglasju in s popuščanjem skuša narediti konec. En pameten nasvet, starejših ljudi je bil, da "zagotovo pametnejši odneha." In jaz sem prepričan, da bo danes v parlamentu večina takšnih.

Ratifikacijo s Hrvaško smo potrdili s 75 glasovi. To je znak in sporočilo, da se slovenska politika, kadar je treba, ko gre za skupno dobro, zna in zmore odločati. Jasno sporočilo mora tudi biti, da v tej zgodbi ne potrebujemo referendumov in da gre pri takšnih in drugačnih referendumskih pobudah, ki so obsojanja vredne, predvsem za nabiranje političnih točk. Iz nekega sosedskega prepira smo očitno naredili mednarodni spektakel. Tisti, ki pa predlagajo referendum, pa bi na koncu izstavili račun slovenskim davkoplačevalcem. To enostavno na noben način ne gre. Jaz se ne bi spuščal v debate, koliko je bilo v zadnjih tednih sprenevedanja, zavlačevanja, taktiziranja tudi znotraj parlamenta; od zgodbe zaključnega računa pa tudi do ponedeljkove seje, kjer seveda nihče ni imel konkretnih in drugih predlogov, takoj pa so se taktično in politično preračunljivo pojavili že v torek popoldan in nekaj takšnih namigovanj je bilo tudi danes. Vendar mislim pa, da smo se na koncu pred zidom vsi zavedli dejstva, da je referendum treba s tem kompromisnim predlogom amandmaja ovreči in to bomo tudi storili v naši poslanski skupini in pa z veseljem tudi sam v svojem imenu. Seveda pa opozarjamo na številne nerešene zadeve s Hrvaško, ne samo na treh točkah, na več točkah. Predvsem pa, da smo tudi v znameniti Brionski izjavi leta 2005, ki jo nekateri vidijo kot izum nad izumi, pozabili zapisati točne točke, točne kote in pa projekte, kjer moramo mejna vprašanja rešiti in to nas čaka v bodočnosti. Zagotovo so v tej skupni izjavi oziroma v amandmaju pa zajete tiste bistvene zadeve, ki so za Slovenijo pomembne in pri katerih pri vstopu Hrvaške v Evropsko unijo nikakor ne bo in ne sme popustiti. Seveda suverenost nad Piranskim zalivom, izhod na odprto morje, leva stran zaselkov na Dragonji in pa tudi pri Hotizi ter seveda jasno sporočilo slovenskemu narodu iz tega parlamenta, da parlament se zaveda svoje odgovornosti, da jo bo tudi sprejel in pa realiziral, da pa je zgodba vstopa v Evropsko unijo ena zgodba, vstopa v Nato pa druga. Da s tem, ko Hrvaška, ki je izpolnila čisto vse pogoje in pa obveznosti, katere so bile od nje zahtevane, zdaj seveda možnost vstopa ima in mora imeti, mi Slovenci pa tudi stati za tisto besedo, ki smo jo sosedom dali, da če bodo domačo nalogo opravili, da jim pri vstopu v Nato ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Zanoškar, izvolite.

MATJAŽ ZANOŠKAR: Hvala, spoštovani podpredsednik. Spoštovani minister, kolegice in kolegi! Mnenje Poslanske skupine DeSUS je bilo že povedano, je znano in ravno tako, kot je bilo povedano, sem enakega mnenja, da je to dokument, ki ga je treba danes podpreti in ne nazadnje tudi s tem dejanjem nekako zaključiti celoten postopek in zaplete na poti k ratifikaciji hrvaškega vstopa v Nato.

Nikakor se ne morem strinjati s tem, da nekateri pač govorite o tem, da je to nek popravni izpit. Veste, sem mnenja, da ko gre za globoke nacionalne interese, potem ni pomembno, koliko sej in koliko dokumentov se naredi, pomembno je, da so ti dokumenti taki, da bodo v celoti zaščitili naše interese. Ni pomembno s katere politične strani prihajajo pobude za amandmaje in sklepe, pomembno je, da so te vsebine nekako dosežene z velikim konsenzom tu, v tej dvorani, kjer sedimo iz različnih političnih strank. Govora je bilo o narejeni škodi na tej poti ratifikacije Hrvaške pri vstopu v Nato. Jaz sem prepričan, da te škode še ni bilo narejene takšne, da bi bila omembe vredna, pač pa škoda bi bila vsekakor narejena, če bi še vedno tisti, ki so nakazali možnost za reševanje tega spora oziroma tega vprašanja preko referendumu - takrat pa bi zanesljivo ta škoda bila velika in nepopravljiva. Upam, da je zelo malo tistih, ki še razmišljajo v temu trenutku o referendumu, o zbiranju podpisov, in upam in želim tako kot verjetno večina nas, ki smo danes tukaj, da bi po tem izglasovanem sklepu zmanjkalo tudi orožja in streliva in eksploziva ter energije vsem tem, ki razmišljajo drugače, kot pa razmišlja Državni zbor.

Tako kot sem začel, naj zaključim: upajmo in želim si osebno, da je zares to zadnje dejanje, ki bo v razpravi in je v razpravi v Državnemu zboru, da bo po temu sprejetemu sklepu dana zelena luča k vsej dokumentaciji, ki je potrebna za ratifikacijo, v prepričanju, da tudi ta vsebina sklepa, ki ga bomo danes sprejeli, je po moje podvajanje že obstoječih pravnih aktov in pravnih poti, ki jih ima Slovenija v dosedanji praksi v vseh dokumentih, vendar ta sklep ne škodi, to je pomembno. Škodi ne, je pa še en dodatek v celotnem sklopu vsega tega, na kar se bo lahko Slovenija opirala pri bodisi takšni ali drugačni razpravi oziroma reševanju tega sklepa. Pri vsem tem se mi zdi, da je pomembno to, da damo z dnevnega reda to vprašanje in da na te klopi pridejo vsebine, o katerih je danes bilo že velikokrat izgovorjenih nekaj besed in veliko slišati. Torej, tiste ki so tudi zelo vitalne in aktualne za razvoj in za prihodnost naše države. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Veber, prosim.

JANKO VEBER: Hvala za besedo.

Lahko ugotovim, da je slovenska diplomacija pod okriljem te vlade dosegla zavidljive uspehe v zadnjem obdobju, ki se kaže ne nazadnje tudi v temu, da se je uspešno rešil problem financiranja naše manjšine v Italiji, kot se rešuje tudi uspešno problem doma na Dunaju in tudi problem reševanja meje s Hrvaško je izjemno dobro zastavljen ob teh postopkih, ko Hrvaška vstopa v Evropsko unijo, tako da še nikoli politične stranke v Sloveniji niso imele tako enotnega stališča in pogleda, kako je možno ta problem rešiti na diplomatski ravni, na ravni Državnega zbora, vlad in ne nazadnje tudi ob sodelovanju Evropske unije. To, s čimer se srečujemo v zadnjem obdobju, seveda izničuje ta izjemno pomemben dosežek v zadnjem obdobju. Ampak žalostno je, da se izničuje na račun oziroma zaradi interesa posamezne politične stranke, ki izpostavlja nacionalni interes in s tem zmanjšuje možnosti slovenske diplomacije, da uspešno razreši ta problem. To je nekaj, kar se mi zdi nerazumljivo, nezaslišano, da sploh lahko katera od političnih strank postavi v prednost stališče stranke, ne pa interesa države. To, da se govori o tem, da se rešuje meja, ko se danes sprejema ta sklep, seveda ni res. Jaz bi temu verjel, če bi Ljudska stranka vložila ta predlog, preden se je v Bukarešti aprila leta 2008 dalo soglasje za vstop Hrvaške v zvezo Nato. Postavlja se vprašanje, zakaj se to ni naredilo takrat, tako s strani Zavoda 25. junij kot s strani Ljudske stranke, kajti takrat je bil resnično čas po vseh diplomatskih poteh in vsi bi razumeli, da opozarjamo na problem, ki ga želimo izpostaviti, preden se sploh začne postopek sprejemanja Hrvaške v zvezo Nato. Če se to zgodi po tem dejanju, seveda lahko govorimo o neresni politiki in o dejanjih, ki jemljejo Sloveniji kredibilnost.

Namreč, dejstvo je, da vstop Hrvaške v zvezo Nato v ničemer ne določa meje. Mi ne prenašamo na Nato suverenosti ali pa ne oblikujemo neke skupne zakonodaje, to je predmet Evropske unije. Tu pa, poudarjam, smo zavzeli resnično izjemno čisto stališče, ki lahko pripelje do rešitev teh vprašanj, ki bodo sprejemljive tako za Slovenijo kot za Hrvaško. In kar je najpomembnejše, zagotovimo si mir in stabilnost v tem delu Evrope, ki je tudi eden pomembnih ciljev, ko Hrvaška vstopa v zvezo Nato. Torej, izpostavlja se ne samo nacionalni interes Slovenije s temi dejanji, ampak tudi mir in stabilnost v tem delu Evrope. To pa je tisto, kar se mi zdi, da dejansko presega včasih tudi mejo razuma, da se izpostavlja Slovenijo zaradi tako ozkih interesov in se zmanjšuje njen mednarodni ugled.

Ta sklep, ki je posredovan, bo danes zagotovo sprejet, vendar ob grenkem priokusu predvsem zaradi teh postopkov, s katerimi se srečujemo v zadnjem obdobju, ko se zaradi strankarskih interesov izsiljuje tako Državni zbor kot Vlado, in to zagotovo ni nekaj, kar bi bilo primerno za razvito

demokratsko družbo in ne nazadnje za resno odločanje v Državnem zboru.

Torej predlagam, da se ta sklep čim prej sprejme, da zapremo to poglavje. Kako pa se bo zgodba odvijala potem, pa mislim, da so moji kolegi že opozarjali. Upam, da ne bomo ponovno negativno presenečeni na račun nacionalnih slovenskih interesov. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog, gospod Presečnik? Izvolite. Aha, kot predlagatelj. Izvolite, ja. Imate besedo.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo. Saj bom popolnoma kratek. Glede na to, kar je kolega Veber rekel, bi ga predvsem vprašal to, ali je v tem času, kar sva skupaj začela z delom v Državnem zboru ob letu 1996, ali ste že kdaj, ko smo bili skupaj v koaliciji ali pa nekdo v opoziciji pa drugi v koaliciji, pristali na to, da bi resolucijo o meji s Hrvaško kdaj Državni zbor obravnaval? Trikrat smo jih že vložili, v treh mandatih Državnega zbora, pa nikoli nismo dobili tega soglasja. Tudi od vas in od vaših poslanskih kolegov v vaši poslanski skupini ne. Hvala lepa. Torej, zato sem vesel, da danes en del tega problema pa le obravnavamo, in še bolj bom pa vesel, ko bomo na koncu tudi glasovali za ta sklep in za amandma k sklepu. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospoda Veber, ni vas nič citiral. On je svoje stališče povedal in vas ni narobe razumel. Vas je narobe razumel? Gospod Presečnik, ste ga narobe razumeli? Izvolite, gospod Veber. Imate besedo. Repliko.

JANKO VEBER: Hvala, predsedujoči, za razumevanje. Mislim, da je kljub vsemu bolj korektno, da ste mi dali besedo, kot mi onemogočili, da pojasnim tudi to stališče, ki ga je kolega Presečnik izpostavil, češ, da nismo podpirali resolucij o meji, ki jih je predlagala Ljudska stranka.

Zagotovo gre tudi v tem primeru za enostranski ukrep znotraj države, ki seveda nima nekih pomembnejših usmeritev ali pa temeljev za to, da bi lahko ta problem uspešno rešili. Mislim, da je ta situacija, v kateri danes je Hrvaška, ko vstopa v Evropsko unijo, in s tako poenotenim stališčem vsega, vseh političnih strank, tisti ključni trenutek, ko resnično se dokažemo, da smo zreli in sposobni rešiti ta problem. Mislim, da ta dokument, ki ste ga omenjali, ne bi nikoli pripomogel k temu, da bi se hitreje ta problem razreševal, ampak verjetneje še nekoliko bolj zakompliciral. Zato pač tega tudi nisem podpiral.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod oziroma gospa Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Lepo pozdravljeni, gospod predsednik Vlade, spoštovana gospa ministrica, gospod minister, gospod podpredsednik Državnega zbora, kolegice in kolegi.

Današnja razprava, mislim, da vodi do dobrega zaključka, do dobrega sklepa v dobrobit Republike Slovenije, pa tudi v dobrobit dobrega sodelovanja z Republiko Hrvaško.

Naj ponovim, stari ljudski rek pravi: "Sosed je več kot žlaha." Torej, tako tudi nam, dobesedno tudi meni osebno, živim 500 metrov od hrvaške meje, in verjemite, da če se ne bi dobro razumeli in tudi delali na tem, da dobro sodelujemo, nikakor ne bi ljudje skupaj preživeli že toliko stoletij. Morebiti so v vsej zgodovini bili občasno tudi kakšni spori, vendar nikoli tako veliki in tako hudi, da se ne bi mogli rešiti. Verjamem, da tudi zdaj, ker sem prej omenila, da sem na območju ob schengenski meji, ob meji z Republiko Hrvaško, vsi tisti tukaj, ki tudi živite na tem območju, na meji z Republiko Hrvaško, še več, če ste tudi župani lokalnih skupnosti s tega območja, veste, da dobro sodelujemo s predstavniki lokalnih skupnosti Republike Slovenije, s predstavniki lokalnih skupnosti Republike Hrvaške.

Zatorej, mislim, da je v Sloveniji toliko slovensko-hrvaških zakonov in hrvaško-slovenskih zakonov, tudi na Hrvaškem je tako. Povezuje nas gospodarstvo. Naša velika podjetja poudarjajo, da imajo svoje obrate, svoje trgovine in ostale poslovne prostore in delovanje tudi v Republici Hrvaški, zatorej mislim, da od nas pričakujejo eno trezno in pametno ter korektno rešitev navedenega problema.

Strinjam se z vsemi kolegi, ki so razpravljali o razrešitvi meje tako na kopnem kot na morju. Vendar verjamem, da je danes, ta trenutek, glede tega predloga o referendumu, da je resnično prav, da razmišljamo o tem, da že tudi sam naslov spremenimo, da gre res za sklep o zaščiti slovenskih interesov ob pristopanju Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi in da vsi skupaj nekoliko, kot pravimo, "umirimo konje" in gremo po pametni poti naprej v smeri dobrega sodelovanja za naprej.

Zatorej hvala vsem, ki razumete. Mislim, da smo tudi mi vsi tu prisotni dolžni korektno zastopati Slovenke in Slovence, državljanke in državljane Republike Slovenije, ki so nam zaupali, da smo predstavniki v tem visokem zboru, v Državnem zboru Republike Slovenije. Zatorej pričakujem in si želim, da bo naš današnji korak zopet prispeval k dobremu in boljšemu sodelovanju med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Zihlerl.

MILENKO ZIHERL: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim! Tudi sam nimam nobenih ovir, da ne bi danes še enkrat podprl sklepa, ki smo ga že izglasovali, tako kot sem podprl sklep Odbora za zunanjo politiko.

Danes so bile že omenjene vrednote Nata. Te vrednote, ko se enkrat uveljavijo na nekem področju, v neki državi, so vsekakor garant stabilnosti in miru oziroma garant, da se neka država, neko področje orientira v smeri demokratičnih sprememb, torej sprememb na bolje. In tej usmeritvi vsekakor pritrjujejo dogodki v zvezi z Grčijo in Turčijo, kajti znotraj Nata so se pomirile napetosti med njima do te mere, da ne prihaja več do oboroženih spopadov. V taki luči bi bilo zaželeno, da poleg Albanije čim prej pride v Nato tudi Makedonija, morda še Srbija in Kosovo, da bi v okviru Nata lažje stabilizirali to nemirno območje.

Ko sem slišal pojem "vrednote Nata", sem pa vsekakor pomislil na sprenevedanje nekaterih naših kolegov in kolegic, ki so bili morda v določenem času še premladi, da bi ustvarjali oziroma kreirali našo državo. Vendar ko so postali zadosti stari, so imeli zlasti leta 2003, 2004, ko je Slovenija vstopala v Nato, o Natu zelo slabo mnenje. Tako so iz določenih krogov trosili letake "Nato, ne, hvala", "Nato, teroristična sila Zahoda". Sam sem zelo zadovoljen z varnostjo, ki mi jo zagotavlja Nato, saj se še dobro spomnim drage neučinkovite varnosti, ki naj bi jo zagotavljala do lastnega naroda genocidna Jugoslovanska ljudska armada.

Sprenevedanje je bila tudi časovnica sprejemanja Hrvaške v Nato. Če smo že izgubili 40 dni, ko ni bila tema uvrščena na dnevni red Odbora za zunanjo politiko, je pa vsekakor škoda tega tedna, ko smo v ponedeljek imeli vso možnost, da izglasujemo tisto, kar bomo izglasovali danes. In imajo moji kolegi prav, ko govorijo o popravnem izpitu; nekateri bodo glasovali za isto besedilo na dva različna načina. Vsekakor je to preusmeritev z dnevne problematike, ko od Vlade pričakujemo in pričakujemo ukrepe za poživitev gospodarstva. Ni jih. Morda so potrebni skoraj tako, kot dež v Sahari, pa jih še zmeraj ni. Prvi ukrepi, ki so, ne nakazujejo neke rešitve in je problematika s sosednjo Hrvaško kot naročena, da se preusmeri pozornost ljudi na neko drugo temo.

Kot sem že rekel, vsebina sklepa, ki smo ga že sprejeli na Odboru za zunanjo politiko in ki upam, da ga bomo sprejeli tudi danes, mi ne dela težav. Zlasti v tem, ko je vanj vključen tudi amandma Slovenske demokratske stranke, ki vključuje tudi brionsko izjavo, v kateri so povzeti zavezujoči sklepi, ki govorijo o spoštovanju stanja na dan 25. 6. Zato bom še enkrat glasoval enako, kot sem o tej problematiki glasoval do sedaj. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod predsednik.

BORUT PAHOR: Rad bi se odzval na dve misli v tej razpravi: eno o popravnem izpitu in drugo, tisto, ki zadeva preusmerjanje pozornosti. Kar se tiče zorenja besedila od ponedeljka do danes, to je vsega tri dni, bi rad povedal temu visokemu zboru, da ko bomo danes sprejeli sklep, to ne bo samo sklep, ki naj odpravlja ovire zato, da ne bi bilo referendumu.

To bo prvi dokument, ki ga bo sprejel Državni zbor, ki se bo dotaknil naših stališč do urejanja odnosov z Republiko Hrvaško. To bo prvi dokument, ki ga bomo sprejeli v tem Državnem zboru. Jaz sem skupaj z ostalimi kolegi maja 1993 pripravljajl osnutek dokumenta za Odbor za zunanjo politiko. Junija 1993 je Državni zbor o njem začel razpravljati, vendar razprave ni opravil do konca in nikoli kasneje te razprave ni več poskušal opraviti. Ta razprava je zorela takrat nekaj let, pa je nismo dokončali - in zdaj se govori o popravnih izpiti! Od ponedeljka do srede je zorelo neko stališče, ki danes prvič, po moje, zelo razumno, pametno in preudarno pove, kakšno je stališče slovenske države do stanja 26. 6. 1991 in do urejanja odnosov z Republiko Hrvaško.

Če to ni velik napredek in če ta sklep ni sam po sebi vreden, da ga danes vsi pozdravimo, potem ne vem, zakaj so potrebni očitki tukaj znotraj med poslanskimi skupinami glede tega pomembnega dokumenta. Torej ne gre samo za nek sklep kar tako, ki odpravlja oviro zato, da ne bi bilo referendumu, gre za dokument Državnega zbora, ki prvič v osemnajstih letih ureja pogled Državnega zbora, najvišjega zakonodajnega telesa, do vprašanja meje z Republiko Hrvaško in našega odnosa do nje.

In drugič, kar se tiče preusmerjanja pozornosti; Vlada je imela tudi drugo možnost decembra, da bi rekla, da odpre določena poglavja z Republiko Hrvaško, druga zapre in ne bi imela, vsaj na kratek rok, težav ne s Hrvaško ne z razumevanjem trenutnim v Evropski uniji in morda tisti hip tudi ne težav v domači politiki. Ampak to je bila kratkoročna rešitev, dolgoročno pa bi se zapletli v proces, ki bi pripeljal do tega, da bi pometli problem pod preprogo, ko bi ga bilo treba rešiti, bi se Državni zbor in vsa slovenska politika znašla v situaciji, ki bi bila za nas zelo neugodna. In zato smo se takrat vsi predstavniki, visoki predstavniki parlamentarnih strank odločili, da povlečemo potezo, kot smo jo. Ne zaradi preusmerjanja pozornosti: zaradi tega, ker smo ocenili, da je to v nacionalnem interesu Republike Slovenije. In takrat smo se odločili prav! To je bila prav dobra poteza.

Druga dobra poteza je bila, da je Državni zbor s tremi četrtinami glasov ratificiral protokol o vstopu Hrvaške v Nato. S tem smo pokazali, da znamo ločiti jabolka od hrušk.

In tretjič, danes bomo sprejeli sklep, ki bo prvi dokument tega visokega zbora o našem pogledu do urejanja odnosov z Republiko Hrvaško in o našem pogledu na vprašanja meje.

Če to zdaj niso dosežki, ki so vredni enega zadovoljstva danes, potem res ne vem, kaj slovenska politika potrebuje, da čuti neko samozavest.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovani predsednik Vlade, kolegice in kolegi.

Moja razprava ni namenjena vsebini sklepa, ki ga imamo danes pred seboj, ker nimam s tem težav in se samo sprašujem, zakaj te stvari niso bile v preteklosti urejene, da bi ta država imela jasno stališče, ampak je predvsem namenjen temu, kako z lahkoto jemljemo način dela in odločanja v Državnemu zboru, ko smo v zadnjih treh, štirih tednih dvakrat sprejeli odločitev oziroma dvakrat glasovali o istih odločitvah. Zato moram priznati, da sem iz dneva v dan bolj prepričan, da je z razmerami v slovenski politiki nekaj hudo narobe, ko se zaklinjamo na nacionalni interes in državotvorno držo, ker ravnamo povsem drugače.

Nekako se je v zadnjem mesecu dni prikradlo tako imenovano politično intriganstvo in izsiljevanje na temah, ki so nacionalnega pomena, za dosego nekaterih notranjepolitičnih interesov in tem, s katerimi je soočen Državni zbor pri spreminjanju teh odločitev. Takšno početje, ki ima za posledico nespodobne kompromise, poceni politično trgovino "ti meni, jaz tebi," resno postavlja pod vprašaj tudi druge odločitve, ki smo jih v Državnem zboru že sprejemali in ki jih bomo še sprejemali. V zadnjem mesecu, tako kot sem rekel, že drugič spreminjamo že sprejete odločitve zaradi takšnih izsiljevalskih metod. Prvič se je to zgodilo, ko je SDS zaradi političnega prestiža pogojevala zaključni račun za leto 2007 s prisotnostjo na glasovanju o ratifikaciji vstopa Hrvaške v Nato, in danes ponovno obravnavamo predlagani sklep SLS-a, katerega obravnavo smo z glasovanjem pred štirinajstimi dnevi zavrnil in je ponovno povezan z glasovanjem o ratifikaciji vstopa Hrvaške v Nato.

Sam preprosto, še enkrat tako kot sem prejšnjokrat rekel, ne sprejemam tega političnega voluntarizma, ki zaradi prestižnih, včasih predvsem tudi osebnih interesov, postavlja pod vprašaj in to resen vprašaj verodostojnost tega parlamenta oziroma Državnega zbora. Upam, da smo se iz te zgodbe v zadnjem mesecu tukaj kaj naučili in da bomo seveda v bodoče ravnali drugače.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Kres.

GVIDO KRES: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani predsednik Vlade, spoštovana ministrica in ministri, spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani ostali navzoči.

Gospod predsednik Vlade Boru Pahor, čestitam. Res je tako. Prvi dokument bo sprejet danes. Tudi mi v Slovenski ljudski stranki si štejemo ta dokument v čast in končno smo ali bomo ponovno enotni. Kakorkoli že, menim, da smo v tem času od ratifikacije vstopa Hrvaške v Nato pa do danes naredili premik. Nisem popolnoma zadovoljen s popravkom amandmaja, pa vendar bom danes ta amandma podprl.

Ta tema naj bo sporočilo Republiki Hrvaški in hrvaškim politikom, da morajo v bodoče spremeniti ton in način obnašanja do Slovenije. Ta njihov cinizem v meni sproža odpor in nelagodje. Kajti, moram priznati, da sem v preteklosti verjel in še vedno verjamem v dobre namene, v dobre sosedske odnose. V tej moji naivnosti, katere se ne sramujem, sem v začetku podpiral takšen način delovanja slovenske politike - način pozitivnega pristopa. V nadaljevanju pa smo oziroma sem prišel do novih podatkov in tudi, da naši državi Hrvaška ne želi dobro. Vlečejo nas za nos in celo ponosni so na to, na vsak udarec pod pasom, ki nam ga zadenejo. To je v tem primeru, primeru vstopa v Nato, sporočilo, da se pri vstopanju Republike Hrvaške v Evropsko unijo ne bomo pogovarjali na tak način. Popravnih izpitov enostavno ne bomo dovolili.

Na tak način v Slovenski ljudski stranki ne bomo delali!

Ko je Republika Hrvaška potrebovala Slovenijo, takrat so bili prijazni, ampak njihovo neiskrenost je spregledal samo takratni člani slovenskega predsedstva - član Slovenske ljudske stranke, kmet z Mlinca pri Škofji Loki, gospod Ivan Oman. Med vsemi tistimi eminentneži - samo on! Če bi ga takrat poslušali, bi bilo danes drugače. Imam podatek, da je Republika Hrvaška z njihovo policijo naše policiste premaknila globoko na naše ozemlje, in to takrat, ko smo bili mi v Sloveniji v vojni. Vojne takrat na Hrvaškem ni bilo. Takrat je Ivan Oman zahteval odločno ukrepanje naših sil, pa za to ni dobil podpore v takratnem predsedstvu. Torej, kdo komu zabija nož v hrbet? V Sloveniji tega ne počnemo in Republiki Hrvaški že sedaj sporočamo, da imamo izdelana stališča in zahteve, ki se morajo rešiti in zaključiti pred vstopom Republike Hrvaške v Evropsko unijo; takrat šale ne bo. Sposobni smo pridobiti zadostno število podpisov za razpis referendumov. V Slovenski ljudski stranki podpiramo načelo pravičnosti v vseh sporih in problemih, ki so se nakopičili med državama. In tudi v Sloveniji se moramo zavedati, da bomo morali nekatera dejstva priznati, pa tudi pogoltniti kakšno grenko, ampak, prosim, brez udarcev pod pas.

Kar pa se tiče delovanja Slovenske ljudske stranke v preteklosti in delovanja naših poslancev, trdim, da so častno opravili svoje delo. Nezmotljivih ljudi ni, nekateri ne zmorejo priznati napak, ampak pri nas to zmoremo. Jaz ne spadam med nezmotljive, sem se motil, se najverjetneje tudi motim in se bom še motil, toda poskušal bom čim manj biti zmoten. Danes v klopih Slovenske ljudske stranke sedimo novi poslanci, s svojim razmišljanjem in sledenjem dela Slovenske

ljudske stranke v preteklosti, še posebej pri zagovarjanju nacionalnih interesov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Franco Juri. Prosim.

FRANCO JURI: Hvala, gospod podpredsednik. Gospod predsednik Vlade! Jaz razumem, da ste vi razveselili Ljudsko stranko danes. Ampak dejstvo je, da splošen občutek, vtis, ki ga imamo nekateri poslanci, in verjetno nas ni tako malo, je, da smo znova in znova na popravni izpiti. Vsaj jaz imam tak vtis, ker sem prejšnji teden glasoval suvereno in tudi zelo prepričano o sklepu, ki smo ga dobili na mizo na Odboru za zunanjo politiko. In sem ocenil, da je bil tisti sklep dovolj jasen, dovolj jasen, ker je zahteval oziroma je potrjeval odločnost Slovenije, da se drži tistih pravic, ki ji gredo iz priznanja statusa na dan osamosvojitve. Nato se je zgodil Zavod 25. junij. Vsi smo prebrali in gledali na televiziji, kaj se pravzaprav dogaja. Vsem je jasno, da smo danes sklenili s tem zavodom, ki ga vodijo nekateri državljani, ki na volitvah niso dobili zaupanja volivcev, medtem ko smo mi, poslanci, tukaj. Pogajali ste se celo vi osebno s tem zavodom in prišli smo do ugotovitve, da je treba tistim sklepom, ki so bili že sprejeti, dodati še nekaj. Ne bom se spuščal v vsebino tega sklepa, to je pravzaprav nerelevantna zadeva, kajti vsi vemo, da ta sklep ni zavezujoč za, niti za Hrvaško niti za Nato. To je v bistvu sklep, ki zavezuje naše pogajalce, nekje zakoliči neko stanje, za katerega menimo, da ga je treba tudi zapisati. Čudim se pa, da nismo opravili izpita pred tem. Govora je bilo o izjavi pa o resoluciji, ki naj bi jo sprejeli v Državnem zboru. Ni bilo velikega navdušenja, pa vemo, zakaj. Ker, če se gremo mediacije in želimo pogajanja in končni kompromis s Hrvaško, po posredovanju Evropske unije, je malo nerodno, da zakoličimo zadeve na tistih točkah, ki bi lahko vezale roke pogajalcem. To vemo vsi. Danes se odločamo, prav za to, se odločamo za dikcijo, ki je zelo jasna in ki v marsičem tudi ni sporna. Sam tudi menim, da ne sme biti sporno dejstvo, da je imela Slovenija na dan osamosvojitve neposredni stik z odprtim morjem in da je nadzirala s svojo policijo celoten Piranski zaliv. Ampak ne gre za to.

Poglejte. V igri je nekaj čisto drugega in to, kar me moti, in to, kar me skrbi, je dejstvo, da vsakič sprejmemo izsiljevanje in odgovarjamo s popuščanjem. Jaz sem kot član oziroma kot poslanec Državnega zbora nekoliko začuden, da po glasovanju, kjer je bila dosežena prepričljiva večina, ne le dvotretjinska, ampak 75 glasov, smo danes spet tukaj, popravljamo nekaj, dodajamo nekaj in bomo spet glasovali o nečem, kar zahteva Zavod 25. junij. Z vsem spoštovanjem do tega zavoda in do tistih državljanov, ki si, nekateri bolj iskreno, nekateri manj iskreno, prizadevajo pač za svoj cilj. Mi popuščamo in posredujemo javnosti sporočilo, ki bo za Vlado

in tudi za vladno večino in za Državni zbor zelo vprašljivo. Če mi popuščamo danes Zavodu 25. junij, gospod predsednik Vlade, jutri ne vem, kako ne bomo popustili bolj utemeljenim zahtevam delavk in delavcev, državljanek in državljanov, ki bodo zahtevali po isti poti hitre rešitve tudi takrat, ko bodo te hitre rešitve težavne, ampak opogumljeni z dejstvom, da Državni zbor pod vsakim družbenim pritiskom podlega novim in novim zahtevam, se bodo pojavili družbeni segmenti, ki bodo to zahtevali, in to utemeljeno. Prehajamo v hudo krizo, v hudo recesijo in dejstvo je, da tudi jaz imam vtis, da vse to je dimna zavesa, ki naj bi prekrila dejanske probleme te države. Dejanski problem te države ni Zavod 25. junij, ni to, kar bomo zapisali v temu tekstu; nam je jasno, kakšna so pogajalska izhodišča in jih ni treba zapisati, kajti če naša diplomacija brez tega dokumenta ne ve, kaj si v resnici želimo, potem je res huda situacija. In če smo morali dočakati ta dokument, da bi nam bilo jasno, kaj pravzaprav zahtevamo v pogajanjih s Hrvati, potem pa je situacija zelo huda. In razumem, da se Slovenija na takšen način osmeši pred mednarodno javnostjo. Ne vem, če je bil že kdaj, gospod predsednik, tako slab ugled Slovenije v Evropski uniji pa v Natu. Zdaj je, smo slišali prej poslance, imajo stike z zahodnimi poslanci, jih imamo vsi. Hvala bogu, ne živimo v antarktični državi, živimo v odprti Evropi, v odprti družbi in dnevno komuniciramo s to Evropo in točno vemo, kje je pristala Slovenija.

V temu trenutku smo v nezavidljivem položaju, zato dovolite mi, gospod predsednik, da se tega dogajanja danes ne veselim. Jaz sprejemem vse to z dozo političnega realizma in velike zaskrbljenosti. Mi bomo sprejeli ta dokument, jaz ne bom glasoval proti temu sklepu, verjetno se bom vzdržal iz razlogov, ki sem jih zdaj nanizal; ampak verjemite mi, da lahko jutri dobimo ta sklep, lahko jutri dobimo referendum in lahko jutri dobimo nove shode na Dragonji, kjer bodo mahali s tem sklepom, ki bo bistveno politično močnejši od kakšne odločbe piranskega sodišča.

Tako mislim, da se igramo z ognjem, da nismo bili kos situaciji in nismo jasno povedali državljanekam in državljanom prej, na pravi način, kje pravzaprav in kako bo Slovenija prišla do tistega kompromisa, ki je za nas sprejemljiv. Bojim se, da se oddaljujemo od tega končnega cilja in da zato zamegljujemo situacijo in si povemo sami, kaj bi želeli, a ne znamo tega posredovati navzven. Ta je moja skrb. Meni je žal, da se to dogaja z našo vlado. Pričakoval bi več političnega realizma in tudi več taktike in strategije. Tu nekaj manjka. In ne verjamem, da ni sposobnih ljudi, sposobnih mednarodnih pravnikov v tej državi, sposobnih diplomatov, ki bi znali dejansko oblikovati strategijo, ki bi nas pripeljala do cilja. Iz dneva v dan slabšamo svojo mednarodno situacijo. Ne boste me prepričali, gospod predsednik, da stojimo dobro. Ne stojimo dobro. Smo pod hudim pritiskom in zaradi tega se dogaja vse, kar se danes tu dogaja. Jaz razumem in spoštujem vse predloge,

tudi gospoda Jelinčiča. On igra svojo vlogo do konca dosledno, in to gre spoštovati. Jaz se z njim ne strinjam, ampak rad bi, da bi Vlada vendarle enkrat vstala, povedala jasno, kako bomo naprej, kako bomo doživeli končno to katarzo, ki se imenuje dogovor o meji. Pričakoval sem, da bomo v tem mandatu prišli do tega dogovora. Upam, da bomo prišli v naslednjih dveh letih do vstopa Hrvaške v Evropsko unijo. Mislim, da so tudi pogoji za to, da se pride, ampak če bomo tako popuščali vsakemu izsiljevanju, vsakemu predlogu, ki prihaja z ulice, mislim, da bomo tako razvrednotili ta parlament, da dejansko naša beseda ne bo več vredna. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

BORUT PAHOR: Nekaj besed o spoštovanju Republike Slovenije v Evropski uniji in mednarodni skupnosti.

Mi smo sredi decembra zaradi konsenza slovenske politike izrekli zadržke. Do takrat je bilo zelo malo posluha za slovenska opozorila, da se vprašanje meje med Slovenijo in Hrvaško ne ureja, kljub naši dobri volji in našim poskusom, zaradi hrvaške nepripravljenosti, da se to vprašanje reši. Ko smo izrekli zadržke in je evropska politika videla, da po oktobru, ko je imela mandat še prejšnja vlada, tudi nova vlada ne misli popustiti, je spremenila svoje stališče. In danes Evropska komisija izraža pripravljenost, da preko mediacije posreduje pri tem, da najdemo rešitev za to vprašanje. Če Slovenije ne bi spoštovala, če je ne bi jemala kot enakopravne in enakovredne članice Evropske unije, se Evropska komisija za tak precedenčen korak ne bi odločila. Pa se je.

Drugič. Kar se tiče rešitev, ki zadevajo druga vprašanja, ki so pomembna za usodo naših ljudi. Mi smo že sprejeli prvi paket ukrep za boj proti finančni in gospodarski krizi. Jutri bo na Vladi rebalans proračuna, bo drugi paket ukrepov za boj proti finančni in gospodarski krizi in bo paket varčevalnih ukrepov. Ni mogoče reči, da zaradi ukvarjanja z vprašanjem v zunanji politiki slovenska vlada podcenjuje probleme v domači politiki. Če bi lahko izbral, bi izbral situacijo, v kateri se z zunanjepolitičnimi temami tej vladi ne bi bilo treba ukvarjati, da bi se lahko v celoti osredotočila na domača vprašanja. To počnemo, ampak hkrati moramo čuvati tudi nacionalne interese. In zato pravim, ko bo danes, upam, da bo, Državni zbor - to je vaša izbira - sprejel sklep, bo prvič v svoji zgodovini sprejel stališče, ki je pomembno za obrambo naših nacionalnih interesov. In jaz tega ne bi podcenjeval.

In jaz, če smem reči za razliko od vas, to sprejemam z zadovoljstvom.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospa Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani gospod predsednik Vlade, ministra, poslanke in poslanci.

Gospod predsednik, jaz bi bila zelo zadovoljna, če bi lahko zadovoljstvo, ki ga čutite ob teh dveh dogodkih - izglasovana ratifikacija s 75 glasovi in pričakovano izglasovanje današnjega sklepa - bil cilj in bi imeli ti dve dejstvi takšno težo, o kakršni ste govorili. Ampak, dejstvo je, da je podpora vstopu Hrvaške v Nato doživela hladen tuš, da smo zdaj na tej seji, da verjetno to ni zadnja točka in da se bomo še srečali, tako kot govorijo, s kakšno drugo voljo, pri čemer hočem reči, da referendumsko voljo vedno spoštujem in sem, ko smo morali v Državnem zboru glasovati o ratifikaciji vstopa Slovenije v Nato, glasovala tako, kot so ljudje na referendumu odločili.

Kaj se utegne zgoditi z referendumom, če bo v zvezi z vstopom Hrvaške v Nato - ne vem; ampak ni vedno pomemben samo cilj, pogosto je pomembna tudi pot. In na tej poti se sproščajo številne strasti, številna mnenja, ki gojenju dobrososedskih odnosov niso v prid. In to je tisto, kar me postavlja pred vprašanje - ali je res tako zelo nujno, da smo se po doseženi ratifikaciji morali dobiti na seji, na kateri razpravljamo o stvareh, ki so nacionalni konsenz? Jaz ne poznam nikogar med nami, ki bi trdil, da nasprotuje tistemu, kar je bilo 25. 6. leta 1991. Ker to, se mi zdi, je naše stališče, ki je jasno, splošno. S sprejetjem tega sklepa pa se bojim, da one druge države, ki je sogovornica v teh zgodbah, ne bomo prepričali; in to je težava, ki ji jaz ne znam odpomoči in ne vidim konca kakšen bo.

Kar zadeva ugled Slovenije, njeno verodostojnost ali bežanje pred resnimi problemi in delanje problemov tam zato, da bi kaj prekrili. Oprostite! Največja opozicijska stranka je v imenu te države obljubila in podprla vstop Hrvaške in Albanije v Nato. Je imela dovolj časa, če bi hotela, da bi to tudi dosegla - ratifikacijo. Pa je ni. Pustimo zdaj, kateri razlogi so za to bili. In zdaj smo v situaciji, v kakršni smo. Kaže, da za nekatere odločitve nikoli ni pravi čas. Ampak tisto, kar se zastavlja tu kot vprašanje, meni kot temeljno vprašanje, zakaj dopuščamo, da ob vstopu v Nato razpravljamo o mejnih vprašanjih. Vprašanje meje je neko drugo vprašanje, ki smo ga načeli in ga je Vlada dovolj jasno potrdila in ozavestila ob tem, ko je izrekla zadržke ob vstopu Hrvaške v Evropsko unijo; in to je zame bistveno.

In še nekaj bi poudarila. Ali smo se vprašali, ali imamo pravico terjati za Hrvaško drugačne pogoje za vstop v Nato, kakršni so postavljeni za vse druge države - in tu bi bilo zdaj tisto temeljno vprašanje, ki bi meni, ne glede na okoliščine, dvakratno glasovanje in zdajšnje pogosto razpravljanje o popravnem izpitu, ustavilo prst na tipki "proti", če ne bi verjela, da je to v korist tudi Slovenije, njene varnosti in njene širše okolice, če je Hrvaška vključena

v Nato, in če ne bi verjela, da se bodo slej kot prej tudi te težave, ki jih imamo v zvezi s priznavanjem ali reševanjem nerešenih stvari, razrešile. Od svojih poslanskih kolegov, ki hodijo v Evropo, bi pa pričakovala, da tako kot znajo nas poučevati o stvareh, niso zamudili priložnosti, da bi tudi tistim dvomljivcem, ki bi želeli zbrisati Slovenijo, povedo, kako je z nami in da smo verodostojna država. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Spoštovani prisotni, spoštovani gospod predsednik Vlade! Kvorum poslancev in ministrskega zbora na začetku današnje seje nam govori, da se vendarle zavedamo pomembnosti posledic in vsebine današnje izjave, ki jo danes sprejemamo. Upam, da je pozitivna posledica tega, kar bomo danes sprejeli, da se ustavijo referendumski postopki. Upam, da bodo verodostojni in odgovorni in bodo imeli toliko ponosa vsi tisti, ki so doslej zbirali podpise, da bodo ta gentlemanski in politični sporazum spoštovali. Kajti sam seveda globoko spoštujem institut referendumu. In hkrati trdim, da bi pa v tem danem trenutku bil referendum kontraproduktiven za verodostojnost Slovenije. Kajti verodostojnost Slovenije znotraj Nata, znotraj tega strateškega partnerstva, je izjemno pomembna in jo potrebujemo za pogajanja ter svojo pozicijo pri določanju meje, pri vstopanju Hrvaške v Evropsko unijo; in od vsega začetka sem trdil, da sta to dva ločena postopka. Ti učinki bi bili, če bi prišlo do referendumu, seveda za Slovenijo negativni. Toliko političnega razuma v Državnem zboru moramo imeti in upam, da ga imamo. Seveda pa je škoda, da tega razuma nismo imeli že v ponedeljek. Jaz se ne strinjam, da se dela danes popravni izpit. Popravni izpit je za cvekarje. Dela se pa državniški izpit in predvsem ga dela vladna koalicija. Glejte, mi smo ga dokazali v ponedeljek, ker smo pravilno glasovali in se pravilno odločili. In smo se zavedali tega, do česa bo prišlo, če se tega državniškega izpita ne opravi v ponedeljek. In prav je imel predsednik Vlade, gospod Pahor, ko je rekel, da je bilo treba zorenje od ponedeljka do danes, zorenje za poslance njegove koalicije. Jaz se z njim strinjam. In kot pravim, popravni izpiti so za cvekarje. Gospoda Pahorja nimam za cvekarja, odločno zastopa interese Slovenije napram Hrvaški. Žal pa ima v svojih vrstah kar nekaj cvekarjev. Glejte, na popravnem izpitu so profesorji običajno milostni. Zato to danes ni popravni izpit. Kdo so cvekarji? Cvekarji so tisti, ki danes ob tem pomembnem kontekstu in v tem trenutku napadajo osamosvojitelje in govorijo, da imajo polno očitkov na njihov račun. Pa naj govorijo o svojih prednikih, za katere verjamem, da so bili takšni, od Judenburga, Celovca, Maistrovih borcev. Ampak takšno govorjenje, pljuvanje po osamosvojiteljih danes je pljunek v obraz svojim prednikom, ki so bili tako ponosni.

In, glejte, v ponedeljek ni šlo za stvar ponosa, šlo je bolj za pomanjkanje političnega instinkta. Nek poslanec je tam rekel, da je pomanjkanje taktike in strategije v drugem kontekstu. Jaz se strinjam, pomanjkanje taktike in strategije, in za to je potrebna katarza, kot je tudi omenil, ampak spet z drugega vidika, je pa potrebna in nekateri so jo doživeli, katarzo. Seveda, ko nekdo danes pravi in napada v tem kontekstu osamosvojitelje, moram reči, da so ravno osamosvojitelji tudi na ponedeljkovi seji in na današnjem zaprtem sestanku odločilno pripomogli k tej katarzi. In ti osamosvojitelji so sprejeli doslej najmočnejši dokument, ki ga ima Slovenija v soočanju s Hrvaško, to je Brionska izjava. Glejte, niso vsi dozoreli, toda v ponedeljek smo uspeli v tem, da smo Brionsko izjavo kot najmočnejši dokument v slovenskih rokah vnesli v to izjavo. Žal pa nismo uspeli vnesti dejanske vsebine Brionske izjave. In vsem politično osveščenim je jasno, da je dejanska vsebina Brionske izjave, ki reafirmira stanje na dan 25. junija 1991, to je jurisdikcija nad Piranskim zalivom, dostop, kontakt z mednarodnimi vodami, da je to levi breg Mure in da so to zaselki tudi na Dragonji in tako naprej. In to je dosegla zopet v Vladi generacija osamosvojiteljev. In zato jih nekateri danes rušijo, ker jim ni kaj dosti za slovenske interese, žal. In tu je potrebna tistim, ki nimajo dovolj volje za slovenske interese, katarza. Tu je potrebna katarza! Glejte, žal smo danes v situaciji, da od vsega tega dejansko marsičesa ni bilo storjenega. Zakaj ni bilo storjeno? Verjetno zaradi slovenske naivnosti in dobrosrčnosti, ko tam od leta 1993, v času Drnovškove vlade, namesto da bi zasledovali svoj interes, so se nam Hrvati preveč smilili, ker so imeli vojno. Če bi takrat predstavili tiste kontejnerje z Dragonje na kamnolom bi bila še danes meja povsem jasno na kamnolomu in gospod Drnovšek ne bi popustil Valentičevemu pismu, da bodo to Hrvati naredili, ko bo za to potreba. Žal so bili - jaz ne napadam Drnovška, ampak bila je neka dobronamernost in okamenelost in takrat bi dejansko morali imeti Omanovo kmečko odločnost, ki jo je on imel, pa je predsedstvo ni imelo, kot je povedal tudi oni večer. Drugi iz predsedstva so takrat imeli neko okamenelost pred Beogradom in južnimi sosedi in vsem tem, tisti instinkt žabe, ki okameni pred belouško. Ne vem, zakaj. In te okamenelosti se moramo znebiti. In temu tudi vsebino današnje izjave. Strinjam se, da je zorenje očitno bilo potrebno. Jaz upam, da ste vsi dozoreli, da ne boste napadali tistih, ki so naredili temelje te države, ker takšno napadanje je nedržavotvorno, je pljuvanje po slovenski državi, po temeljih te države. Poglejte, v tem trenutku je potrebna zrelost nas vseh. Predvsem mi smo odgovorni za zrelost, tudi državljanov, in če bomo tu zrelo reagirali, bo ta enotnost pripeljala do dobrega zaključka, tudi takrat ko bo ali mediacija ali kdorkoli odločal o meji na morju in na kopnem.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala za besedo.

Danes ima Državni zbor možnost, da s sprejemom sklepa najde neko skupno rešitev za nastalo situacijo.

Jaz sem tega vesel. Politika je na neki točki uspela doseči soglasje in ravnala tako, kot je prav; to je odgovorno, v interesu naših skupnih prizadevanj, predvsem za vprašanje odprtih vprašanj. Na tej točki je treba povedati, da je za to najbolj zaslužna ta vlada, na čelu s predsednikom Vlade Borutom Pahorje, ki tudi če tvega popularnost svojega imena, vztraja na doseganju .../Opozorilni znak za konec razprave./.... kompromisov, kar je še posebej dobrodošlo, predvsem za obdobje, v katerem se nahajamo.

Želel bi, da vsi tisti, ki danes usmerjate krivdo za nastalo situacijo k tej vladi, da vsi skupaj mogoče pometemo pred svojim pragom, se zamislimo nad svojimi/Izklop mikrofona./....

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Presečnik - ga ni.

Gospod Bukovnik - tudi ni.

Gospod Anderlič.

Izvolite, imate besedo.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani.

Slabo se piše parlamentu in državi, kjer je mogoče in nujno glasovati samo "za" in drugih možnosti ni.

Enoumje in neki avtoritarni režim je pustil posledice v tej državi; bil je - mislil sem, da bo premagan za vse večne čase po letu 1991. Skoraj se nam je vrnil, hvala bogu, gremo naprej. Prevečkrat se nam v Državnem zboru dogaja, da lahko glasujemo samo tako, kot nekdo hoče. Danes, drugič, tretjič. Jaz bom že glasoval po svoji vesti. Ne, gospod Jerovšek, ne nihče drug nima nobene pravice deliti moralnih levitev. Vsak sam je odgovoren za svoje početje. Sam trdim, da ni nikogar v tej dvorani, kaj šele tistih, ki pripravljajo določene stvari v Vladi, kar se tiče mejnih vprašanj in podobno, ki ne bi vedel, kaj je nacionalni interes, kot pravite, ki ne bi vedel, kaj je vitalni interes Slovenije. In ne strinjam se s tistimi, ki pravijo, da danes prvič sprejemamo nek dokument, ki bo - in tako naprej.

Ni res! Zame je Temeljna ustavna listina in še kaj drugega - mnogo dokumentov je že bilo sprejetih v Državnem zboru, ki govorijo o tem - pač, seveda Brionska izjava, seveda gospod Jerovšek. Bog ne daj, da bi omenil še Bled, od katerega pa ste se distancirali, da bi še Blejsko izjavo omenjali. Tega pa ne omenjate! To pa je zdaj že nekaj drugega! Ampak, lepo vas prosim, ko govorimo o stvareh, ki jih imamo na mizi, o

katerih sem trdno prepričan, da vsi odločamo s polno zavestjo in vso odgovornostjo in niste upravičeni deliti moralnih nauk, predvsem ne vi, gospod Jerovšek, da ne govorim še o nekaterih drugih. Če ni pet šestin glasov Državnega zbora dovolj, da je bilo to narejeno v prepričanju, da delamo tisto, kar je v slovenskem interesu. Mi nismo, še enkrat poudarjam to, nič dajali Hrvaški, nič dajali Albaniji, ampak je slovenski interes, da Hrvaška postane oziroma se priključi Severnoatlantski pogodbi in da postane enakopravna in polnopravna članica te zveze. V to sem trdno prepričan. Zato je toliko manj razumljivo, da se stvari, ki so bile konec koncev, v ponedeljek bile soglasno - z glasom gospoda Presečnika, z glasom vseh poslancev SDS-a na tej seji, da se danes ugotavlja, kako je bilo to nekaj zarotniškega, kako je treba delati katarzo in ne vem, kaj še vse. Lepo vas prosim, gre za resne stvari! Sklep bo imel, ali pa tudi ne, pozitivne posledice. Jaz se samo bojim, da ne bo negativen. Obžalujem, da ni Vlada še uspela pripraviti resolucije, ki jo je bojda pripravila na Ministrstvu za zunanje zadeve, nekaj časa je bilo slišati celo dve, da se pripravljata, ena v kabinetu, ena v zunanjem ministrstvu, ampak tudi dokaz, da moramo ta sklep popravljati med sejo, je seveda tisti, ki lahko navdaja z dvomi, kaj pa, če res ne delamo v dobri veri, da delamo dobro, da delamo vse najboljše za to državo, za zaščito vseh interesov.

Nimam težav s tem, da ponavljam stokrat, dvestokrat, če je treba, da bi prispeval kaj k stvari sami. Težave pa imam takrat, ko se nekaj sprejme na neko zahtevo, pa potem tisti, ki to zahteva, besede ne drži. V ponedeljek pred sejo je bilo nesporno zagotovljeno, jasno, s strani Zavoda 25. junij, da če bo takšna in takšna izjava sprejeta, bo vse v redu. Pol ure po začetku seje je že bila na STA-ju objavljena vest: "Zavod 25. junij nadaljuje po poti, ki jo je začel." Da ne govorim o tistem, ko so sklepi na seji odbora bili sprejeti, kakšne so bile izjave, najave in tako naprej.

Tako s tem pa imam težave, da ko nekaj sprejemam in imam možnost glasovati samo "za", ker hočem biti konstruktiven in prispevati k reševanju odprtih vprašanj, ampak seveda, koliko časa to velja. Jaz ne bi špekuliral, ampak močno dvomim, da zagotovi, ki prihajajo preko Zavoda 25. maj, veljajo tudi za Stranko slovenskega naroda in obratno, ali so še kakšni tretji vmes, ali so celo zadaj kakšni veljaki kakšnih strank, ki so parlamentarne stranke... To pa je problem in v taki situaciji pa Državni zbor nima drugega, kot da dosledno sprejema odločitve v najboljši veri in če bo ta sklep prispeval k temu, da referendum ne bo, potem smo svoj del dela opravili. Sicer pa ne verjamem v to, da bi kdo imel pravico, da tukaj deli - delite drugim, češ da niso ne vem kaj razumeli pred časom, ko so se te stvari že obravnavale.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite repliko? Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Spoštovani kolega Anderlič. Strinjam se z vami, da je vsak sam odgovoren za svoje glasovanje. Prav je, da vsak glasuje tako, da ga vest ne peče kot Slovenca, da je ravnal napačno. Sam nisem dajal moralnih naukov, ampak sem se strinjal z gospodom predsednikom Vlade, da je na vaši strani bilo potrebno zorenje zato, da bi spoznali in dozoreli za pravo glasovanje. In on sam najboljše ve, koliko jih je dozorelo, kdo je dozorel. Upam, da velika večina. Nekaj cvekarjev je pa v vsakem razredu in eni ostanejo cvekarji in upam, da to pa ni stvar zorenja in onega, ampak je drugih sposobnosti. Tako prosim drugič, da me dobro poslušate, če jaz celo pohvalim vašega predsednika Vlade, pa mu vi nasprotujete. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Pojbič.

MARIJAN POJBIČ: Spoštovani gospod predsednik, kolegice in kolegi! Uvodoma želim povedati, da bom predlagani sklep Odbora za zunanjo politiko in predlagani amandma k temu sklepu z veseljem podprl.

Prvič, ker sem prepričan, da Republika Hrvaška mora upoštevati stanje meja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško na morju kot na kopnem na dan 25. 6. 1991.

Drugič, ker je Republika Slovenija imela v Jugoslaviji in po razdružitvi omenjeni dostop do odprtega morja.

Tretjič, ker je Republika Slovenija izvajala jurisdikcijo nad celotnim Piranskim zalivom.

Četrtič, ker je še vedno odprto vprašanje Ormoškega jezera, ker po podatkih, ki jih navaja župan občine Ormož, leži vsaj polovica Ormoškega jezera na ozemlju Republike Slovenije oziroma občine Ormož. In takšnih odprtih vprašanj na kopenski meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško je še veliko, med drugim zaselki na levem bregu Dragonje, prav tako je problem na levem bregu Mure pri Hotizi in še bi lahko našteval.

Prav tako moram poudariti, da Republika Hrvaška ni upoštevala zaveze, ki je sledila iz skupne Brionske izjave, ki je bila podpisana 10. junija 2005 med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške, ki obe državi zavezuje, da se v zvezi z rešitvijo mejnega vprašanja na morju in na kopnem upošteva datum 25.6.1991. Republika Hrvaška je vseskozi kršila te dogovore in z enostranskimi dejanji v svojo korist sprejela pravne akte, s katerimi spreminja ozemeljski status quo na dan osamosvojitve obeh držav, torej Republike Slovenije in Republike Hrvaške, in s tem zavestno poskuša prejudicirati rešitev mejnega vprašanja med obema državama v svojo korist, kar je pa za Republiko Slovenijo seveda nesprejemljivo.

Posebej moram poudariti, da so ti argumenti dovolj prepričljivi, da danes ta sklep in amandma k temu sklepu sprejmemo in zaščitimo nacionalne interese Republike Slovenije ter vseh Slovenk in Slovencev. Upam, da se sedanja vlada tega zaveda in prav tako koalicija. Če se pa to ne bi zgodilo, potem pa je logično, da je treba iskati druge rešitve, ki so zagotovo za Republiko Slovenijo in njen položaj v Natu, EU in v svetu manj sprejemljive, vendar pa za zaščito nacionalnega interesa edina možnost. Seveda upam, da se vsi zavedamo, kaj to pomeni. Prepričan sem, da moramo storiti vse in stopiti po poti, ki bo pomagala nadgraditi mednarodni ugled in položaj Republike Slovenije, vendar pa ne na škodo nacionalnega interesa. Ne smemo dovoliti, da bi z nepremišljenimi in ne dovolj dodelanimi potezami škodili in razvrednotili tisto, kar je bilo do sedaj na mednarodnem parketu storjeno za našo državo, Republiko Slovenijo. Seveda ne morem mimo tega, da tu ne bi omenil tudi gospoda predsednika Vlade. Res, da ga ni tukaj, pa vendar se mi zdi pomembno poudariti, da nisem razumel njegovega razburjanja v predhodni razpravi, ker je naredil vtis, kot da je rešitelj države, Republike Slovenije. Vendar ni povedal pa nekaj pomembnega, in to je, da imamo v treh poslanskih skupinah, in to je Poslanska skupina SD, Poslanska skupina LDS in Zares, ljudi, ki so sedeli in sedijo v tem Državnem zboru oziroma v tem visokem zboru od osamosvojitve Slovenije. Kje so bili ti gospodje do danes? Mene na žalost v tem parlamentu takrat še ni bilo. Gospod Anderlič, vas pa prosim, da me ne motite pri tem pogovoru, ker vi ste eden izmed tistih, ki ste bili soodgovorni za to, da tako kasno rešujemo problem meje z Republiko Hrvaško. Prepričan sem, da je bil pravi čas za rešitev tega problema takrat, ko se je Slovenija osamosvojila. Takrat je bil pravi čas, da bi ta problem z mejami med državo Republiko Slovenijo in Hrvaško bil lažje rešljiv. To smo zamudili in sedaj se s tem problemom srečujemo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Vsem prav lep pozdrav. Iz razprav nekaterih poslancev na današnji seji nekako izhaja, kot da je največja opozicijska stranka, Slovenska demokratska stranka, pravzaprav največji problem tega državnega zbora. Nas enostavno ne cenite, nas ne potrebujete, nas prezirate, na koncu pa nobene pomembne odločitve mimo nas ali pa brez nas niti sprejeti ne morete - ali je pa nočete, ker celo za to imate tudi možnost.

Tu je nekdo dejal, da je sedanja vlada v teh treh mesecih najbolj zaslužna za urejanje teh mejnih zadev. Ampak po isti plati, po isti strani je pa za to reševanje tudi najbolj odgovorna in tudi najbolj kriva, če se te zadeve ne bodo uredile. Ne morete pobrati samo vso slavo od osamosvojitve

naprej v teh treh mesecih, ne da bi prevzeli tudi vso krivdo za te zadeve. Žal, pač tako je to. Tudi se vse te zadeve niso zgodile in se ne bi zgodile samo s to odločitvijo v Državnem zboru, tudi nekatere prejšnje odločitve, ki so bile sprejete v prejšnjem mandatu in prejšnjih mandatih so bile takšne, ki so poenotile v največji možni meri slovensko politiko. Ni samo Brionska izjava tista, so tudi še nekatere druge odločitve.

Ne morem pa mimo tega, da ta koalicija deluje izredno počasi. 8. decembra je Vlada predložila zakon v Državni zbor in šele 22. januarja, to se pravi po mesecu in pol, je ta zakon prišel na delovno telo, to se pravi po mesecu in pol in v temu času smo pridelali mesec in pol zamude. Vmes smo imeli vrsto sej, tudi nujnih sej, izrednih sej delovnega telesa, odbora za zunanjo politiko in imeli smo vrsto sej Državnega zbora. Pa vendar tako pomembna točka, kot je bila ratifikacija pridružitvenih sporazumov, ni bila uvrščena ne na sejo delovnega telesa, ki bi moralo to zadevo sprocesirati, in pozneje tudi ne na sejo Državnega zbora. In od tu je velik del težav, velik del časovne stiske, v kateri smo se znašli.

Nekateri so že prej opozarjali, da zna biti problem sprejemanja ratifikacij. S tem smo bili seznanjeni, mnogi so na to opozorili. Vendar menim, da smo brez potrebne ta opozorila nekaterih političnih strank in tudi dela civilne družbe povsem neupravičeno prezrli. Opozorila ste prezrli tisti, ki izredno veliko daste na sodelovanje s civilno družbo, na pogovore, na usklajevanje.

Tudi Vlada sama je potrebovala v bistvu dva tedna za to, da je sprocesirala oziroma predložila ta akt v Državni zbor, to je tudi ta del zamude. Ne razumem, recimo, generalnega sekretarja Vlade in tistih, ki ste odgovorni v koaliciji, v Državnem zboru za akte, da nihče ni bil pozoren, da ti akti tako dolgo ležijo tukaj. V teh treh mesecih, kolikor imamo novo vlado, smo pridelali samo na projektu ratifikacij dva meseca zamude. Tudi na normativnem delu smo v treh mesecih pridelali dva meseca zamude.

Mislím, da morate, če hočete, da se bo Slovenija razvijala naprej, da morate pripraviti to učinkovitost in sprocesirati zadeve mnogo hitreje, tako kot ste jih napovedali v skladu z normativnim načrtom; in to akte, ki so vezani na mednarodno dejavnost, in tudi akte, ki so ali pa še bolj usodno povezani z notranjo organizacijo, notranjo stabilnostjo, z reformami, če hočete, zaradi takšnih razmer, v katerih smo se znašli.

Opažam tudi, da pravzaprav nihče ali pa skoraj nihče ne opravlja tiste svoje izvirne vloge. Tu se pogaja s predstavniki strank o zunanjepolitičnih temah predstavnik poslanske skupine, ne zunanji minister. Ni nosilec projekta ratifikacije v Državnem zboru zunanji minister. Danes imamo tu razpravo že približno pet ur, pa še ni bilo razprave zunanjega ministra na to temo. Mislím, da je to velik problem. Podoben problem imamo, recimo, pri bankah. Imamo zakon o SID banki in

nosilec ni finančni minister, ampak nek drug minister. Vsi v tej vladi očitno opravljajo neke hobije in prav ti hobiji postajajo glavna dejavnost teh ljudi, ne tista primarna dejavnost, ne dejavnost iz delokroga posameznega resorja. Mislim, da je treba te stvari tudi na tak način urediti, da bodo tekle tako, kot imate v organogramu Vlade.

Se pravi, zamuda na začetku je bila, lahko rečem, prva taktična napaka opozicije, ko se ni pravočasno lotila obravnave tega akta. Druga taktična napaka - ne opozicije, koalicije, in druga taktična napaka koalicije je bilo glasovanje proti amandmaju Slovenske ljudske stranke na delovnem telesu. Mislim, da morate biti toliko kritični in da ste se zavedali aktivnosti, ki iz tega sledijo. Mislim, da Vlada, ki ima toliko odličnih svetovalcev, bi morala znati predvideti scenarij nadaljevanja pri tem projektu ali pa pri kakšnem drugem projektu. In se tudi zavedati posledic, ki bodo tudi potekale.

Ne morem pa tudi mimo tega, da se veliko razpravljavcev spotakne pravzaprav ob zaključni račun Republike Slovenije. Tudi tega bi lahko Vlada predlagala prej kot v desetih dnevih. Spremembo - korespondenčno odločanje Vlade, če se je za to odločila, in odločanje na izredni seji Državnega zbora - bi lahko opravili mnogo prej kot v desetih dnevih, če je že to tako velik problem. Vendar očitno nikogar ne skrbi dinamika, nikogar ne skrbijo roki, pač stvari se dogodijo, kot se dogodijo. In vam globoko priporočam, da vsem takim stvarem dajete bistveno več pozornosti, pa tudi zelo veliko časa predvsem kakšnemu dogovoru in pogovoru znotraj koalicije.

Jaz upam, da bo tudi ta popravni izpit, ki ga ima koalicija s tem odločanjem, dobra šola tudi za nadaljevanje tega mandata. Mislim, da bo to dobra šola, čeprav smo do zdaj, v tem zelo kratkem času, imeli že dve ali tri drage šole.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Tanko. Bili ste zadnji razpravljavec z liste poslank in poslancev, zato vas tudi nisem opozoril, da ste govorili tudi o stvareh, ki niso vsebina te točke dnevnega reda.

Sprašujem, ali želi gospod minister? Gospod Žbogar, želite besedo? Ne.

Želi besedo predlagatelj, gospod Jakob Presečnik? Ne.

Potem ugotavljam, da smo končali razpravo o predlogu sklepa.

K predlogu sklepa je vložen amandma poslanskih skupin: Socialnih demokratov, Slovenske demokratske stranke, Zares, DeSUS, LDS, Slovenske ljudske stranke in nepovezanega poslanca, skupaj s popravkom k temu sklepu.

V razpravo dajem amandma k dopolnjenemu predlogu sklepa omenjenih poslanskih skupin.

Kdo želi besedo? Nihče.

Dajem predlog tega amandmaja na glasovanje. Začenjamo z glasovanjem. Prosim? Prekinem, kdo želi besedo?

Gospod Kontič, proceduralno, prosim.

BOJAN KONTIČ: Spoštovani gospod podpredsednik.

Proceduralno prosim za 10 minut odmora pred odločanjem o tem amandmaju.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Želi... - ne.

Dajem 10 minut odmora za posvetovanje poslanskih skupin.

Nadaljevali bomo ob 19.20 uri.

(Seja je bila prekinjena ob 19.11. in se je nadaljevala ob 19.19 uri.)

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Spoštovane kolegice in kolegi. Prosim, če zasedemo svoja mesta, da bi lahko pristopili k nadaljnjemu delu. Gospod Bojan Kontič, zahtevali ste odmor. Želite besedo? Ne. Gospod Kontič ne želi besede. Ponovno prehajamo h glasovanju o popravku amandmaja k dopolnjenemu Predlogu sklepa o nepriznavanju predpisov Republike Hrvaške, ki kršijo ozemeljsko celovitost Republike Slovenije, ki so ga vložile vse poslanske skupine Državnega zbora. Pardon. Z izjemo Slovenske nacionalne stranke. Prehajamo na glasovanje. Glasujemo. Glasovalo je 70 poslank in poslancev, za je bilo 64 poslank in poslancev, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma, popravljen amandma k dopolnjenemu predlogu sklepa sprejet, zato prehajamo na glasovanje o predlogu sklepa, vključno z izglasovanjem amandmajem. Dajem predlog sklepa na glasovanje. Pričenjamo glasovanje. Ugotavljam, da je o predlogu sklepa glasovalo 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 65, proti 4.

(Za je glasovalo 65.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je Državni zbor sprejel Sklep o nepriznavanju predpisov Republike Hrvaške, ki kršijo ozemeljsko celovitost Republike Slovenije, in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA - POBUDA ZA RAZPIS ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O UVELJAVITVI ZAKONA O RATIFIKACIJI PROTOKOLA O PRISTOPU REPUBLIKE HRVAŠKE K SEVERNOATLANTSKI POGODBI**. Pobudo je v obravnavo predložila Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke. Besedo dajem predstavniku predlagatelja gospodu Zmagu Jelinčiču Plemenitemu za dopolnilno obrazložitev pobude. Gospod Jelinčič, izvolite.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa za besedo. Danes je gospod Sanader na obisku v Turčiji. In ko je govoril s svojim kolegom Erdoganom, je rekel, da Hrvaška vstopa v Evropsko

unijo, v Nato pakt, da to ni nobeno vprašanje in da v bistvu zahteva od našega predsednika Türka, da podpiše dokument o ratifikaciji omenjenega protokola. To je zadnja novica. In tako delajo Hrvatje v zvezi s Slovenijo. Sploh ni važno, kaj se dogaja v Državnem zboru, nikogar to ne zanima, Hrvatje bodo vstopili, kajti včeraj je tako rekel predstavnik Nato pakta po televiziji, da Nato pakt sploh nima drugega načrta, ampak enostavno, da bo Hrvaška šla v Nato pakt. Tu se vidi, koliko ima Republika Slovenija besede. Koliko se sme o tem govoriti in kaj smemo mi odločati po svoje, kot suvereni, neodvisni državljani države Slovenije. Kaj dosti nam ne puščajo prostega. In zato Hrvatje tudi delajo na ta način z nami. Verjetno zdaj že praznujejo tam in se ne dajo niti kaj motiti. Sanader se je tudi zahvalil Turčiji za to, da je dala podporo Hrvaški za vstop v Nato pakt. Slovenije, razen tega, da mora predsednik države podpisati protokol, niti omenil ni; za njega Slovenija ne obstaja. Kot kaže, še za marsikoga Slovenija ne obstaja. Prvič v zgodovini po letu 1991 smo se postavili pokonci. Prvič je sedanja vlada rekla: "Dovolj! Ne bomo se več pustili klofutati in tolči." Pa vendar je potem naredila korak nazaj in rekla: "V redu, pustimo jih v Nato pakt, ampak pri Evropski uniji se pa res več ne bomo pustili klofutati!" Ampak - kaj je hec? Hec je to, da je tudi na teh pogajanjih Sanader rekel, da je realno, da bo Hrvaška do konca leta končala tudi pogajanja z Evropsko unijo. Ali to pomeni, da nas bodo tudi tukaj "stisnili" kakšni evropski birokrati, tako kot so nas neki Natovi birokrati, ki se jih "drži še mleko okoli ust"? Da se bodo ti ljudje do Slovenije obnašali tako, kot da je to njihov protektorat? Smo res Slovenci "ničvredna smet" ali pa nekaj, kakor pravijo nekateri, "konjušniki dunajskega dvora" - izgleda washingtonskega dvora ali pa mogoče čez čas še bruseljskega dvora - ali smo ena ponosna država?! Sam sem vedno mislil, da smo ena ponosna država ponosnih ljudi, ki si kaj upamo. Tako je izgledalo leta 1991, potem je dolgo izgledalo drugače in zdaj se je zopet začelo nekaj svetlikati na obzorju, pa so oblaki to spet kmalu prekrili.

Ne vem, kaj naj še rečem, saj je težko reči. Ne da se vam dopovedati, komanda je padla, naredili boste tako, kot so vam rekli. Če kdo razmišlja po svoje, naj pozabi to, kajti če bo razmišljal po svoje, se bomo pa zmenili pa bomo še enkrat glasovali; pa če se bo kdo takrat zmotil, bo pa Vlada zopet sklicala sestanek pa isto zadevo še enkrat vložila pa bomo še enkrat glasovali, dokler ne bomo glasovali tako, kot je prav. Globoko je padel slovenski parlamentarizem, globoko je padel slovenski parlament in bojim se, da to našo ljubo Slovenijo počasi, a vztrajno izgubljam.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Pobudo je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku gospodu Ivu Vajglu za predstavitev poročila odbora.

IVO VAJGL: Spoštovani predsedujoči, spoštovani minister, spoštovane kolegice in kolegi.

Odbor za zunanjo politiko je obravnaval Pobudo za razpis zakonodajnega referendumu o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k severnoatlantski pogodbi na svoji 9. nujni seji 18. februarja 2009 na podlagi 184. člena Poslovnika Državnega zbora. Predstavnik predlagatelja Zmago Jelinčič Plemeniti je uvodoma še enkrat predstavil razloge, zakaj je poslanska skupina SNS vložila pobudo za razpis zakonodajnega referendumu.

Odbor je tudi prejel mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je pobudo preučila z vidika njene skladnosti z Ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika in menila, da je pobuda skladna z Ustavo, z Zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi ter Poslovnikom Državnega zbora. Mnenje je na seji predstavila namestnica vodje Zakonodajno-pravne službe, gospa Marta Briški. Stališče Vlade Republike Slovenije do pobude je predstavil minister za zunanje zadeve gospod Samuel Žbogar. Sledila je kratka razprava, v kateri so predstavniki vseh strank, z izjemo SNS-a kot predlagatelja, dali mnenje, da je referendum o članstvu Hrvaške v Nato nekaj, kar si Slovenija ne more želeli in kar bi bilo v nasprotju z našimi interesi.

Odbor je po končani razpravi na podlagi drugega odstavka 184. člena in ob smiselni uporabi 56. člena Poslovnika Državnega zbora glasoval o sledečem mnenju: Odbor za zunanjo politiko meni, da je Pobuda za razpis zakonodajnega referendumu o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi primerna. Za predlagano mnenje so glasovali trije člani odbora, proti je glasovalo deset članov odbora.

Na podlagi izida glasovanja Odbor za zunanjo politiko meni, da Pobuda za razpis zakonodajnega referendumu o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi ni primerna. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo dajem predstavniku Vlade za uvodno obrazložitev. Gospod minister za zunanje zadeve gospod Samuel Žbogar, izvolite.

SAMUEL ŽBOGAR: Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke in poslanci. Glede obravnave pobude Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke z dne 13. februarja letos, da Državni zbor razpiše zakonodajni referendum o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi, želim v imenu Vlade izpostaviti le nekaj ključnih elementov.

Zakon o ratifikaciji protokola je Državni zbor, kot seveda sami veste, sprejel prejšnji teden s petinsedemdesetimi glasovi, kar predstavlja občutno več kot predpisano

dvotretjinsko večino oziroma preko 80% poslancev je glasovalo "za". S tem je po mnenju Vlade jasno izkazana politična volja Državnega zbora glede pristopa Hrvaške k zvezi Nato. Kljub temu so se po sprejetju Zakona o ratifikaciji, pa še prej, pojavili nekateri dvomi, da z ratifikacijo pristopne pogodbe Hrvaške v Nato ne bi bili v zadostni meri zaščiteni slovenski interesi glede mejnega vprašanja. Vlada meni, da pristop Hrvaške k Natu ne daje pobude za uveljavljanje prejudicev s strani Hrvaške, hkrati pa se je Vlada tudi strinjala s pravkar sprejetimi sklepi Državnega zbora, da bi zaščitili interese ob pristopanju Hrvaške k Natu.

Izpostaviti je treba, da je odločitev držav članic, da določeno državo povabijo v Nato, predvsem politična odločitev, ki jo kot vse odločitve v okviru zavezništva sprejmejo članice Nata s soglasjem. Ta politična odločitev temelji na skupni oceni, da je določena kandidatka izpolnila pogoje, ki izhajajo iz 10. člena Washingtonske pogodbe. Ta določa, da pogodbenice lahko s soglasnim dogovorom povabijo katero koli drugo evropsko državo, ki je sposobna podpreti načela te pogodbe in prispevati k varnosti severnoatlantskega območja, da pristopi k tej pogodbi in tako povabljen država lahko postane pogodbenica te pogodbe.

Vključevanje v Nato ne temelji na prilagajanju pravnega reda države kandidatke pravnemu redu Nata, kot je to na primer pri pogajanjih za članstvo v Evropsko unijo. Slovenija v procesu vključevanja nove države v zvezo Nato zgolj potrdi svojo pripravljenost za sklenitev zavezništva z novo državo. Natovo poročilo o napredku Hrvaške ne vsebuje spornih hrvaških zemljevidov, kot so bili predloženi v pogajanjih Hrvaške za članstvo v Evropsko unijo. Sklepanje, da bi bili z vstopom Hrvaške v Nato ogroženi nacionalni interesi Republike Slovenije, zato po naši oceni nima osnove.

Glede vprašanja meje naj ponovno izpostavim naslednje, meja med država še ni dokončno in sporazumno določena oziroma ugotovljena, sta pa se obe strani zavezali, da bosta do dokončne in sporazumne odločitve tega vprašanja spoštovali teritorialni "status quo", kot je obstajal na dan njune osamosvojitve. Hrvaška je po osamosvojitvi obeh držav storila več enostranskih dejanj, s katerimi je poskušala spremeniti stanje oziroma prejudicirati mejo med državama. Vlada Republike Slovenije je zoper vsa hrvaška enostranska dogajanja ustrezno protestirala in tako na mednarodnopravni ravni zaščitila interese Republike Slovenije.

V procesu vključevanja Hrvaške v Nato je Slovenija že sprejela določene odločitve, vključno z vabilom Hrvaški na zasedanje Nato v Bukarešti. Republika Slovenija je 9. julija 2008 v Bruslju skupaj z drugimi državami članicami zavezništva podpisala Protokol o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi in se tudi zavezala k čim prejšnji ratifikaciji tega protokola. Glede na dejstva, da Hrvaška v temu procesu ni pridobila nikakršnih prednosti za primer

reševanja vprašanja meje s pomočjo tretjega, Vlada Republike Slovenije ocenjuje, da referendumsko odločanje o Zakonu o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski podobi, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel s potrebno dvotretjinsko večino 9. februarja, ni potrebno.

Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci! Ponovno želim poudariti, da referendum glede tega vprašanja ne bi in ne bo koristil slovenskemu interesu v iskanju rešitve za vprašanje meje. Predstavniško telo, torej Državni zbor, ste jasno izrazili svojo voljo. Prepričan sem, da nas ta referendum ne bi pripeljal do rešitve mejnega vprašanja, prej nas bo odmaknil od rešitve, ki se morda nakazuje preko mediacije. Danes odločamo o članstvu oziroma o referendumu glede članstva sosednje države Hrvaške v Natu, ne odločamo o mejnem vprašanju. Protokol je kratek in ne prejudicira meje. Mejni spor pa naj bi se reševal v drugem okviru, morda tudi s pomočjo posredovanja Evropske komisije.

Iz navedenih razlogov Vlada Republike Slovenije ne podpira predloga za referendum, saj meni, da referendumsko odločanje o tej zadevi ni potrebno. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod minister. Sledi predstavitev poslanskih skupin. Prvi ima besed gospod Franco Juri, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Zares.

FRANCO JURI: Gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci. Poslanska skupina Zares bo glasovala proti pobudi Slovenske nacionalne stranke iz znanih razlogov. Že v prejšnji razpravi smo izpostavili razloge, zaradi katerih ocenjujemo, da bi bil referendum škodljiv za naše interese. Podpiramo razlago, ki jo je podal gospod minister. Dejstvo, da se približuje možnost mediacije Evropske unije, pomeni, da se odpira prostor za novo fazo bilateralnih pogovorov. V tem okviru bi bil referendum seveda velika ovira, ki bi sprožila tudi neko izrazito negativno ozračje, tako politično kot družbeno, in bi seveda škodovala tudi odnosom s sosednjimi državami. Pobuda je z vidika ustavnosti brezhibna in tudi korektno vložena. Spoštujemo dejanje in odločnost kolegov iz Slovenske nacionalne stranke, vendar kot je znano, Skupina Zares in vsi poslanci Poslanske skupine Zares bodo v tem primeru glasovali "proti". Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine DeSUS bo predstavil mag. Franc Žnidaršič.

MAG. FRANC ŽNIDARŠIČ: Spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani zunanji minister, spoštovane kolegice in kolegi! Poslanska skupina DeSUS pobude za razpis zakonodajnega referenduma ne bo podprla. Menimo, da referendum ni potreben,

prebudil bi iracionalna čustva na obeh straneh meje. Ob široko podpori pri glasovanju o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi je pobuda v resnici nezaupnica Državnemu zboru, ki pa je svojo odločitev sprejel zelo odgovorno. Referendum bi gotovo škodil tudi ugledu Republike Slovenije. Referendum bi po našem prepričanju škodoval Republik Sloveniji pri nujnih bodočih postopkih pri urejanju meje med obema državama. Brez potrebe bi zapravili nekaj milijonov evrov v času, ko bi morali varčevati, ne zapravljati denarja in tako dalje.

Iz navedenih in drugih razlogov, ki so tudi argument tudi ostalih v tej dvorani, naša poslanska skupina te pobude ne more podpreti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil gospod Zmago Jelinčič Plemeniti.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Še enkrat lep pozdrav. Slovenska nacionalna stranka je vložila referendumsko pobudo iz več razlogov. Zagotovo je eden od teh razlogov ta, da Hrvaška, takšna kot je, nima mesta v zvezi Nato. Vendar pa - kaj je tudi narobe pri vseh teh zadevah? Narobe je to, da Vlada ni znala pridobiti pravih dokumentov, ki so jih v zvezo Nato posredovali Hrvatje, in zato Vlada enostavno govori o tem, da določenih dokumentov enostavno ni. Niso jih znali najti na misiji v Bruslju, kjer je, kot kaže, več ali manj celotna misija spala na lovorikah in se "fino" imela v tistih bruseljskih lokalih. Vlada pravi, ko smo rekli za nacionalni letni načrt za izvajanje akcijskega načrta za članstvo, da ta dokument nima statusa dokumenta Nata. Zakaj ga je potem Vlada predložila takrat, ko smo zahtevali dokumente, ki imajo status Natovih dokumentov? Zakaj je potem predložila dokument, ki sploh nima tega statusa? In ko naprej Vlada pravi, da Natovo poročilo o napredku Republike Hrvaške ne vsebuje spornih zemljevidov, je to pravzaprav res, kajti vsebuje jih nacionalni letni načrt za vstop v Nato pakt. In ta nacionalni letni načrt je predložila Hrvaška. Natovo poročilo je zgolj povzetek vsega tega, kjer enostavno piše, kaj obsega ta nacionalni letni načrt. In tam je lepo napisano, da gre za obrambno doktrino, da gre za podrobno razdelan načrt obrambe države in tako naprej. Pa mi povejte, katera država na svetu lahko dela obrambni načrt brez zemljevida! Tega še ni. Virtualnih zemljevidov, ki bi bili implantirani direktno v možgane - tega še ni. Lahko je implantirano v možgane kaj drugega, vendar zagotovo ne načrti in zemljevidi. Ti zemljevidi so priloženi dokumentaciji, ki so jo predložili ob vstopanju. Vendar to pač tako je, Vlada tega noče. Dejstvo je, da je v pristopnih pogajanjih treba obdelati tudi, kako bodo spremembe stanja vplivale na obmejna območja. Tudi tu je morala Hrvaška tako kot Slovenija napram Italiji enake zadeve

narediti napram Sloveniji. In je morala pripraviti celoten projekt meje Hrvaške tudi s Slovenijo. Ne bom se spuščal na ostale regione, kajti treba je bilo to narediti tudi napram Bosni in Hercegovini, Srbiji in Črni gori, ampak o tistem kdaj drugič, ko se bodo pokazali problemi, ki se že nakazujejo. Ampak dobro, Vlada pač pravi, da to nič ne pomeni.

Hrvaška celo pravi: "Kaj pa se greste Slovenci, saj tudi mi nismo vas ovirali pri vstopu v Nato pakt." Tako daleč se grejo Hrvatje, da so kakor oni tisti razsodniki, ki naj bi določali, ali je Slovenija kdaj sploh smela vstopiti v Nato pakt oziroma v Evropsko unijo. Zdaj seveda s svojim lobiranjem, ki v glavnem temelji na podkupovanju, so si pridobili tudi podpredsednika Češke, ki je rekel: "Hrvaška mora čim prej v Nato in Evropsko unijo, kajti mi rabimo evropsko Kalifornijo." In potem je seveda še nespreno dodal, da on vsako leto hodi na hrvaško obalo. Zelo lepo. Vsaj približno je povedal, kaj počne tam, in verjetno hodi v lastno hišo. Hrvatje imajo pač te navade, da marsikaj dajejo. Mi, kot kaže, še lastnega morja ne bomo imeli več, ko nam bodo pobrali še tisto malo, kar imamo.

Seveda, vsi pravite: "Kaj pa bodo rekli Hrvatje?" Kaj pa bodo rekli Slovenci - to vas ne zanima. In mislim, da je ravno to tisto, čemur se moramo mi podrežati - kaj bodo rekli Slovenci. Mene ne zanima Hrvaška. Ne zanima me, kaj bodo rekli oni, čeprav moram reči, da oni povedo marsikaj tistega, kar tudi naša vlada skriva. Na primer, kot sem že povedal, Jutranji list, 30. 1., na strani 5 piše o teh inkriminiranih zemljevidih, o katerih jaz pravim da so, in so, in o katerih Vlada pravi, da jih ni. Vlada jih nima - vendar to ne pomeni, da zemljevidov ni. Hrvatje so rekli, da le kako je to mogoče, da za Nato pakt tisti predloženi zemljevidi niso sporni, za vstop v Evropo pa so iste karte največji problem. Od tega nič! In Hrvatje eklatantno lažejo na vseh področjih!

Včeraj smo na televiziji gledali, kako se Hrvatje rekli, da je imel Piran leta 1910 samo 7 Slovencev, okrog 7 tisoč Italijanov in okrog 7 tisoč Hrvatov. Podatke so vzeli iz te knjige Catasto nazionale dell Istrie, ki so jo že leta 1945 oziroma 1946 izdali na Sušaku in kjer so seveda gospodje pod komunistično diktaturo praktično ves življenj v Istri proglasili za hrvaškega. Ampak pojdemo samo na Piran, kaj piše statistika iz leta 1910, ki so jo Hrvati uporabljali za Piran. Prebivalcev 7379, Hrvatov nič, niti enega, Slovencev 7, ostalo so bili po večini Italijani. In leta 1945, da bi se Hrvatje izgovarjali še na kaj več, je bilo, navkljub temu da so poskušali na vsak način popravljati štetje, prebivalcev 5035, od tega 7 Hrvatov, 430 Slovencev, ostalo pa Italijani in nekateri drugi narodi. Skratka, dokumenti govorijo o lažnivosti Hrvatov, o njihovi perfidni igri, ki jo igrajo napram Sloveniji. To igro pripravljajo, da jo bodo igrali tudi napram Bosni in Hercegovini in napram Srbiji ter napram Črni Gori. Te države ne bodo nikoli videli niti Nata niti Evropske

unije. Hrvatje bodo za to poskrbeli. Vi jim pa dajete možnost, da se bodo lahko s tem hvalili! Jaz upam, da vam bo slovenski narod napisal vašo sodbo!

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik, gospod minister. Spoštovane kolegice in kolegi!

Jaz bom popolnoma kratek. Vesel sem oziroma zadovoljen sem, da smo na začetku današnje seje zamenjali vrstni red obravnave 1. in 2. točke, in zadovoljen sem v imenu poslanske skupine, da smo sprejeli sklepe in dopolnjene sklepe, amandma k sklepom, ki jih je najprej formuliral Odbor za zunanjo politiko in nazadnje še danes smo skupno vložili ta dopolnjeni predlog. Za temi sklepi stojimo in vseskozi smo poudarjali, da v primeru sprejetja takšnih sklepov, podobnih sklepov, kot smo jih sprejeli, odpadejo vsi razlogi, da bi kakorkoli sodelovali pri pripravi referendumu, ali izvedbi referendumu, ali zbiranju podpisov, potrebnih za izvedbo oziroma za razpis referendumu. Zato v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke razpisa referendumu ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanskega kluba LDS bo predstavil mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Vsem skupaj še enkrat lep pozdrav! Hvala lepa, predsedujoči, za besedo. Pozdrav obema ministroma! O takih zadevah, kot jih imamo nocoj, bi bilo najbolje molčati, kajti zadeve so več ali manj same po sebi jasne. Vendar, ker je bil nocojšnji večer za slovenski parlament uspešen, je prav, da ga uspešno pripeljemo tudi do konca.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije referendumu nasprotujemo. Referendum o tej zgodbi se zagotovo legalen, daleč od tega, da bi bil pa upravičen ali pa legitimen, kot večkrat rečemo. Maloprej smo se spraševali, nekateri predhodniki, kako globoko je padel slovenski parlament in kaj o tem mislijo Slovenci. Slovenski parlament je o tem že večkrat rekel svoje. Zadnjič je rekel, da to ratifikacijo podpira 75 poslank in poslancev, danes je dodal temu sklepu Odbora za zunanjo politiko še eno pomembno večinsko sporočilo. Mislím, da je bilo 65 ali 64 glasov za, enkrat nič proti amandmaju, enkrat pa štirje. Zato seveda številke govorijo same po sebi. Mi, 90 poslank in poslancev, ki smo izbranci ljudstva, moramo prevzeti tudi to odgovornost in povedati, kaj mislimo, ne pa odločitve, ki je za Slovenijo potrebna in pomembna, prepuščati dragemu nepotrebnemu referendumu, ki bi v težkih in zaostrenih gospodarskih razmerah davkoplačevalcem iz žepa potegnil tam nekje med 3 in 4 milijoni evrov. Enostavno, podatki govorijo sami po sebi.

V vseh teh zgodbah je bilo preko številnih slovenskih medijev opravljenih kar nekaj tudi javnomnenjskih raziskav, pa nobena, poudarjam, nobena od javnomnenjskih anket zgodbi o referendumu, zaostrovanju ob vstopu Hrvaške v Nato ni pritrdila. Povedati je treba še enkrat, da je varnost Slovenk in Slovencev ob tem, če je tudi sosed v zavezništvu, večja. Ne nazadnje je pa vstop Hrvaške v Nato in dolgoročno tudi v Evropsko unijo ob striktnem izpolnjevanju vseh pogojev, ki jih bomo postavili, tudi v nacionalnem in gospodarskem interesu Slovenije. Zato bomo, ker je to v slovenskem interesu, v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije referendumski pobudi nasprotovali. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil Bojan Kontič.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi! V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo prepričani, da je referendum, na katerem bi ljudi povprašali, "ali ste za to, da se uveljavi Zakon o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi," nepotreben, če ne celo škodljiv. Čas, ko bi si lahko postavljali vprašanja in iskali odgovore nanje, je bil pred približno letom dni, ko smo soglašali s povabilom Hrvaški, da se nam pridruži v zvezi Nato. Morebitne zadržke bi morala Slovenija obelodaniti pred soglasjem k povabilu Hrvaške. Tudi v dokumentih, v katere smo imeli vpogled poslanke in poslanci, ni bilo formalnih zadržkov za oporekanje vstopu Hrvaške v Nato. V teh dokumentih ni nobenega zemljevida ali spornega akta, ki bi ogrožal nacionalni interes Slovenije, kot je to primer pri pogajanju za vstop Hrvaške v Evropsko unijo. Hkrati tudi ni razloga, da ne bi zaupali slovenski vladi, ki se je zelo odločno postavila v bran interesom Slovenije v procesu pridruževanja Hrvaške Evropski uniji. Odločitev Državnega zbora prejšnji teden s petinsedemdesetimi glasovi je jasno pokazala visoko soglasje našem parlamentu. Pri obravnavi predloga za razpis referendumoma moramo Socialni demokrati ponoviti, da je referendum o zadevi, o kateri je bilo doseženo večkrat predpisano soglasje, nepotreben. Odgovorno in zavedajoč se vseh političnih posledic bomo glasovali proti pobudi za razpis referendumoma, ker želimo zaščititi interes Slovenije in kredibilnost naše države v mednarodni javnosti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Končali smo s predstavitevijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev. Prva ima besedo gospa Darja Lavtižar Bebler.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Danes je bilo že veliko povedanega o nesmotrnosti, celo škodljivosti pobude za razpis referendumu o protokolu za vstopanje Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi. Prejšnji teden, kot rečeno, je Državni zbor izglasoval to ratifikacijo s petinsedemdesetimi glasovi poslancev. Sama moram povedati, da sem bila tistega dne na službeni poti na Češkem, ker Češka zdaj predseduje Svetu Evropske unije, in ko bi bila tukaj, bi Državni zbor izglasoval ta protokol s šestinsedemdesetimi glasovi za.

Danes pa predlagatelj te pobude pričakuje, da bo pridobil šestinštirideset glasov za to, da bi se odločili za razpis tega referendumu. Rekla bi, da je seveda naivno pričakovati, da bo tistih petinsedemdeset oziroma šestinsedemdeset poslancev zdaj dalo šestinštirideset glasov za to, da bi šli v razpis tega referendumu in da bo na ta način torej podvomilo v pravilnost svoje odločitve prejšnji teden. Ali pa bi lahko temu rekli tudi, da gre za namen krasti čas in denar davkoplačevalcem.

Ker je bilo danes že tukaj tudi govora o tem, kako se je nekdo nekje na drugem mestu pogovarjal s predstavniki držav članic obrambne zveze Nato, pa naj jaz sama povem, da prav tistega dne, ko je Državni zbor s 75-imi poslanskimi glasovi ratificiral protokol o Hrvaški in ko sem o tem obvestila nekatere sogovornike v Pragi, tam pa je bil sestanek predsednikov odborov za zadeve Evropske unije nacionalnih parlamentov držav članic Evropske unije, pa so mi ti sogovorniki vsi po vrsti poudarili, da je to izredno dobro sporočilo, ki ga daje Slovenija. Sporočilo, ki je povezano s tem, da tista naša odtegnitev soglasja k odpiranju oziroma zapiranju številnih pogajalskih izhodišč Hrvaške za vstopanje v Evropsko unijo ni bila kaprica. Zdi se mi to pomembno poudariti in pomembno se mi zdi poudariti, da ravno s tem, ko smo ratificirali ta protokol za Nato, smo ohranili svoj obraz in ohranili svojo verodostojnost pri tistih drugih argumentiranih in doslednih stališčih, da ne bomo podprli tistih pogajalskih izhodišč, ki jim je Hrvaška priložila dokumente in celo zemljevide v nekaterih primerih, ki prejudicirajo dokončno rešitev mejnega vprašanja med Hrvaško in Slovenijo. Zato menim, da je res popolnoma nesmiselno in tudi naivno, pa dovolim si reči, tudi zelo neinteligentno, da pobudniki za ta referendum pričakujejo soglasje 46 poslancev tukaj danes. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Ivo Vajgl.

IVO VAJGL: Spoštovani predsedujoči! Kolegice in kolegi! Zdi se mi, da je pomembno v tem trenutku in tem kontekstu spomniti na to, da je nam članstvo v Natu pomenilo zelo veliko takrat, ko ga nismo realizirali, v letu 1997, ko smo si

pravzaprav želeli, da bi naša prva evroatlantska integracija, ki bi se ji pridružili, bila Nato, ker takrat je bila perspektiva vključitve v Evropsko unijo še zelo daleč.

Verjamem, da je to razlog, zakaj Hrvaška s toliko nervoze in zanimanja gleda na to, kako poteka proces ratifikacije, kako poteka to pri nas. Članstvo v Nato, in to je bilo v tej dvorani ob različnih priložnostih poudarjeno, ni samo članstvo v vojaški organizaciji, ampak v organizaciji, ki je za določene vrednote, ki so jim države članice zavezane. In mislim, da bi članstvo Hrvaške v Natu prispevalo k neki, mogoče trdnejši in boljši, ozaveščenosti tudi Hrvaške o tem, da se mora priključiti in sprejeti takšne vrednote. Mislim, da je v marsičem, kar se kaže tudi kot reakcija na določene polemične in drugačne razprave v naši državi, pravzaprav izraz nekega tipičnega nervoznega reagiranja države v tranziciji, z nekaterimi post vojnimi travmami in sindromi.

Hrvaška politika, mislim, da kljub temu, da govorimo predvsem svojim volivcem in svoji javnosti, vem pa, da zelo budno spremljamo po televizijskih mrežah sosednje države, oni nas in mi njih, zato mislim, da je vredno dati sporočilo, da se hrvaška politika do Slovenije obnaša zelo neprijazno, zelo neprijateljsko in od časa do časa podcenjevalno, pa tudi arogantno. Mediji na Hrvaškem, ko gre za Slovenijo, tudi ko gre za odprta vprašanja, o katerih razpravljamo, in za probleme, v katere smo zapleteni, so tisto, kar se po purgersko reče "glajhšaltovani". In je težko na hrvaškem mediju zaslediti kritiko hrvaškega uradnega stališča. Jaz sem vesel, da je pri nas drugače. Da so naši mediji kritični, mogoče pogosto prekritični do tega, kako mi tukaj zastopamo naše pomembne nacionalne interese. Kolegu Jelinčiču se pridružujem, čeprav ga zdaj ni tukaj, v njegovi oceni stila lobiranja. Mislim, da način, kako Hrvaška lobira za svoja stališča in pravzaprav proti nam ter nas poskuša predstaviti v neki nesimpatični luči, ni ravno korekten. Da so se te nekorektnosti našli tudi nekateri lobisti, znani lobisti, ki se vedno znova pojavljajo kot angažirani borci in aktivisti za hrvaška stališča in delajo to precej nekritično. Pred dnevi sem gledal, recimo, avstrijskega socialista, poslanca Evropskega parlamenta, Swobodo, kako je kritiziral Slovenijo, ker zamuja z ratifikacijo sporazuma za članstvo Hrvaške v Natu, pri njih doma pa seveda ne postavljajo vprašanja članstva Avstrije v Natu. In mislim, da je zadnji, ki lahko na to potem koga opozarja, nek avstrijski politik. Ne glede na to, mislim, da je prav, da se mi trudimo za to, da so naši odnosi nekoliko bolj strpni, nekoliko bolj odprti, nekoliko bolj dobronamerni. Mislim, da je ena izmed zelo bistvenih nalog politike to, da skrbi za dobrososedske odnose. Sprejetje sklepa o razpisu referendumu bi bil gotovo prispevek ravno nasprotnemu, zaostrovanju in porastu nestrpnosti. Zato ponovno poudarjam, da mislim, da je takšen predlog slab. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vili Rezman. (Ne bo razpravljajal.) Besedo ima gospod Bogdan Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, gospod podpredsednik. Slovenska nacionalna stranka ima vso pravico vložiti predlog za razpis naknadnega referenduma. O vseh vprašanjih, o katerih misli in razmišlja že od prvega dne nastanka te države, da so škodljiva za Slovenijo. In to smo tudi storili. Jaz vem, da so mnogi poslanci utrujeni. In tudi vem, da tisti, ki vodi sejo, pač ne more slišati ali pa si zapomniti vsega. Dovolite, da najprej povem, da je eden od poslancev rekel, da je naša zahteva nelegitimna. Jaz prosim, da naj Državni zbor pove, ali je res predlog za zahtevo za naknadni referendum nelegitimno dejanje. Prvič je to neznanje tega poslanca, drugič je to žalitev. Žalitev političnega skupine, ki je parlamentarna skupina. Drugič je bila izrečena huda žalitev, da je bilo dejanje ene od političnih strank, torej Slovenske nacionalne stranke, predlog za razpis naknadnega referenduma, neinteligentno ali če želite, po domače povedano, neumno. Kako si ta Državni zbor upa in dovoli svojim kolegom reči za tisto, kar ima legalno in legitimno pravico, da je neumno? In to za dejanje, ki varuje Slovenijo in slovensko ozemeljsko celovitost. Jaz sem se res že počutil, kot da sem v hrvaškem saboru, ne pa v slovenskem parlamentu. In prosim, tega ne dovoliti. Naša pobuda naj bi bila škodljiva. Čemu? Komu škodi? Kvečjemu bi koristila slovenskemu narodu. Dana je bila zaradi tega, ker smo v Slovenski nacionalni stranki prepričani, da so ogroženi slovenski interesi. Vsi veste in sami ste priznali, da so ti interesi že bili ogroženi, preden smo se sploh pogovarjali o vstopu Hrvaške v Nato ali v Evropsko skupnost. Vsi, od prvega do zadnjega. Res je, da je bil v tem parlamentu dosežen visok rezultat za, bom rekel kar po domače, vstop Hrvatov v Nato. Če pa pogledate današnjo javnomnenjsko raziskavo v osrednjem ali pa enem od osrednjih slovenskih časnikov, kakšen bi bil izid referendumskega odločanja, pa boste videli, da je bil rezultat pol-pol. 39% anketiranih je bilo za to, da Slovenija ratificira pogodbo za vstop Hrvaške, 38,7 Slovencev in Slovencev pa je bilo proti temu. In kolikor je meni znano v tretjem mandatu, sem pač poslanec vsega slovenskega ljudstva. Imam pravico zastopanih tistih 38,7%. Žalosti me in tukaj se zahvaljujem besedam gospoda Vajgla, kako grdo ravnajo Hrvati, ki jim ustrezemo v vsem, do Slovenije. Če karikiram, oni nas želijo premagati tako, da nam bodo stopili na rame, da bodo večji od nas. To ni fer, če se želimo primerjati. Ni lepo lobirati na način, da grdo govorijo proti Sloveniji, namesto da bi lepo govorili o sebi; tudi to požiramo. Do Slovenije so s svojimi dejanji dokazano nepošteno, so nekorektni, so arogantni in, kar najbolj boli, celo podcenjujejo nas. In mi se že tretjič kar nekaj ur prepiramo ali prepričujemo med seboj v slovenskem parlamentu, ko smo, kolegice in kolegi,

naredili vse in še več, kar bi lahko za dobrososedske odnose s Hrvati. Oni pa se potepajo po svetu, sedijo doma, pijejo kavico in se režijo. Tudi mrdnili niso! Namesto da bi se oni prepirali v parlamentu, kaj je treba storiti, kaj mora narediti Slovenija, kaj mora narediti Hrvaška. Niso mignili s prstom! Ene besede niso namenili, ene minute svojemu ravnanju. Mi se pa prepiramo, pa smo naredili vse zaradi in za njih. Mene je sram. In še enkrat pravim, kot član Slovenske nacionalne stranke bom danes glasoval za podporo naknadnemu zakonodajnemu referendumu samo z enim ciljem in eno željo: tujega nočemo, svojega ne damo. Ali drugače, sosedom Hrvatom nočemo nič slabega, Slovenkam in Slovencem ter Sloveniji pa hočemo veliko dobrega.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Barovič. Besedo ima gospod Franc Pukšič. (Ne bo razpravljaj.) Besedo ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani zbor! Jaz si želim, da danes ne bi razpisali referendumu, kot tudi se izognili zbiranju 40 tisoč podpisov za referendum glede vstopa Hrvaške v zvezo Nato. Res je, 30 podpisov poslancev ali 40 tisoč podpisov državljanov in državljanov je zelo težko zbrati. Pa tudi potem, ko bi morebiti referendum enkrat razpisali, se tega instituta vseljudskega odločanja običajno udeležuje zelo majhen odstotek ljudi.

Slovenska politika je v Državnem zboru Zakon o ratifikaciji Protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi sprejela z zavidljivo visokim odstotkom. Kar 75 vseh poslank in poslancev je v Državnem zboru potrdilo ta protokol, samo 11 jih je glasovalo proti. To je bistveno več, kot je dvotretjinska večina, ki je za to zahtevana. Malo prej smo soglasno, skoraj v celoti, sprejeli celo poseben sklep o nepriznavanju predpisov Republike Hrvaške, ki kršijo celovitost Republike Slovenije, pa kljub temu ena izmed bolj obrobni političnih strank vztraja pri aktivnostih glede razpisa referendumu, kljub dani besedi, da tega ne bodo storili.

Predlog je tudi bil, da naj bi referendum imeli skupaj z volitvami v Evropski parlament. Se pravi, da bi se več kot tri mesece pogovarjali o vstopu Hrvaške v Nato in v nekem smislu zastrupljali politično ozračje v Sloveniji in politično ozračje s sosednjo prijateljsko Hrvaško. Poleg tega pa bi si ob tem tudi bistveno zožili manevrski prostor glede mediacije o meji in tudi glede vstopa Hrvaške v Evropsko unijo.

Ta mandat Državnega zbora in ta mandat Vlade Republike Slovenije, bi si raje zapolnil po uspešnem spopadu z gospodarsko in finančno krizo ter vse globljo recesijo, ne pa kot obdobje permanentnih konfliktov s sosednjo Hrvaško. Morebitna zavrnitev Hrvaške za vstop v zvezo Nato na

referendumu bi ogrozila reforme, ki jih je Republika Hrvaška izvedla v vojaškem sektorju, in uveljavljala standarde Nata, oslabil bi civilni nadzor in parlamentarni nadzor nad hrvaško vojsko, avtomatično pa bi povečala tudi nestabilnost v širši regiji oziroma na celotnem Balkanu. Nobena od teh treh stvari ni v nacionalnem interesu Republike Slovenije, saj vstop Republike Hrvaške v Nato pomeni to, da spodbuja reforme v vojaškem sektorju države, ki je bila še ne tako dolgo nazaj v vojni na Balkanu, da povečuje civilni in parlamentarni nadzor nad vojsko in zagotavlja večjo stabilnost celotnega balkanskega področja in s tem celotne Evrope.

Zato mislim, da moramo danes narediti vse, da preprečimo zbiranje 40 tisoč podpisov za referendum in da se danes ne razpiše referendum, kot to predlaga Slovenska nacionalna stranka.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Matjaž Zanoškar ne bo razpravljajal.

Besedo ima gospod Miran Györek.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice, kolegi.

Uvodoma, ne morem, da ne bi odvrnil navedb, ki sem jih zdaj tukaj slišal od kolegic in kolegov. Težke obtožbe o škodljivosti te naše ponudbe, čisto legalne, legitimne pobude in dobronamernem pobude za referendum. Žalostno je to, da to izustijo ravno takšne poslanke in poslanci, ki so nas v osemnajstih letih spravili v to godljo. Sigurno ne nas devetinštirideset novincev. In takšne poslanke in poslanci imajo obraz, da nam novincem pravijo, da mi kratimo njim čas. Koliko časa so potratili zaradi tega, da ta problem osemnajst let ni rešen in da eskalira že tako daleč, da tukaj ure in ure presedimo, brezplodno debatiramo, saj smo tako ali tako postavljeni v kot. In tega si jaz v bodoče ne bom dovolil, da me nekdo obtožuje o nekih škodljivih pobudah in pa o kratenju časa. Koliko časa ste pokratili v osemnajstih letih? To so verjetno že ure in ure, če ne meseci.

Potem izjava predstavnika neke druge stranke, da je bil danes to uspešen večer za slovenski parlament in da je škoda, da zdaj razpravljamo še o tem. Če je bil to uspešen večer za slovenski parlament, to bo pokazal čas, kajti stopili smo v pakt z nekom, ki zaseda naše ozemlje, da ne bomo rekli še kakšnih hujših izrazov in s takšnim ne želim biti niti v vojaškem paktu, niti v družbi, niti z njim piti kavice, dokler se ne umakne z moje zemlje, zemlje Slovencev. Zato nikakor ne morem pristati na to, da Hrvaška vstopa v Nato pakt. Ne strinjam se niti s tem, da smo Slovenci v Nato paktu, če smo že na tem. Washingtonska pogodba iz leta 1949 je svoje preživela. Geopolitična situacija v Evropi in po svetu se je globalno spremenila. Nato, če smo že pri tem, je samo še namen

samemu sebi in pa ameriški orožarski industriji. In tudi to mi plačujemo. Plačujemo milijone dolarjev, ker smo prisiljeni kupovati orožje, ki bo rjavelo tam nekje po nekih vojaških skladiščih in ne bo ničemur služilo.

Se pravi, ne samo to, Nato pakt celo zaostruje situacijo v Evropi s postavljanjem ne vem kakšnih raketnih strelišč. Saj Rusija ni več to, kar je bila. Komunizem je propadel, varšavski pakt je propadel, čemu zdaj sploh ta Nato pakt. Hrvatom privoščimo, naj gredo v Nato pakt, jih bo to vsaj po žepu udarilo, pa jih bo to stalo, ko bodo kupovali to staro železo, ameriško, pa izraelsko pa ne vem kakšno.

Pa da ne omenjam dolga. Kolegice in kolegi, zamudili smo mi že od 25. junija 1991. leta prvi vlak. Zamudili smo zadnji vlak, to je bilo v Bukarešti. In prosim lepo, ali je kdo takrat vprašal slovenski parlament, ali je tista vlada vprašala, kaj menimo o vstopu Hrvaške v Nato pakt? Ne, to je Vlada naredila sama. Zdaj pa je vse to breme prišlo v breme tega parlamenta, v tem sklicu, v tem mandatu. Prosim lepo, saj bom zaključil, ne bom dolg. Vseeno sem pa prepričan, verjamem in upam, da vas bo 46 glasovali za našo pobudo. Skoraj prepričan sem. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ: Hvala. V prejšnji točki je Slovenska ljudska stranka prepričala Državni zbor, da so naša pogajalska izhodišča za mejo s Hrvaško na dan 25. 6. 1991. Ne vidim razloga, da bi se v tem trenutku odločali o referendumu. Menim pa, da bomo imeli še veliko priložnosti se odločati o referendumih, ko se bomo pogovarjali in dajali soglasje našim sosedom za vstop v Evropsko unijo. Zato bomo imeli to možnost, če do takrat ne bomo razrešili problemov z mejo, se tudi o referendumih pogovarjati. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Joško Godec. (Ne bo razpravljajal.) Gospod Luka Juri. (Ne.) gospod Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Spoštovani prisotni! Predlog Slovenske nacionalne stranke, da Državni zbor Republike Slovenije razpiše zakonodajni referendum o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi je smiseln in potreben. Vlada namreč ni predstavila vseh dokumentov, ki bi jih Hrvaška morala posredovati zvezi Nato, med katerimi so tudi tisti, ki prejudicirajo mejo s Slovenijo. Ves čas govorimo o dobrososedskih odnosih, kar pa nikakor ne velja za Hrvaško. Premalo je, če Slovenija vlaga veliko energije in dobre volje v tej smeri, če pa Hrvaška to očitno zavrača. Hrvaška si samovoljno prisvaja slovensko ozemlje ter razglaša svoj prav.

Nekateri odgovorni in tudi prisotni v Državnem zboru pa Hrvatom slepo sledijo in jim prikimavajo. Interes Hrvaške, da obdrži okupirano ozemlje Republike Slovenije je neomajen, brezkompromisen in nasilen. Niso pripravljeni priznati, da jim je Slovenija naivno nasedla in dovolila začasen mejni prehod Plovanija na slovenskem ozemlju, čemur Hrvati zdaj nasprotujejo in si ozemlje lastijo, kljub temu da je bil pisni dogovor zelo jasen, vendar s strani naših predstavnikov ljudstva neprofesionalen in v škodo države Slovenije. Pod pretvezo, da s tem Hrvaški na nek način rešujemo turistično sezono, je sigurno nesprejemljivo, saj bi ti pogajalci morali vedeti, da se ozemlja ne posoja. Hrvaška je do sedaj s svojimi stališči in dejanji jasno pokazala, da ne namerava odstopiti od lastnih stališč za nobeno ceno. Zavzela je zelo napadalno taktiko, nas pa poriva v nesprejemljiv obrambni položaj, kar za nas nikakor ni dobro. Seveda je referendum ena od oblik demokratičnega izražanja volje naroda in to je treba spoštovati. Podariti neki drugi državi ozemlje samo zaradi ugleda, je malone cinično. Ne razumem, kako se lahko Slovenci kregamo med sabo, ali naj popustimo izsiljevanju Hrvatov, ki bi z malo dobre volje lahko ta spor rešili v trenutku, pa nočejo. Hrvati so pustili, naj se kregajo Slovenci med sabo namesto njih. Ni problem na strani Hrvatov, ampak je problem v nas samih. Mi se trudimo ustreči za dobre sosedske odnose, česar pa s strani Hrvatov ni zaznati. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima mag. Branko Grims. (Ne bo razpravljajal.) Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsedujoči. No, kar nekaj nesmislov je bilo slišati v tej dvorani. Med drugim tudi to, kako bomo porabili ne vem koliko milijonov evrov za referendum. To, da je pa gospod Školč danes zahteval pol milijona evrov, da se bo gradila džamija v Ljubljani, to pa nikogar ne skrbi. Kadar gre za slovenske interese, je škoda denarja, kadar gre za kakšne druge stvari za ne vem koga, za vsake culokafre, to pa ni problem. In če pogledamo, kako se obnašajo Hrvatje do nas, si rečem, saj ni čudno, saj sami dovoljujemo, da se tako obnašajo do nas. Če pogledamo izjavo gospoda Jandrokovića, ko se je dobil z bosanskim zunanjim ministrom Alkalajem, ki je, mimogrede, tudi hrvaški državljani in ima v Slanem hišo, je rekel Jandroković, da vse drugo razen podpore Slovenije za vstop Hrvaške v Nato sploh ne pride v poštev. Kaj smo zdaj mi? Ali je Jandroković slovenski zunanji minister? Ali je hrvaški zunanji minister? Ali kaj se gre?! In ko Mesič govori tiste svoje nebuloze o tem, da bi zahteval koridor do Avstrije, ker smo nekoč bili v skupni državi, in da bi tudi to lahko bilo. To je bedastoča! Navadna bedastoča, ki jo Mesič z veseljem ponavlja! Mediji - sprejemajo in Slovenci - potrjujejo. Na žalost. Preklete

žalostno je vse to skupaj. In namesto da bi se postavili po robu takšnemu sramotenjem države Slovenije, bomo mi z velikim veseljem Hrvate sprejeli v Nato pakt.

In slišal sem hvalo, kako so oni dobri, kako so spustili civilno sfero v svojo vojsko, kako se dobro oborožujejo, kako so pripravljeni za ne vem kaj vse. Pa lepo vas prosim! Kaj to nas briga, kako so oni pripravljeni. Slovenija je v škripcih. In Slovenijo je treba reševati in za Slovenijo je treba skrbeti! Ne pa za sosednjo Hrvaško. Boste videli, kaj bo čez dva dni in kaj bodo pisali hrvaški mediji. Boste videli!

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.
Besedo ima mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa.

Nisem se mislil več oglašati, ampak glede na to, da nekaterim v tem parlamentu nista jasna pojma "legitimnost" in "legalnost", to so mi očitali tudi v predstavitvi stališča poslanske skupine, potem velja malo pogledati, kaj v teh zgodbah piše in je zadeva takšna. Mi smo v poslanskem klubu izrazili, da je bila ta pobuda legalna. Legalnost pomeni zakonitost, v širšem smislu pa tudi pravnost nekega družbenega ravnanja ali družbene institucije. In temu zagotovo ni kaj dodati. V nasprotju pa legitimnost pomeni predvsem upravičenost, sprejemljivost in gre za subjektivno oceno. In kot sem vam povedal, pojem legitimnost neke odločitve je stvar naše, moje presoje. In zato, ko pavšalno govorite o teh pojmi, se je o tem treba tudi prepričati.

Kar pa se tiče Hrvaške - še kako je v interesu Slovenije, da je varnost pri naših sosedih dobra, s tem je večja varnost tudi pri nas.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.
Želi besedo predstavnik Vlade?
Gospod minister, izvolite.

SAMUEL ŽBOGAR: Če dovolite, predsednik, bi odgovoril na nekaj komentarjev. Najprej bi odgovoril na to, zakaj podpiramo vstop Hrvaške v Nato. Ne zato, ker bi to kdorkoli od nas zahteval. Ne zato, ker bi Hrvaška to od nas zahtevala ali pa hrvaški zunanji minister menil, da moramo to narediti. Ne. Prvič, mislimo, da Hrvaška je demokratična država, ki izpolnjuje pogoje za članstvo. Tako je presodilo 26 zaveznic Nata. Mislimo, da podpiramo Hrvaško, ker si sama tudi želi v Nato in ker je to njen nacionalni interes. Podpiramo zato, ker se širi stabilnost, meje stabilnosti se širijo proti jugu naših meja. In navsezadnje podpiramo tudi, ker je bolje imeti zaveznico na svojih mejah kot pa frustrirano sosedo.

Pri tej ratifikaciji Nata se meša vprašanje meje in ni prav jasno, zakaj se vprašanje reševanja meje, ki je

relevantno vprašanje, meša s to ratifikacijo Nata. Razumem, da posebej Slovensko nacionalno stranko skrbijo dokumenti. In predsednik je omenjal vprašanje dokumentov, za katere mi pravimo, da jih ni. Mi smo dali še več dokumentov, smo predstavili še več, kot bi bilo potrebno. Mi smo predstavili tiste dokumente, h katerim smo dali soglasje, kot tudi hrvaške dokumente. Hrvaška, ko mora predstaviti svoje obrambne načrte, ne gre za načrte, zemljevide, ampak gre za načrte obrambnih priprav. Tudi sami v procesu vstopanja v Nato nismo dajali nobenih zemljevidov, nismo vključevali nobenih zemljevidov in mi teh zemljevidov nimamo. Ampak ker razumem, da obstaja zaskrbljenost, da ti zemljevidi nekje so, ki prejudicirajo mejo, se to najbolj reši tako, da rešimo vprašanje meje, in potem tega problema več ni. Tukaj imam problem, kako referendum rešuje problematiko meje. Jaz razumem, da referendum lahko ustavi Hrvaško na poti v Nato. Ni mi pa jasno, kako bomo s tem zaščitili teritorialno suverenost Slovenije z referendumom, ki govori o članstvu Hrvaške v Nato. Mi se strinjamo glede cilja, mislim, da smo popolnoma na isti strani glede cilja. Ampak poti do tega, mislim, da so različne. Mi mislimo, da referendum ni prava pot do tega cilja oziroma nas oddaljuje od tega cilja. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima predlagatelj zahteve za razpis referenduma, gospod Zmago Jelinčič Plemeniti.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Zemljevidi so v vsakem obrambnem načrtu. Še enkrat bom povedal, da je bila naša takratna ekipa na misiji v Bruslju nesposobna pridobiti te zemljevide ali pa ji je bilo vseeno, da bi te zemljevide pridobila. Zemljevidi bodo prišli na plano čez čas in takrat seveda se bo spet govorilo, da to niso tisti zemljevidi ali pa karkoli podobnega. Hrvaški generalštab je izdelal nekaj podrobnih načrtov teh zemljevidov. Ne samo v primerjavi s Slovenijo, ampak tudi v primerjavi s Srbijo in Črno goro. Kar se pa Bosne tiče, je bilo pa nekaj različnih variant teh zemljevidov. Z vključitvijo Republike Srbske in brez vključitve Republike srbske. Sicer je nesmiselno govoriti o teh zadevah tukaj, praviti, da tega ni. To je. Ampak dobro. Je pač tako. Vlada reče, da tega ni in potem tega ni. To smo bili že navajeni nekoč v bivših časih. Jaz nisem vedel, da se bo to vrnilo, ampak se bo vrnilo. In če se Vlada odloči, da zemljevidov ni, jih bomo črtali tudi iz vseh dokumentov. Izgleda, da bo tudi do tega prišlo. Če ne, bomo pa še enkrat glasovali o isti stvari ali pa še dvakrat, ali pa še trikrat, dokler ne bo vse skupaj ustrezno.

Jaz mislim, da zapravljamo slovensko nacionalno bit in slovenski nacionalni prostor. V to sem trdno prepričan. Čeprav nekateri kolegi meni, politični stranki moji in pa naši

poslanski skupini odrekajo legitimnost, bi bilo dobro spomniti, da smo v demokraciji. Navkljub temu da so kolegi, ki mi to odrekajo, v vladajoči koaliciji, si v naši stranki tega ne bomo dovolili. Naše pobude so legitime, saj jih znamo zagovarjati. Če on gleda drugače na legitimnost, je to njegova stvar. Ampak naj o tem molči in ne govori neumnosti. Predvsem pa naj nikomur v tem Državnem zboru ne obeša nelegitimnosti.

Mislím, da bomo danes naredili, ne mi v Slovenski nacionalni stranki, mi bomo glasovali prav. Mislím pa, da boste naredili ostali napako. V redu. Odločitev je taka. Demokracija je takšna, da večina prevlada nad manjšino. To je seveda sprejemljivo. Samo upam, da bodo ljudje sčasoma spregledali, kje je bila napaka, na čigavi strani je bila napaka in zakaj in kako temeljiti so bili razlogi, ki bi morali prevagati v drugo smer. To se pač negira. Negira se zaradi političnih razlogov, kajti prejšnja Vlada je obljubila brez vprašanja v Državnem zboru in brez razprave v Državnem zboru, da bo Hrvaška šla v Nato pakt. In če je pripravljeno in obljubljenó, da Hrvaška gre, potem pač to mora biti. Potem ni več važno, kaj poslanci razmišljajo, in še manj važno, kaj razmišljajo volivci. Volivci bodo pozabili čez nekaj časa, kaj je sploh bilo, na to se računa, in bodo zopet glasovali za tiste, predvsem ne tiste, ki stojijo na svojih stališčih, tisto bodo, ampak na one, ki se obračajo po vetru, tisto pa najprej pozabijo. In zopet bodo tisti pluli v svoji ladji malo v vladi, malo izven vlade, pa spet noter, pa spet ven, in tako naprej. Skratka, ne piše se nam dobro, ampak če se bo večina tako odločila, tako pač je. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi kdo na podlagi prvega odstavka 71. člena poslovnika še razpravljati? Prosim za prijave. Za razpravo se je prijavil Bogdan Barovič. Gospod Barovič, pet minut.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, gospod podpredsednik. Včeraj sem imel čast imeti žalni govor, ko smo pokopali prvoborca, nosilca spomenice, častnega občana občine Trbovlje, prvojunijskega nagrajenca. Ko sem se vozil iz Celja, kjer je bil gospod Alojz Ribič pokopan, sem poslušal odličen pogovor na radiu Slovenija z gospodom Erjavcem, bivšim obrambnim ministrom. Vprašanje se je navezovalo natanko na to in je bilo naslednje: "Ali lahko eventualni slovenski 'ne' za vstop Hrvaške v Nato ima posledice za Slovenijo?" Gospod Erjavec je odkrito in pošteno iz lastnih izkušenj rekel, "da, lahko." Na vprašanje, kakšne, pa je odgovoril, "takšne, kot sem jih jaz že doživel," pritiske Nata na obrambnega ministra države, Republike Slovenije. In kakšni so? In povedal je, "na primer takšni, da so od nas zahtevali, da bomo morali poslati več vojakov v Afganistan, in takšni pritiski se bodo ponovili."

Toliko vam vsem v vednost pred zadnjim trenutkom, ko boste pritisnili tisto svojo odločitev, ki jo pač boste.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje. Odločali bomo o naslednjem predlogu sklepa: Razpiše se zakonodajni referendum o uveljavitvi Zakona o ratifikaciji protokola o pristopu Republike Hrvaške k Severnoatlantski pogodbi.

Ob tem vas želim opozoriti, da bo na podlagi 11. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi sklep sprejet, če bo zanj glasovala večina vseh poslancev, to je 46 ali več.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 63 poslank in poslancev, za je glasovalo 4, proti 59.

(Za je glasovalo 4.) (Proti 59.)

Na podlagi takšnega izida glasovanja ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi!

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **OBRAVNAVO PREDLOGA ZA IZVOLITEV KANDIDATA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SODNIKA SODIŠČA EVROPSKIH SKUPNOSTI V LUKSEMBURGU**.

Predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk je z dopisom dne 23. januarja 2009 predlagal Državnemu zboru, da za kandidata Republike Slovenije za sodnika Sodišča evropskih skupnosti v Luksemburgu izvoli dr. Marka Ilešiča.

Besedo dajem predstavniku predlagatelja dr. Eriku Kerševanu za dopolnilno obrazložitev predloga.

Prosim.

DR. ERIK KERŠEVAN: Spoštovane gospe poslanke in spoštovani gospodje poslanci!

Želeli bi samo poudariti, da se z današnjim dejanjem Državnega zbora zaključuje postopek imenovanja kandidata za sodnika Sodišča evropskih skupnosti iz Republike Slovenije, pri čemer smo zelo veseli, da lahko tako pomembni instituciji ponudimo tako znanega in uglednega strokovnjaka, kot je dr. Marko Ilešič. Sodelovanje najboljših pravnikov v institucijah Evropske unije seveda dviguje ugled Republike Slovenije tudi širše.

Zato bi poudaril, da je predsednik Republike Slovenije izpeljal postopek, kar je bilo mogoče hitro, in da je danes ta predlog pred vami in vas zato prosim, da ga podprete.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala.

Besedo dajem predstavniku Vlade za uvodno obrazložitev mnenja.

Želi predstavnik Vlade?
Prosim.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa, gospod predsednik za besedo, spoštovane ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod minister, za govornico.

ALEŠ ZALAR: To so začetniške težave ministrov. Rad bi v imenu Vlade povedal, da je Vlada na svoji seji 7. januarja obravnavala zaprosilo predsednika republike za podajo mnenja k tej kandidaturi in da je Vlada sprejela sklep, da je dr. Ilešič primeren kandidat. Vlada je to svojo odločitev oprla na obsežne podatke o življenjepisu in strokovni dejavnosti tega uglednega pravnika, sprva teoretika, zdaj tudi praktika. V zvezi s tem želim pojasniti, da se je zdelo, da bo prišlo do določenih težav glede na kratke roke za izpeljavo procedure. Vendar po zagotovilih, ki smo jih dobili, se to ne bo zgodilo. Morda je vse skupaj posledica tudi tega, da je bil sam razpis objavljen nekoliko pozno, namreč 7. novembra lansko leto.

Glede na navedeno, Vlada predlaga, da Državni zbor odloči tako, kot izhaja iz sklepa Vlade. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč. Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti v imenu Slovenske nacionalne stranke. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa. Mi bomo podprli ta predlog predsednika, kajti gospod Ilešič je velik strokovnjak. Upam, da bo vso svoje strokovno znanje uporabljal za to, da bo branil slovenske interese in da bo, tako kot Hrvatje branijo svoje, zagovarjal in lobiral za našo deželo. Morda to ni ravno pravni argument, vendar je to slovenski argument. Kot kaže, Hrvatje s tem zelo uspešno plujejo po mednarodni politiki in zelo uspešno dokazujejo, da je to najboljša pot, da se pride do rezultata. Zato želim gospodu Ilešiču uspešno delo in pa čim več prijateljevanja z ostalimi kolegi pravniki in pa seveda spodbujanja za slovenske interese. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Zmago Jelinčič Plemeniti. Seveda bi moral stališče predstaviti za zagovorniškimi pultom, ampak kakor koli že. Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa. Še enkrat vsem skupaj prijazen dober večer! V Poslanskem klubu Liberalne demokracije

Slovenije bomo odličnega kandidata, ki ga je predlagal predsednik naše države, v soglasju z Vlado in mnenjem Sodnega sveta, zagotovo podprli. Takih ljudi, ki imajo izjemne strokovne izkušnje in znanja ter tudi pomembne človeške vrednote, smo lahko v Bruslju samo veseli in ponosni. Predvsem pa zato, ker je kandidat že do sedaj opravljal zahtevno delo in se pri tem zagotovo izkazal.

Zato bomo v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije predlog, ki zagotovo utrjuje ugled Slovenije v Evropi in v svetu, z veseljem soglasno podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jože Tanko v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Vsem lep pozdrav! Tudi tu kot pri prejšnjih dveh točkah po nepotrebem zamujamo. Čeprav je bilo na voljo več kot dovolj časa, bomo zaradi izredno dolgih rokov odločanja na Vladi in delno tudi pri predsedniku republike tudi tokrat zamudili. Kot izhaja iz dokumentov, bi morali o kandidatu odločiti že pred 15. januarjem letošnjega leta, torej pred več kot enim mesecem. Čeprav smo v tem času imeli več sej, rednih in izrednih, pa predlog ni bil uvrščen na nobeno sejo. In tako bomo danes z nepotrebno zamudo odločili o nespornem kandidatu.

Vlada, ki je prošnjo predsednika republike, da bo dal mnenje h kandidaturi edinega prijavljenega kandidata dr. Ilešiča, prejela 12. decembra, je za izdajo mnenja potrebovala skoraj štiri tedne, skoraj mesec dni. In predsednik republike je čakal na mnenje Vlade do 7. januarja. To še enkrat kaže na to, da ima koalicija težave s pravočasnim procesiranjem celo pri najenostavnejših odločitvah. Tak pristop koalicije pa prav gotovo tudi ne krepi ugleda Slovenije v Evropski skupnosti. In tudi v tem primeru ni možno krivde naprtiti opoziciji. Če samo spomnim, prvi dve točki sta bili posvečeni zapletom in zamudam odločitve o ratifikacijah, ta pa zamudi pri imenovanju oziroma predlaganju sodnika na Sodišču evropskih skupnosti. Taki kiksi nas pravzaprav čudijo. Še sedaj, ko ni nobenih resnih obremenitev, ko ni predlogov zakonov, ko se ne izvaja normativni plan, izmed 17 zakonov iz tega programa je prišel v Državni zbor samo eden in še dva ali trije mimo tega programa, se dogajajo take napake. In to nas čudi še toliko bolj, ker smo v predvolilnem času pogostokrat slišali, da je Slovenijo mogoče voditi bolje. To nas čudi tudi zaradi tega, ker so osebnosti, kot je na primer generalni sekretar Vlade, ki je imel v prejšnjem mandatu na vsako vprašanje, ki si ga je zastavljal sebi ali pa poslancem ali Vladi, vedno tri najboljše možne odgovore, da sedaj nekako ne uspe sprocesirati tako enostavnih zadev. In šele sedaj se vidi, kaj se lahko pričakuje od takih kadrov. Celo pri postopkih, kjer ni nobenih dilem ali zapletov, kjer bo velika večina ali pa celo vsi

podprli predlaganega kandidata, se zgodi taka šlamparija. Najbrž je za generalnega sekretarja pomembnejše, da ureja seznam viškov, da dela spisek kadrov za prerazporeditve ali pa da piše odločbe o razrešitvah, kot da pravočasno sprejema mnenja Vlade o kandidatu za sodnika Sodiščov Evropskih skupnosti v Luksemburgu. Ob tem lahko samo spomnim, da bo med zamudniki v tem postopku samo še Romunija. V Poslanski skupini smo tudi pričakovali, da bo ob velikem naboru pravnih strokovnjakov kandidiral še kakšen kandidat. Vendar tako kot v nekaterih predhodnih primerih, tudi tu ni kakšne izbire in verjetno bo potrebno na širši nabor strokovnjakov, ki bi bili primerni za opravljanje pomembnih funkcij v evropskih institucijah, še kar počakati. Vendar upam, da se bo tudi na tem področju kaj premaknilo.

V poslanski skupini bomo kandidata podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vito Rožej, v imenu Poslanske skupine Zares. Prosim.

VITO ROŽEJ: Spoštovani prisotni! Čeprav gre v tem primeru samo za enega kandidata, pa mislim, da smo lahko veseli, da gre za takšnega kandidata. Strokovne in siceršnje kvalitete dr. Ilešiča so nesporne. V njegovem primeru gre za ponovno izvolitev na to funkcijo sodnika Sodišča evropskih skupnosti, na katerem je od lanske jeseni dalje tudi predsednik petega senata tega sodišča. Če mogoče kje drugje velja pravilo, dva pravnik, tri mnenja, se mi zdi, da v tem primeru velja pravilo mnenje dr. Ilešiča.

Mislim, da kljub morebitnim pomislekom o kakšnih procesnih pomanjkljivostih bo Slovenijo na tem sodišču predstavljal zelo verodostojen kandidat, in upam, da bo skrbel predvsem za interese prava. Interesi prava so tisti, ki so tudi slovenski interesi. Ni pa seveda odveč omeniti mogoče tudi vseh njegovih zaslug za slovenski nogomet in šport nasploh.

V Poslanski skupini Zares bomo tega kandidata z veseljem podprli.

Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na izvedbo glasovanje o predlogu predsednika Republike Slovenije za izvolitev kandidata Republike Slovenije za sodnika Sodišča evropskih skupnosti v Luksemburgu. V skladu s 163. členom Ustave Republike Slovenije ter prvim odstavkom 7. člena Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč o izvolitvi, Državni zbor odloča s tajnim glasovanjem. V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štirje poslanci, ki jih izvoli Državni zbor. Poslanske skupine so mi že

posredovale predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so: Aleksander Ravnikar, Ivan Grill, Franci Kek in Gvido Kres. Član komisije sem tudi jaz kot predsedujoči. Pri delu komisije bo sodelovala tudi generalna sekretarka Državnega zbora gospa Mojca Prelesnik. Ali kdo temu predlogu nasprotuje? Vidim, da ne.

Prehajamo na odločanje o takšni sestavi komisije. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija v predlagani sestavi izvoljena.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslankam in poslancem vročena glasovnica tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži beseda "za" ali "proti". V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neizpolnjena glasovnica neveljavna, neveljavna je tudi glasovnice, iz katere volja poslanke oziroma poslanca ni jasno razvidna. V skladu s 7. členom Zakona o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč bo predlagani kandidat izvoljen, če bo zanj glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah.

Poslanke in poslanci boste izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje.

Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja.

Prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer bomo prevzeli volilne materiale.

Glasovanje se bo pričelo ob 21.05 in bo trajalo do 21.20. Poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju prosim, da se po končanem glasovanju zberete v sobi 217.

Prekinjam sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 21.40.

Seveda se glasovanje začinja, kot smo omenili, ob 21.05.

(Seja je bila prekinjena ob 20.55 in se je nadaljevala ob 21.40.)

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Nadaljujemo s prekinjeno obravnavo predloga predsednika Republike Slovenije za izvolitev kandidata Republike Slovenije za sodnika Sodišča evropskih skupnosti v Luksemburgu.

Prebral vam bom zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja o kandidatu Republike Slovenije za sodnika Sodišča evropskih skupnosti v Luksemburgu dr. Marku Ilešiču.

Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 18. februarja 2009. Razdeljenih je bilo 68 glasovnic. Oddano je bilo 68 glasovnic. Neveljavnih glasovnic ni bilo. Veljavnih je

bilo 68 glasovnic. Za je glasovalo 67 poslank in poslancev, proti je glasoval en poslanec oziroma poslanka. Na podlagi izida glasovanja je bil dr. Marko Ilešič z večino glasov vseh poslancev izvoljen za kandidata Republike Slovenije za sodnika Sodišča evropskih skupnosti v Luksemburgu.

Kandidatu za sodnika dr. Marku Ilešiču čestitam k izvolitvi.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 7. izredno sejo Državnega zbora.

Hvala lepa, lahko noč in lep pozdrav.

(Seja je bila zaključena 18. februarja 2009 ob 21.41.)

VSEBINA

Določitev dnevnega reda.....	2
BOJAN KONTIČ.....	2
2. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA O NEPRIZNAVANJU PREDPISOV REPUBLIKE HRVAŠKE, KI KRŠIJO OZEMELJSKO CELOVITOST REPUBLIKE SLOVENIJE, EPA 183-V.....	3
JAKOB PRESEČNIK.....	3
IVO VAJGL.....	5
BORUT PAHOR.....	5
IVO VAJGL.....	6
MAG. FRANC ŽNIDARŠIČ.....	7
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	7
JAKOB PRESEČNIK.....	10
ANTON ANDERLIČ.....	11
DARJA LAVTIŽAR BEBLER.....	12
MAG. BRANKO GRIMS.....	13
BOJAN KONTIČ.....	16
VITO ROŽEJ.....	17
BOGDAN BAROVIČ.....	18
FRANC BOGOVIČ.....	19
FRANC PUKŠIČ.....	20
MELITA ŽUPEVC.....	21
JANEZ JANŠA.....	22
IVO VAJGL.....	24
MIRAN POTRČ.....	26
MAG. BRANKO GRIMS.....	27
JOŠKO GODEC.....	28
MATEVŽ FRANGEŽ.....	28
DR. LUKA JURI.....	29
MIRO PETEK.....	30
JANEZ RIBIČ.....	31
ANTON KAMPUŠ.....	32
MAG. BORUT SAJOVIC.....	33
MATJAŽ ZANOŠKAR.....	34
JANKO VEBER.....	35
JAKOB PRESEČNIK.....	36
JANKO VEBER.....	36
RENATA BRUNSKOLE.....	37
MILENKO ZIHERL.....	38
BORUT PAHOR.....	39
DUŠAN KUMER.....	40
GVIDO KRES.....	40
FRANCO JURI.....	42
BORUT PAHOR.....	44
MAG. MAJDA POTRATA.....	45
JOŽEF JEROVŠEK.....	46
DEJAN LEVANIČ.....	48
ANTON ANDERLIČ.....	48
JOŽEF JEROVŠEK.....	50
MARIJAN POJBIČ.....	50

JOŽE TANKO.....	51
BOJAN KONTIČ.....	54
1. točka dnevnega reda: POBUDA ZA RAZPIS ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O UVELJAVITVI ZAKONA O RATIFIKACIJI PROTOKOLA O PRISTOPU REPUBLIKE HRVAŠKE K SEVERNOATLANTSKI POGODBI, EPA 191-V.....	54
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	54
IVO VAJGL.....	56
SAMUEL ŽBOGAR.....	56
FRANCO JURI.....	58
MAG. FRANC ŽNIDARŠIČ.....	58
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	59
JAKOB PRESEČNIK.....	61
MAG. BORUT SAJOVIC.....	61
BOJAN KONTIČ.....	62
DARJA LAVTIŽAR BEBLER.....	63
IVO VAJGL.....	63
BOGDAN BAROVIČ.....	65
SAMO BEVK.....	66
MIRAN GYÖREK.....	67
JANEZ RIBIČ.....	68
SILVEN MAJHENIČ.....	68
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	69
MAG. BORUT SAJOVIC.....	70
SAMUEL ŽBOGAR.....	70
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	71
BOGDAN BAROVIČ.....	72
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZA IZVOLITEV KANDIDATA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SODNIKA SODIŠČA EVROPSKIH SKUPNOSTI V LUKSEMBURGU, EPA 165-V.....	73
DR. ERIK KERŠEVAN.....	73
ALEŠ ZALAR.....	74
ALEŠ ZALAR.....	74
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	74
MAG. BORUT SAJOVIC.....	74
JOŽE TANKO.....	75
VITO ROŽEJ.....	76

SEZNAM GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON.....	48
ANDERLIČ, ANTON.....	11

B

BAROVIČ, BOGDAN.....	18, 65, 72
BEVK, SAMO.....	66
BOGOVIČ, FRANC.....	19
BRUNSKOLE, RENATA.....	37

F

FRANGEŽ, MATEVŽ.....	28
----------------------	----

G

GODEC, JOŠKO.....	28
GRIMS, MAG. BRANKO.....	13, 27
GYÖREK, MIRAN.....	67

J

JANŠA, JANEZ.....	22
JELINČIČ PLEMENITI, ZMAGO.....	7, 54, 59, 69, 71, 74
JEROVŠEK, JOŽEF.....	46, 50
JURI, DR. LUKA.....	29
JURI, FRANCO.....	42, 58

K

KAMPUŠ, ANTON.....	32
KERŠEVAN, DR. ERIK.....	73
KONTIČ, BOJAN.....	2, 16, 54, 62
KRES GVIDO.....	40
KUMER, DUŠAN.....	40

L

LAVTIŽAR BEBLER, DARJA.....	12, 63
LEVANIČ, DEJAN.....	48

M

MAJHENIČ, SILVEN.....	68
-----------------------	----

P

PAHOR, BORUT.....	5, 39, 44
PETEK, MIRO.....	30
POJBIČ, MARIJAN.....	50
POTRATA, MAG. MAJDA.....	45
POTRČ, MIRAN.....	26
PRESEČNIK, JAKOB.....	3, 10, 36, 61
PUKŠIČ, FRANC.....	20

R

RIBIČ, JANEZ	31, 68
ROŽEJ, VITO	17, 76

S

SAJOVIC, MAG. BORUT	33, 61, 70, 74
---------------------------	----------------

T

TANKO, JOŽE	51, 75
-------------------	--------

V

VAJGL, IVO	5, 6, 24, 56, 63
VEBER, JANKO	35, 36

Z

ZALAR, ALEŠ	74
ZANOŠKAR, MATJAŽ	34
ZIHERL, MILENKO	38

Ž

ŽBOGAR, SAMUEL	56, 70
ŽNIDARŠIČ, MAG. FRANC	7, 58
ŽUPEVC, MELITA	21